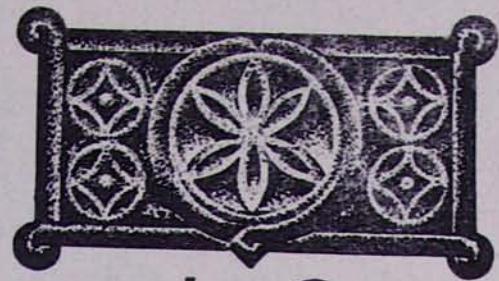

ԷՂՈՐԻՒՅԻ

1975
Ե.Բ.

ՀԱՅԵԿ

ՀԱՅ
ՏԱՐԻ

ՀԱՅԻԱԾԻՒ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱ
ԱՄՍԱԳԻՐ
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ
ԱԹՈՌՈՎՑ
Ս. ԷԴՄԻԱԾԻՒ

Յուլիս — Օգոստան

1975

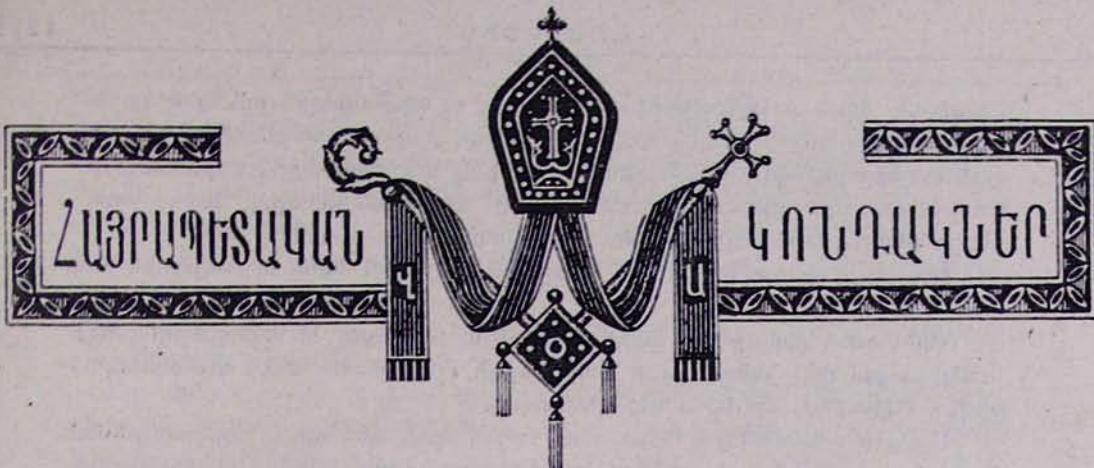
ՀՐԱՄԱՆԱԴ

S. S. ՎԱԶԳԵՆԻ ԱՌԱՋՆՈՅ

ՎԵՀԱՓԱՌ ԵՒ ՍՐԲՁՆԱԳՈՅՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ԿԵՂԱՓԱՌԸ

**ՀԱՅՈՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՈՂՋՈՅՆԻ ԽՈՍՔԸ ԼԱՄԲԵԹ
ՊԱԼԱՏՈՒՄ ՔԵՆՏՐԲԵՐԻՒ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
ԴՈՆԱԼԴ ՖՐԵԴԵՐԻԿ ԿՈԳԱՆԻՆ**

(1975 թ. բարի 21-ին)

Խաչով 11, հշ

Ձերդ Գերաշնորհութիւն,

Բարին Աստուած Մեր քայլերը վերստին ուղղեց դէպի ձեր մեծ երկիրը, դէպի ձեր պատմական եկեղեցու կեղրոնք, որ դուք այս տարեսկզբին կոչուեցաք բարձրանալու Քենտրբերիի արքեպիսկոպոսութեան և համայն Անգլիոյ հոգեւոր առաջնորդութեան գահին վրայ:

Այս պահին յոյժ երշանիկ ենք Մենք նաև անձամբ քերելու ձեզի Մեր և Հայաստանեայց եկեղեցոյ յարգալիր ողջոնք և շնորհաւրամբները, սրտարուխ աղօթքով, որ Տէրը Զեզի շնորհէ երկար տարիներ խաղաղ ու լուսաւոտ հովուապեսութեամբ:

Սիրեցեալ եղբայր Մեր ի Քրիստոս, Զեզի կու գանք քրիստոնէական հնագոյն կեղրոններէն մին հանդիսացող ս. գրական Արարատի հայոց աշխարհէն, որ առաջին իսկ դարուն ս. Թաղէու և ս. Բարթողիմէոս պոպքաները Քրիստոսի Աւետարանին լոյսը քերին և որ Դ դարու Ավետարանին և հիմնուեցաւ Մայր Աթոռ ս. Էջմիածինը:

Հայերը, աշխարհի առաջին քրիստոնէայ ժողովուրդներէն մին, այդ երանելի օրերէն սկսեալ նոր կեանքի կոչուեցան: Աւետարանի լոյսով արգասաւրուեցան անոնց հոգիները, Աւետարանի լոյսով ծաղկեցան անոնց մշակոյթը, Աւետարանի լոյսով լեցուեցան անոնց մօտ երկիազարամեայ պատմութիւնը:

Հայերը քրիստոնէութիւնը ընդունեցին ոչ իբրև արտաքին հանդերձնեանք, այլ զայն դաւանեցան իբրև իբրև գոյութեան իմաստ և կեանքի

նպատակ, զայն ստեղծագործոքն ապրելով ու արժեարելով իրենց պատմութեան ընթացքին: Արենելքի դրսերուն առջև, բարբարութեան և խառարի դեմ, հայերը յաճախ իրենց արեան գնով իսկ պաշտպանեցին քրիստոնեութեան և բաղարակութեան ասհմանները, միշտ հասառակով Պօղոս առաքեալի վկայութեան, «զի ինձ կեամբ Քրիստոս է, և մեռանել շամ»:

Այսպէս է որ հայերը և հայ եկեղեցին մեգնեցին մահը և յաղթեցին իսկ մահուան:

Քրիստոսի յարութեան խորհուրդը միշտ ներշնչող և առաջնորդող ոգի հանդիսացաւ հայ եկեղեցոյ ու ժողովորդի համար: Եւ ամեն համատակութին ի վերջոյ պատկուցաւ վերածնունդով:

Այդպէս պատահեցաւ հաւա հայ ժողովորդի մեծագոյն ողբերգութեան յետոյ, երբ 1915-ին զոր դարձեր էր Օսմանեան Կայսրութեան ցեղասպանութեան ծրագրին:

Աստուածային արդարութեամբ, մեր ժողովորդի գերեզմանը դատարկ մնաց և ան նոր կեանքի կոչուցաւ, դարեր առաջ կործանուած իր ազգային պետութեան վերականգնումով, իր հայրենի վերաշինութեամբ, իր նոր մշակոյթի ծաղկումով և իր մայր եկեղեցոյ վերակազմակերպմամբ, պատմական կեղրոն. Մայր Արտոն ս. Էջմիածնի գլխաւորութեամբ:

Վաթուու տարիներ յետոյ, այսօր մեր եկեղեցին և մեր ամբողջ ժողովորդը, որ ի Սովետական Հայաստան և որ ի պիտի աշխարհի, երկիրածութեամբ կը յիշեն իրենց նահատակները և կ'ալօթեն անոնց արդար հոգիներու խաղաղութեան և լուսարութեան համար և կը սպանեն որ մեր օրեւոր քրիստոնեայ թէ ոչ քրիստոնեայ մարդիկ իրենց ալօթքներուն մէջ յիշեն 1915-ին նահատակուած երկու միլիոն հայերը և գործեն այսպէս, որ աշխարհի վրայ երբեք ո ոչ մէկ տեղ հնան ողբերգութիւններ չկրկնուին այլեաւ:

Կը խորինք թէ, մանաւան զՔրիստոս որպէս Աստուած և Փրկիչ դասնող եկեղեցիները, համաշխարհային Խորհրդի եղբայրութեան մէջ, իրենց նոյրական պարտականութիւնը պիտի նկատեն անձանձորոյք ալօթելու և աշխատանք տանելու, ի խնդիր մարդկային աշխարհի մէջ արդարութեան և խաղաղութեան պահպանման և ամրապնդման, որով առաւել պիտի իմաստարուի եկումենիկ շարժման գոյութիւնը:

Մենք այն համոզումք ունենք, թէ Եկումենիկ շարժումը եկեղեցիներու միութեան իրականացումը հնասապնդելու իր ճանապարհին, անհրաժեշտ է որ գործուն կերպով նպաստէ իր բոլոր ուժերով, ազգամիջեան յարաքերություններու մէջ արդար ու խաղաղ գոյակցութեան մթնոլորտի ստեղծման, որը վճռական պայման կը նկատենք հաւա եկեղեցիներու միութեան գաղափարը կենացործելու տեսակէտէն:

Մայր Արտոն ս. Էջմիածնի լաւատեսութեամբ կը մասնակցի Եկումենիկ շարժումին և կը փափաքի հետզիտուէ աելի ջերմացնել ու սերտացնել իր եղբարական կապը բոլոր եկեղեցիներու և անոնց հովուավետներուն հետ:

Յոյ ունիքը, որ Եկեղեցիներու համաշխարհային խորհուրդի այս տարուան Նայրուայի ընդհանոր համագումարը կտրեւոր հանգրուան մը պիտի համեստիանայ Եկումենիկ շարժման զարգացման ճանապարհին:

«Քրիստոս կ'ազատագրէ և կը միացնէ» դատողութիւնը, որ համագումարի հիմնական հիմքն է, Մեզ կը թոփ շատ իմաստալից, յատկապէս Եկումենիկ տեսակէտէ:

Եթէ փորձենք ուղիղ և առարկայական պատասխան մը գտնել այն հարցին, թէ անցեալի մէջ Քրիստոսի եկեղեցին ինչո՞ւ համար բաժան-բա-

ժան եղամ և երբեմն նոյնիսկ բաժանուած եկեղեցիները հակամարտ դիրքերու մէջ գտնուեցան մէկը միւսին հանդէպ, պիտի հաստատենք թէ պատճառներու արմատները կը գտնուին մարդկային տկարութիւններու և սխալներու խառնարանին մէջ: Մենք հակուած ենք խորհեղու, թէ եկեղեցիները իրամէ բաժնող աստուածարանական դիրքաւրումներուն ետև թաքնուած մոիշ ուժերը եղած են մարդկային բնութեան յատով եսակեդրոն ձգումները, փառասիրութեան, իշխանամոլութեան, նախանձի և սխալ հասկցուած ազգային-քաղաքական շահերու:

Մեր օրերուն, երբ տակաւ կը զարգանայ էկումենիկ ոգին, դէպի իրա միութիւն տանող ողիղ ճանապարհը պիտի ըլլայ ձերքազատումը անցեալի այդ տկարութիւններէն:

Քրիստոսկ պէտք է արմատական ազատագրուի գործ կատարուի մեր օրերուն եկեղեցիներու կեանքէն ներս: Ազատագրում հին տկարութիւններէն և սխալներէն, որպէսզի ճանապարհը բացուի ճշմարիտ աւետարանական եղբայրութեան և համաքրիստոնէական միութեան, Քրիստոսի սիրոյն մէջ: Մենք կը կամենայինք որ ճանե այս իմաստով մեկնարանուեր «Քրիստոս կ'ազատագրէ և կը միացնէ» դատողութիւնը:

Էկումենիկ ոգույ բարի օրինակ կը հանդիսանան եղբայրական յարաքերութիւնները, որոնք հետզիւտէ զարգացած են մեր երկու եկեղեցիներու միջև, անգիկան և հայ եկեղեցիներու միջև, ի մասնաւորի մեր դարու առաջին իսկ տարիներէն սկսեալ, և Էջմիածինը և Երուսաղեմի հայոց պատրիարքութիւնը հանդիսանալով այդ յարաքերութեանց կերպնները:

Մօս մէկ դարեայ այս փորձառութեան վեմին վրայ ամուր կանգնած, մեր եկեղեցին և Մայր Աթոռու, շերմապէս կը փափաքին առաւել ամրապնդել սիրոյ և գործակցութեան յարաքերութիւնները մեր եկեղեցիներու միջև:

Մեր ներկայութիւնը այստեղ, Զեր Տանը մէջ, կը խնդրենք որ նկատէք մէկ նոր ապացուցը Մեր այս մտածումներուն և զգացումներուն: Եւ յոյլ տուէք այս պահուն յայտնել ճանե Մեր գնորհակալութիւնը ուղղեալ Զերդ Գերաշնորհութեան և Լոնտոնի գերաշնորհ եայսկոպոսին, այն բացառիկ բարեացակամ վերաբերունքի և հոգատարութեան համար, զոր կը ցուցաբենք Լոնտոնի հայ համայնքի և մեր ներկայացուցիչ Ներսէս եպիսկոպոսի հանդէպ, որոնք խորապէս երախտապարտ են Զեզի:

Եւ ինչքան երշանիկ պիտի ըլլանք Մենք, ինչքան երշանիկ պիտի ըլլայ Սովուտական Հայաստանի մեր հաւատացեալ ժողովուրդը, եթէ Տիրոջ ողորմութեամբ և Զեր հանութեամբ, այցի գայիք և Էջմիածին, ուր անգամ մը ես Մեզի առիթը պիտի ընծայուեր Մեր և մեր Աթոռի սէրն ու յարգանքը մատուցելու Զեզի և ձեր մեծ եկեղեցիին:

Թող միշտ անսասան մնայ ձեր պատմական մեծ եկեղեցին և միշտ լուսաւոր Զերդ Գերաշնորհութեան առաքելութեան ճանապարհը:

Եւ «Խնքն Աստուած և Հայր մեր և Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, ուղղեսէ զնանապարհն մեր առ ձեզ» (Թես. Գ 11): Ամէն:

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը սույն թվականի մայիսի 1-ից ձեռնարկեց արտասահման իր տասներորդ հովանապետական ուղևորությանը:

Հայոց Հայրապետը մայիսի 1—28 օրերին ուսմին օրթոդքս եկեղեցու պետ Նորին Սրբություն Տ. Շուատինիան Պատրիարքի և ապա բուզար օրթոդքս եկեղեցու պետ Նորին Սրբություն Տ. Մարտին Պատրիարքի հրավերներով այցելեց Ռումինիա և Բուլղարիա:

Բոխարեատի և Պլովդիվի հայկական եկեղեցիներում սորք պառարագ մատոցեց, իր ոջույնը և օրինությունը տվեց հայ հավատացյալներին, հայագանեց թեմակալ առաջնորդ տ. Տիրայր Եպո. Մարտիկյանի գլխավորությամբ իր պատվիճ կազմակերպված ընդունելություններին և պետական մակարդակի հանդիպումներ և տեսակցություններ ունեավ:

Հայոց Հայրապետը հունիսի 5—20 օրերին Անգլիայի հայոց հայրապետական պատվիրակ տ. Ներսես Եպո. Պողապալյանի և Սքևմոյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակ և Ֆրանսիայի հայոց առաջնորդ տ. Սերովիկ արքեպիսկոպոս Մանուկյանի հրավերներով եղավ Լոնդոնում և Փարիզում:

Հունիսի 8-ին Հայոց Հայրապետը և պատարագ մատոցեց և կատարեց Լոնդոնի հայոց և Պարու համայնքային նոր եկեղեցու օծումը:

Հունիսի 15-ին Հայոց Հայրապետը կատարեց Փարիզի արվարձաններից Խմի Լև Մոլինոյի հայոց Ա. Աստվածածին նորակառուց նկեղեցու օծումը:

Լոնդոնում և Փարիզում Հայոց Հայրապետի պատվին կազմակերպվեցին համայնքային ընդունելություններ և ճաշկերույթներ:

Լոնդոնում Հայոց Հայրապետը նախագահեց միջեկեղեցական Էկումենիկ հանդիսավոր արարողությունների և հյուրը եղավ Քենտրքերի արքեպիսկոպոս դոկտ. Ֆրեդերիկ Դոնալդ Կոդանի, իսկ Փարիզում Եղբայրական շերմ հանդիպումներ ունեցավ Փարիզի արքեպիսկոպոս կարդինալ Ֆրանսուա Մարտիի ու պապական նվիրակ կարդինալ Ռիկի Լամպիրթինի հետ:

Փարիզում Հայոց Հայրապետը նախագահեց Հայկական բարեգործական ընթանուր միության երիտասարդաց ընկերակցության «Ալեքս Մանոկյան» նորակառուց մշակութային նոր կենտրոնի բացման հանդիսությանը:

Հունիսի 20—22 օրերին Հայոց Հայրապետն այցելեց Ամման: Հունիսի 22-ին քարոզեց Ամմանի հայոց Ա. Թադեոս Եկեղեցում և նախագահեց իր պատվին տրված համայնքային ճաշկերույթին:

Երուսաղեմի հայոց ամենապատիվ տ. Եղիշէ արքեպիսկոպոս Տերտերյանի հրավերով հունիսի 22-ին, կիրակի օրը, Հայոց Հայրապետը ժամանեց Երուսաղեմ ու կատարեց և Հարության տաճարի հայկական մասի նորակերտ սուրբ խորանների օծումը և նախագահեց Ալեքս Մանոկյան նորակառուց ժառանգավորաց վարժարանի բացման հանդիսությանը:

Հունիսի 29-ին, կիրակի օրը, Հայոց Հայրապետը Ա. պատարագ մատուցեց Քրիստոփ լույս գերեզմանի վրա և քարոզեց:

Երուսաղեմում գտնված օրերին Հայոց Հայրապետը Էկումենիկ ոգով հանդիպումներ և տեսակցություններ ունեցավ Ա. քաղաքի հոգևոր բոլոր պետերի և հարանվանությունների ներկայացուցիչների հետ:

Ամմանում Հայոց Հայրապետն այցելեց Հորդանանի Նորին Վեհափառություն Հունիսի Բ թագավորին:

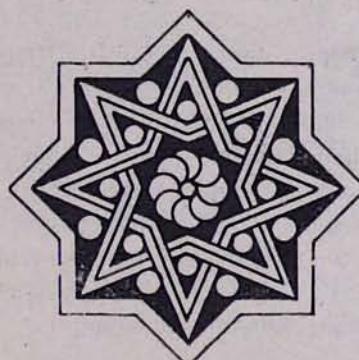
Երուսաղեմում Հայոց Հայրապետն այցելեց նաև հանրապետության նախագահ Մահմետ Ֆահդին:

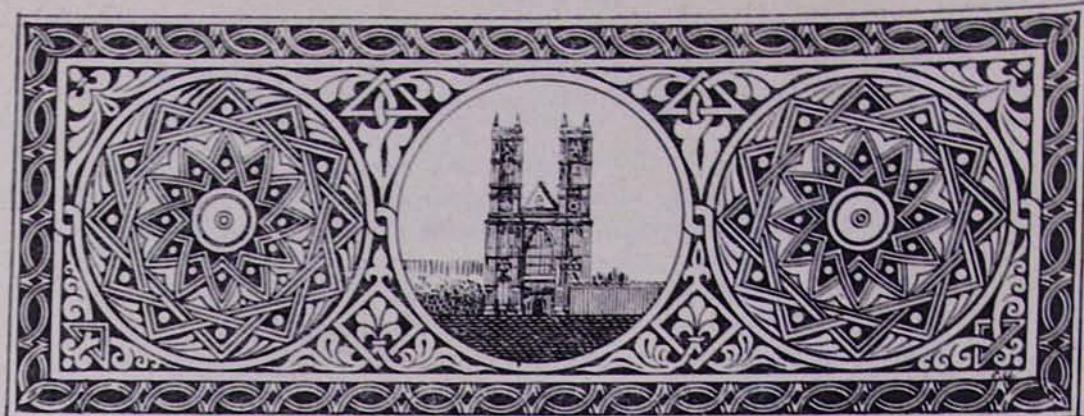
Հայոց Հայրապետն արտասահման կատարած իր տասներորդ ուղևորությունից Մայր Աթոռ վերադարձավ հունիսի 8-ին:

ՊԻՎԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՐԻ

Մայր Աթոռ Ա. Էջմիածին,

19-ը հունիսի 1975 թ.

**Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա ԱՄԵՆՍՅԱՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՏԱՄՆԵՐՈՐԴ ՈՒՂԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ**

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը իր արտասահմանյան տասնեւրորդ ուղևորության ընթացքին ս/թ. հունիսի 5-ից 20-ը նովիլապետական այցելությամբ եղավ Անգլիայում և Ֆրանսիայում, Մայր Աթոռ և Էջմիածնի և իր Սրբության օրինությունները տանեղով անօղիանայ և ֆրանսահայ հավատացյալ ժողովրդին:

Սույն ուղևորության ընթացքին Վեհափառ Հայրապետին ողեկցում էր, որպես գավառանակիր, «Էջմիածն» ամագրի խմբագրության քարտուղար ա. Եզնիկ արդ. Պետրոսյանը:

ՄԵԿՆ ՈՒՄ ԼՈՆԴՈՆ

Հունիսի 5-ին, հինգշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 11-ին, Հայոց Հայրապետը Մուկլայից մեկնում է Լոնդոն:

Ծերեմետևոյի օդանավակայանում Հայոց Հայրապետին ճանապարհում նև Մուկլայում գտնվող հայ նոգեսրականներ՝ գլխավորությամբ Մայր Աթոռի դիմանապետ ա. Արսեն և պա. Բերբերյանի:

Հայոց Հայրապետին բարի ճանապարհ մաղթելու համար օդանավակառան էին եկել նաև ուս պրավուլավ եկեղեցու ներկայացուցիչ ա. Պիտիրիմ աքքեպիսկոպոսը, Մուկլայում Անտիոքի և Բուլղարիայի օրթոդոքս եկեղեցիների ներկայացուցիչ նոգեսրականները:

ՔԵՆՏՐՈՆԻ ԱՐՁԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԴՐԿԸ. ԴՈՆԱԼԴ ՖՐԵԴԵՐԻԿ ԿՈԳԱՆԸ

Ծերեմետևոյի օդանավակայանում Վեհափառ Հայրապետին բարի ճանապարհ են մաղթում նաև ՍՍՀՄ Մինիստրների սովետին առջևեր կրոնական գործերի խորհրդի արտաքին հարաբերությունների բաժնի պատասխանառու աշխատողները:

Հայոց Հայրապետին ճանապարհում է նաև Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների սովետին առջևեր նաև եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Սարգսի Գասպարյանը:

Նոյն օրը, Լոնդոնի ժամանակով ժամը 12.30-ին, ինքնաթիւը վայրէջք է կատարում Լոնդոնի Հիլթոն օդանավակայանուն:

Հայոց Հայրապետին այսուղ ողջունում և բարի գալուստ են մաղթում Անգլիայի հայոց հայրապետական պատվիրակ և Լոնդոնի հոգևոր տեսուչ տ. Ներսես Եպո. Պողապալյանը, տ. Պատկ արքեպ. Թումալյանը, Լոնդոնի ս. Սարգսի եկեղեցու խնամակալության պատվո նախագահ Սարգսի Քորքչյանը, եկեղեցական և համայնքային խորհրդի նախագահ Հայկ Աբաջյանը, եկեղեցական ու համայնքային խորհրդի և ս. Սարգսի եկեղեցու խնամակալության անդամները և այլ պաշտոնական անձինք:

Հանուն Քենտրոնի արքեպիսկոպոսի, Վեհափառ Հայրապետի գալուստը Լոնդոն ողջունում է Քենտրոնի արքեպիսկոպոսարանի Արտաքին հարաբերությունների բաժնի վարիչ կանոնիկու հայր Մայքլ Մուրը:

Լոնդոնի հայոց ս. Սարգսի եկեղեցու մուտքի առջև անգլիաբնակ հայ հավատացյալները Վեհափառ Հայրապետին ողջունում և բարի գալուստ են մաղթում ծափողջոյններուի:

Վեհափառ Հայրապետը «Հրաշափառ»-ով մոտք է գործում եկեղեցի և ս. սեղանի առջև իր աղոթքը մատուցում Աստծուն, որ իրեն շնորհեց այդ թանկացին առիթը՝ կրկին անգամ այցելելու Մեծ Բրիտանիա և լոնդոնահայությանը բերելու ս. Էջմիածնի օրհնությունը և Մայք հայրենիքի շունչն ու բույրը:

Հանուն լոնդոնահայության, Վեհափառ Հայրապետին բարի գալուստ է մաղթում Անգլիայի հայոց հայրապետական պատվիրակ տ. Ներսես Եպո. Պողապալյանը՝ խորին շնորհակալություն հայտնելով Վեհափառ Հայրապետին լոնդոնահայությանը տված իր օրհնութեր այցելության համար:

Այնուհետև ներկաներին իր անդրանիկ օրհնության խորն է ասում Վեհափառ Հայրապետը՝ նրանց բաշխելով ս. Էջմիածնի և իր ողջույնը:

Վերջում բոլոր ներկաները առանձին-առանձին ողջունում են Վեհափառ Հայրապետի գալուստը Լոնդոն՝ համբուրելով նորին Սուրբ Օծության մեռնարույր Աջը:

ԲԱՐԻԳԱԼԱՏՅԱՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ «ՆԱԲԱՐԴ ԿՅՈՒՆԴ ՎԵՇԿՅԱՆ» ՍՐԱՀՈՒՄ

Նոյն օրը, ժամը 15-ին, Լոնդոնի հայոց ս. Սարգսի եկեղեցուն առջևեր «Նվարդ Կյուպենելյան» սրահում տրվում է ընդունելություն՝ ի պատիվ Հայոց Հայրապետի:

Ընդունելության ընթացքում կրկին անգամ Վեհափառ Հայրապետին ողջունում և բարի գալուստ է մաղթում տ. Ներսես Եպո. Պողապալյանը:

Հանուն լոնդոնահայության, Վեհափառ Հայրապետին բարի գալուստ է

մայթում նկեղեցական և համայնքային խորհրդի նախագահ Հայկ Աբաջյանը՝ ասելով.

«Վեհափա՞ն Տեր,

Չերդ Սրբության Լոնդոն այցելությունը մեզ բոլոր կրկին անգամ խրա- խոսանքով կլեցնե հատկապես այս կարևոր օրերուն, եթե մեր գաղութի պատմությունը նոր նվաճումով կհնիանա:

Անցած 20 տարիներու ընթացքին մեր գաղութի թիվը ավելի քան տասն անգամ բազմապատկրիւմ է: Կանոնադաշտանաք, որ այս նոր պահմաններուն մեջ ստավել աշարժություն և աշխատանքի անհրաժեշտություն պես է: Այժմ մենք վկաներն ենք մեր գաղութի վերանորոգման՝ դառնապու համար հնապատճեն գաղույթ մը մոտ ապագային, և մեր բոլորի ուշադրությունը ուղղված է այս նպատակին:

Կհավատամբ, որ հայ եկեղեցին մեծագոյն ազդակն է միության, որով նետու ան կրովանդակի մեր ազգությունը և մեր պատմությունը: Վասան Եղիկը, Վեհափառ, որ Չերդ Սրբության այս այցելությունը ո. Պետրոս եկեղեցիի օծումով պիտի դառնա խարիսխը մեր գաղութի միության և բարգա- վաճման:

Վեհափա՞ն Տեր, Չերդ կերկարությամբ մեծապես պիտի զորացնեք մեր գաղութը և ի մասնավորի լուսնուանց համայնքային և նկեղեցական խոր- հորդի և տիկնանց օժանդակ մարմինները:

Մեր գաղութի կրոյնե, բոլով տվեք, Վեհափառ Տեր, բարի գալուստ մաղ- թել Չերդ Սրբությանը և համբուրել Չեր սորք Աչը ու սուսալ Չեր շնորհա- բեր օրինությունը:

Ի պատահան ողջույնի և բարիգալսոյան սույն խորերի, հազրական ջերմ խոր է ասում Վեհափառ Հայրապետը՝ գոհունակություն հայուններով բոլոր ներկաներին սրտագին ընդունելության համար, բաշխելով նրանց իր օրինությունը և մաղթաները:

«ԼՈՆՏՈՆ» ԱՄՄԱԹԵՐԹԸ

Վեհափառ Հայրապետի Լոնդոն այցելության նախօրյակին լույս ընծայ- վեց «Լոնտոն» հայկական ամսաթերթի նույնիս համարը՝ ամբողջությամբ նվիրված հայրապետական այցելությանը:

Թերթի առաջին էջում գիտատերով գրված է. «ԲՐԻՏԱՆՆԱՀԱՅՈՒ- ԹՅՈՒՆԸ ԲԱՐԻ ԳԱԼՈՒԽ ԿՄԱՂԹԵ ՍԶԳԻՍ ԱՐԺԱՆԸՆՑԻՒՐ ՀԱՅՐԱՊԵ- ՏԻՆ ՆՈՐԻՆ ՍՈՒՐԲ ՕԾՈՒԹՅՈՒՆ ՏԵՐ ՏԵՐ ՎԱԶԳԵՆ ԱՐՍՁԻՆ ԿԱԹՈ- ՎԻԿՈՍԻՒՆ»:

Թերթում տպագրվել են մի շաբթ հոդվածներ՝ կապված Վեհափառ Հայ- րապետի անձի և սույն այցելության հետ՝ սոորագրությամբ Անգլիայի կո- րողիկոսական պատմիքակ և Լոնդոնի նոգենոր տեսուչ տ. Ներսես եպս. Պո- գապալյանի, «Լոնտոն» թերթի խմբագիր Աստուր Կյուուկյանի և որիշների:

Ամսաթերթի խմբագրականում ասված է. «Հայոց մեծագործ Հայրապե- տը նովիպետական ցուսը ձևին, մեր մեծ հայրապետներու արյունը երակ- ներուն մեջ, աշքերը հայ ժողովրդի պայծառ ապագայի լուսով առցուն, կու գայ այցելելու անզիարեակ Եր նոտը:

Հայոց Հայրապետը նոգելեն այն կամուրջն է, որ սկիզբ կատեն Մայր հայրենիքն ու սրբություն սրբոց սորք էջմիածնեւ ու կիսարժամի ամեն նայու սրտին, նոգիին և մոածումներուն մեջ: Ամեն անգամ որ Հայոց Հայ-

րապետը այցելե արտասահման, ազգային գիտակցության, եկեղեցափրության ու հայրենասիրության խարույկ կվառի հայոց սրտերուն մեջ:

Բարի եկաք, Վեհափառ Տեր, թող Ձեր գալուստն իր մեռ բերե համազգային գիտակցության, սիրո, եղբարության սրբազն այն շաղախը, որ մեր պատմության մեջ հաճախ եկած է Մայր Աթոռ ու Եջմիածնեն:

Թող Աստված Հայոց մեծագործ Հայրապետին տա արևշատություն, որպեսզի Նորին Սրբության հայրական իմաստուն հովանութին տակ ավելի և ծաղլի և պայծառանա հայ եկեղեցին և Լուսավորչի կանոնեղին լույսը շող և համայն հալության սրտին մեջ»:

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ Ս. ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ՀԵՏ

Հունիսի 6-ին, շաբաթ օրը, երեկոյան ժամը 19-ին, Լոնդոնի «Մալսթոն» հյուրանոցի սրահներից մեկում Վեհափառ Հայրապետը հանդիպում է ուսնեանում Լոնդոնի ու Սարգիս եկեղեցու հոգարաձության անդամների հետ՝ գրինավորությամբ պատվու նախագահ Սարգիս Քյուրքչյանի և նախագահ Վահան Կյումիչյուզյանի: Հանդիպման ժամանակ քննարկվում են մի շարք եկեղեցական հարցեր:

Այնուհետև, ի պատիվ Վեհափառ Հայրապետի, նոյն սրահում տրվում է ճաշկերույթ ու Սարգիս եկեղեցու խնամակալության կողմից:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Հունիսի 7-ին, շաբաթ օրը, առավոտյան ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետին ու Սարգիս եկեղեցու հովատատան այցելում է Անգլիայի կաթոլիկ եկեղեցու պապական նվիրակ սրբազն Հեյմ արքեպիսկոպոսը:

Նոյն օրը, ժամը 11.30-ին, Վեհափառ Հայրապետին է այցելում և բարի գալուստ մաղթում Անգլիայի կաթոլիկ եկեղեցու պետ կարդինալ դոկտ. Հեռնանը:

Նոյն օրը, ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետին են այցելում Լոնդոնի եպիսկոպոս Ջերալդ Էլիսոնը և Քենսինգտոնի եպիսկոպոս Ռոնալդ Գուդը՝ բարի գալուստ մաղթելու նրան:

Նոյն օրը, ժամը 12.30-ին, Վեհափառ Հայրապետը բարեհաճում է ընդունել Քյունից ժամանած հայ ազգային-համայնքային գործիչներ Քենչանին և Մովսեսյանին, որոնք զեկուցում են Հայոց Հայրապետին Գերմանիայի հայ գաղութի, եկեղեցական կյանքի ու հոգևոր հովիվ ունենալու անհրաժեշտության մասին:

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱԿՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՎ.

Ս. ՊԵՏՐՈՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԽՈՐԱՆԻ ՕՇՈՒՄԸ

Հունիսի 8-ին, կիրակի օրը, պատմական մի իրադարձություն եղալ լունդուահայության համար:

Նորին Սուրբ Օծություն Տ. Տ. Վազգեն Ա. Վեհափառ Հայրապետը օծումն է կատարում Լոնդոնի ու Պետրոս եկեղեցու խորանի: Լոնդոնահայությունն ունենում է իր երկրորդ հայկական եկեղեցին:

Ա. Պետրոս եկեղեցին, որ իր մեծությամբ ու շքեղությամբ հոյակապ մի տաճար է, լոնդոնահայության կողմից գննիլ է անգլիկան եկեղեցուց և այժմ Վեհափառ Հայրապետի օծումով լիքածվեց հայկական եկեղեցու:

Առավոտյան ժամը 11-ին սկսվում է եկեղեցական արարողությունը:
Վեհափառ Հայրապետը օծում է տաճարի սուրբ խորանը և Եջմիածինց
քերլած մարմարի մի խաչքար տեղադրում խորանի վրա:

Այնուհետև սկսվում է սուրբ պատարագը: Պատարագում է Հայոց Հայ-
րապետը: Ս. Սեղանին սպասարկում են տ. Ներսես եպո, Պողապալյանը,
տ. Եզեկի, տ. Հայկազոն արելամենը, սարկավագներ, դպիրներ:

Ս. պատարագին ներկա են լինում Քենսինգթոնի եպիսկոպոս Ռոնալդ
Գուշալը, կաթոլիկ և այլ եկեղեցիների ներկացոցիցներ, բազմաթիվ
նաև և օտար մոտավորականներ, թղթակիցներ, ինչպես նաև լոնդոնահայ եկե-
ղեցական խորհրդի անդամները և ավելի քան հազար հայ հայտացրալ-
ներ:

Ս. պատարագին ներկա է լինում նաև Քենսինգթոնի քաղաքապետութին: «Հայր մեր»-ից առաջ նոգեցունց քարոզ է խոսում Վեհափառ Հայրա-
պետը: Նորին Սրբությունը նախ Խր գոհունակությունն է հայունում լոնդոնա-
հայ համայնքին սոյն նախաձեռնության համար՝ մի նոր հայկական եկեղե-
ցի տեղեկով Լոնդոն քաղաքում:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետն անդրադառնում է սփյուռքահայու-
թյան կյանքի ներ կապված մի շարք խնդիրների, նշում այն դժվարու-
թյունները, որ ունենում են սփյուռքահայերի իրենց կյանքում, և նշում
եկեղեցու դերը սփյուռքում ազգապահանման գործում:

Վեհափառ Հայրապետն Խր քարոզի մեջ սպասարկում է լոնդոնա-
հայությանը, մեկ սիրու և մեկ նոգի, համախմբվել իր երկո՞ւ ո. Սարգիս և
ո. Պետրոս եկեղեցիների շորջը և միշտ շրջապատելու ու օժանդակելու
իրենց առաջնորդ տ. Ներսես սրբազնին:

Քարոզի ավարտին Նորին Սրբությունը, ի գնահատություն տ. Ներսես
եպո, Պողապալյանի ծավալած նոգերը, եկեղեցամալեր գործունեության,
նրան նվիրում է եպիսկոպոսական մատանի:

Ս. պատարագից նետու ներկա բարձրաստիճան հյուրերը ընդունելու-
թյան են հրավիրվում «Նվարդ Կյուղպենկյան» սրբ, որ տեղի է ունենում
ճաշկերույթ, պատրաստված տիկնանց համաձայն կողմից:

Ճաշկերույթի ընթացքում բարձրաստիճան հյուրերը սրտագին արտա-
հայտություններ են ունենում նաև եկեղեցու արարողությունների մասին,
միևնույն ժամանակ շնորհավորելով Վեհափառ Հայրապետին և լոնդոնա-
հայությանը՝ ո. Պետրոս եկեղեցու բացման երջանիկ առթիվ:

ՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ԾԱԾԿԵՐՈՒԹՅԹ «ՌՈՅԱԼ ԳԱՐԴԸՆ» ՀՅՈՒՐԱՆՈՑՈՒՄ

**Հունիսի 8-ին, կիրակի օրը, երեկոյան ժամը 19-ին, «Ռոյալ Գարդըն»
հյուրանոցի մեջ սրամում տեղի է ունենում համայնքային ընդունելություն-
ճաշկերույթ՝ ի պատիվ Հայոց Վեհափառ Հայրապետի:**

Սոյն ընդունելություն-ճաշկերույթը կազմակերպվել էր լոնդոնահայ
եկեղեցական խորհրդի և ո. Սարգիս եկեղեցու խնամակալության կողմից:

Ընդունելության սոյն սեղանը դեկապարում էր «Լոնսոն» թերթի
խմբագիր Ասատոր Կյուղելյանը, որը բաժակ է բարձրացնում Վեհափառ
Հայրապետի կենացը՝ նիշելով, որ «Վազգեն կաթողիկոս Եջմիածինը քերավ
սփյուռքի ամեն հայերու սրտերուն, Եջմիածինի լուսը, շունչը, նոգին ափոնց
Հնդկաստանին մինչև Ամերիկա»:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետին ողղված ողջոյնի և որդիական

ակնածանքի սրտագին խոսքեր են ասում ո. Սարգիս եկեղեցու խնամակալության պատվի նախագահ Սարգիս Քյուրքչյանը, լոնդոնահայ համանքային և եկեղեցական խորհրդի նախագահ Հայկ Աբաջյանը, ծանոթագային Գևորգ Թահիթան, Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության Լոնդոնի մասնաճյուղի կողմից՝ դոկտ. Արա Դանիելյանը, լոնդոնահայ մի շարք ազգային կազմակերպությունների կողմից՝ Հայկ Սարոյանը, դոկտ. Գրիգոր Կորկոտյանը, Կարպիս Եսայանը, Ժիրայր Ազիրյանը, Բագրատ Դանիելյանը, Վարդան Մանուկյանը, ո. Գրիգոր և ո. Սարգիս ասպետների կարգի կողմից՝ Նորիհան Կորտիկյանը, «Անահիտ» միության կողմից՝ տիկ. Սրբունի Մանուկյանը և Տիկինաց օժանդակ հանձնախումբի կողմից՝ տիկ. Ֆեռուա Աբաջյանը:

Ընդունելության ընթացքում շնորհալի ջութակահար Լևոն Չիլինգիրյանը կատարում է Կոմիտասի վարդապետի «Ծիրանի ծառ»-ը, «Կաքավիկ»-ը և Արամ Խաչատրյանի «Երգ-պոեմ»-ը՝ դաշնամուրի ընկերակցությամբ օր. Արաքսի Բոյաջյանի:

Սիրված երգչունի օր. Մարի Պողապալյանը կատարում է ժողովրդական «Կիլիկիա» և Կոմիտասի «Կոռունիկ» երգեր՝ դաշնամուրի ընկերակցությամբ օր. Արաքսի Բոյաջյանի, որը առանձին դաշնամուրի վրա կատարում է նաև Ռախմանինովի 12-րդ պրելյուդ:

Ընդունելության ավարտին հրավիրվում է Վեհափառ Հայրապետը՝ ասելու իր օրինության խոսքը շուրջ 300 ներկաների:

Նորին Սրբությունը շնորհակալություն է հայտնում սույն ընդունելության և իր անձին ուղղված որդիկան սիրո խոսքերի համար:

Այսուհետև Վեհափառ Հայրապետն իր օրինությանը և գնահատանքին է արժանացնում լոնդոնահայությանը՝ նրա եկեղեցական, ազգային, մշակութային գործունելության համար, որը տարվում է Լոնդոնում, և որի վառ արտահայտություններից մեկն է նաև համայնքային ընդունելությունը:

Սույն ճաշկերույթ-ընդունելությունն ավարտվում է միասին երգած Տերութական աղյուսով և Վեհափառ Հայրապետի արտասանած «Պահպանիչ»-ով:

Փ Ո Խ Ա Յ Ց Ե Լ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

Հունիսի 9-ին, երկուշաբթի օրը, առավոտյան, Վեհափառ Հայրապետը փոխացելություններ է տալիս Անգլիայի կաթոլիկ եկեղեցու կարդինալ դոկտ. Հեռնանին և պապական նվիրակ Հեղմ սրբազնին:

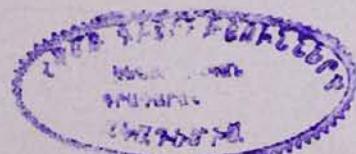
Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում էին տ. Ներսես Եպս. Պողապալյանը և տ. Եզնիկ արդ. Պետրոսյանը:

Նոյն օրը, ժամը 13-ին, Վեհափառ Հայրապետը ներկա է լինում ո. Գրիգոր և ո. Սարգիս ասպետների խմբի կողմից կազմակերպված և իրեն ի պատիվ տրված ճաշկերույթին:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԼՈՆԴՈՆԻ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻՆ

Հունիսի 10-ին, երեքշաբթի օրը, երեկոյան ժամը 16-ին, Հայոց Հայրապետը այցելություն տվեց Լոնդոնի եպիսկոպոս Ջերալդ Էլիսոնին:

Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում էին տ. Ներսես Եպս. Պողապալյանը և տ. Եզնիկ, տ. Հայկազուն արեղաները:

Եայիսկոպոսարանի մտտքի առջև Վեհափառ Հայրապետին դիմավորում է Լոնդոնի Եայիսկոպոսը, իր տիկնոց հետ, և Նորին Սրբությանն առաջնորդում ընդունելության սրան:

Հայոց Հայրապետին ողջունում և բարի գալուստ են մաղթում նաև Քենսակրոնի Եայիսկոպոս Ռունադ Գուշապղու, իր տիկնոց հետ, Քենտրոնի արքայիսկոպոսարանի Արտաքին հարաբերությունների բաժնի վարիչ Բայր Մարի Մուրը, Լորդերի պալատի անդամ Նորման Անդերսոնը և այլ անձներ:

Վեհափառ Հայրապետի և Լոնդոնի Եայիսկոպոսի միջև տեղի է ունենալ նվերների փոխանակում:

Այնունեան ներկաները հրավիրվում են թերասեղանի:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒԵՍԹՄԻՍԹԸ ԱԲԲԱՅԱՐԱՆԻ ՏԱԺԱՐ

Նոյն օրը, երեկոյան ժամը 16-ին, Վեհափառ Հայրապետն այցելում է Լոնդոնի Թագավորական Ունարմիսոր արքայարանի տաճար:

Տաճարի բակի մոտտքի առջև Վեհափառ Հայրապետին ողջունում և բարի գալուստ է մաղթում տաճարի լուսարարապետուր:

Այնունեան եկեղեցական թափորով Հայոց Հայրապետն առաջնորդվում է տաճար, որ տեղի է ունենում Էկումենիկ արքարություն:

Արքարության ընթացքում Ունարմիսորը արքայարանի լուսարարապետուր ողջունում է Հայոց Հայրապետի այցելությունը և Նորին Սրբությանը նվիրում, իբրև հիշատակ, նոյն տաճարի պատմության գիրը:

Ապա օրենորդյան խորով հանդէս է գալիս Հայոց Հայրապետը՝ շնորհակալություն հայտնելով տաճարի լուսարարապետին սոյն ջերմ ընդունելության համար:

Էկումենիկ արքարության ավարտին լուսարարապետուր Հայոց Հայրապետին առաջնորդում է խորան որի նույնում թաղված է տաճարի հիմնադիր Էդվարդ Խոստովանող թագավորը, և որ տեղադրված է թագավորական պատմական գանձ:

Հայոց Հայրապետը «Հոգոց» է արտասանում Էդվարդ Խոստովանողի գերեզմանի առջև:

Եկեղեցու Գալֆուու Հայոց Հայրապետը նոյնական «Հոգոց» է արտասանում առաջին և երկրորդ համաշխարհային պատերազմների ընթացքում գործված անգիտացի մարտիկների հոգարձան-գերեզմանի առջև:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ «ԿՈՆՏԻՆԵՆՏԱՆ» ՀՅՈՒՐԱՆՈՑՈՒՄ

Նոյն օրը, երեկոյան ժամը 20-ին, Լոնդոնի «Կոնտինենտալ» հյուրանոցում, ի պատճի Վեհափառ Հայրապետի, տեղի է ունենում ողջերթի ընդունելություն-մաշկերտուր՝ կազմակերպված Լոնդոնի համայնքային եկեղեցական խորհրդի և տիկնանց օժանդակ մարմնի կողմից:

Ընդունելության ընթացքում Վեհափառ Հայրապետին ուղղված ջերմ խոր են ասում տ. Ներսես Եպի. Պողապալյանը, Հայկ Արաջյանը, Հակոբ Փաղամուղյանը, Հարություն Այվազյանը, Տիրան Ուգունյանը և Տիկնանց օժանդակ մարմնի ատենապետությի տիկ. Ֆլորա Արաջյանը:

Համայնքային և եկեղեցական խորհրդի անդամները Վեհափառ Հայրապետին են ընծայում արծաթյա գեղեցիկ մի սկիճ:

Օր. Մարի Պողապալյանը երգում է «Ծիրանի ծառ» և «Ծիծեռնակ» երգերը:

Վերջում նորին Սրբությունն իր օրինավորունն է տալիս բոլոր ներկա-
ներին՝ բաշխելով նաև ս. Էջմիածնի խաչիկներ, իբրև հիշատակ:

Ա.Յ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԴԵՍՊՈՆԱՏՈՒՆ

**Հունիսի 11-ին, չորեքշաբթի օրը, ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետը
քաղաքավարական այցելություն է տալիս Մեծ Բրիտանիայում Սովետա-
կան Միության դեսպանատուն:**

Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում էին տ. Ներսես Եպս. Պողապալ-
յանը և տ. Եզնիկ արդ. Պետրոսյանը:

Դեսպանատան մուտքի առջև Վեհափառ Հայրապետին ընդունում և
բարի գալուստ է մաղթում առաջին քարտուղար Ս. Ս. Պարաստակը:

Ընդունարանում Վեհափառ Հայրապետին ողջունում է Մեծ Բրի-
տանիայում Սովետական Միության դեսպան Ն. Մ. Լոնկովը:

Մեծահարգ դեսպանի և Հայոց Հայրապետի միջև տեղի է ունենում
շերմ գրուց:

Ա.Յ ՑՈՅՆՈՒԹՅՈՒՆ ԼԱՄԲԵԹ ՊԱԼԱՏ

**Հունիսի 11-ին, չորեքշաբթի օրը, երեկոյան ժամը 17-ին, Հայոց Հայրա-
պետը պաշտոնական այցելություն է տալիս Լամբեթ պալատ՝ Քենտր-
ոնի արքեպիսկոպոս դոկտոր Ֆրեդերիկ Պոնալդ Կոդանին:**

Սույն այցելության ընթացքում Հայոց Հայրապետին ուղեկցում էին
տ. Ներսես Եպս. Պողապալյանը, տ. Եզնիկ արդ. Պետրոսյանը և տ. Հայկա-
զուն արդ. Նաշարյանը, ինչպես նաև լուսունահայ համայնքային եկեղեցա-
կան խորհրդի նախագահ Հայկ Արաշյանը՝ իր տիկնոց հետ:

Լամբեթի պալատի շքամուտքի առաջ Հայոց Հայրապետին դիմավորում
և ողջունում է Քենտրոնի արքեպիսկոպոսանի Արտօքին հարաբերու-
թյունների բաժնի վարիչ կանոնիկոս հայր Մայքլ Մուրը և նորին Սրբու-
թյանը առաջնորդում ընդունարան, որ նրան ողջունում և բարի գալուստ է
մաղթում Քենտրոնի արքեպիսկոպոս դոկտ. Պոնալդ Կոդանը՝ իր տիկ-
նոց հետ:

Հայոց Հայրապետը կրկին անգամ շնորհավորում է դոկտ. Կոդանին՝
Քենտրոնի արքեպիսկոպոս ընտրվելու առթիվ, և նրան նվիրում
բյուրեղապակյա մի ծաղկաման՝ ս. Էջմիածնի տաճարի պատկերով:

Հայոց Հայրապետն այս առթիվ վարդապետական լանջախաչ է նվի-
րում նաև կանոնիկոս հ. Մայքլ Մուրին:

Ժամը 18-ին Լամբեթ պալատի եկեղեցում տեղի է ունենում էկումենիկ
արարողություն, որի ընթացքում պաշտոնական ճառքը են փոխանակվում
Քենտրոնի արքեպիսկոպոսի և Հայոց Հայրապետի միջև (Հայոց Հայ-
րապետի ճառը տես «Էջմիածն», սույն համարում, էջ 3):

Ժամը 19-ին Քենտրոնի արքեպիսկոպոսն ընդունելություն-ճաշկե-
րույթ է տալիս Հայոց Հայրապետի պատվին, որին ներկա են լինում շուրջ
քառական հրավիրյալներ:

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՀՐԱԺԵԾ Է ՏԱԼԻՍ ԼՈՆԴՈՆԱՀՅՈՒԹՅԱՆԸ

Հունիսի 12-ին, հինգշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետը հրաժեշտ է տալիս Լոնդոնին և մեկնում Փարիզ:

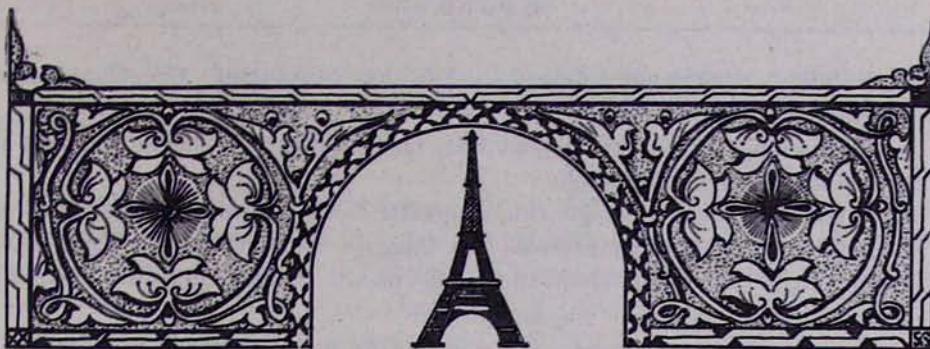
Ս. Սարգիս Եկեղեցում Վեհափառ Հայրապետին բարի ճանապարհ են մաղթում Անգլիայի նացող հայրապետական պատվիրակ և Լոնդոնի հոգևոր տեսուչ տ. Ներսես Եպո. Պղծապալյանը, համայնքային վարչության և ս. Սարգիս Եկեղեցու խնամակալության անդամներ և բազմաթիվ նայ հայա- տացալներ.

Վեհափառ Հայրապետը աղոթում է և. Սեղանի առջև և հավատաց- յալներին տալիս նր օրինությունն ու ապա հրաժեշտ տալիս Լոնդոնին:

Օդանավակայանում Վեհափառ Հայրապետին ճանապարհում են տ. Ներսես Արքապանը, Քեմսինգթոնի եպիսկոպոսը, օտար հարամախանությունների ներկայացուցիչներ, համայնքային ու Եկեղեցական խորհրդի և ս. Սար- գիս Եկեղեցու խնամակալության անդամներ ու այլ անձինք:

Վեհափառ Հայրապետին օդանավակայանում ճանապարհում է նաև Մեծ Բրիտանիայում Սովետական Միության դեսպանատան պաշտոնյա- բ. Վ. Աղեքսաշկինը:

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՖՈՍՆՍԻԱՑՈՒՄ

Ժ Ա Մ Ա Ն Ո Ւ Մ

Հունիսի 16-ին հինգշաբթի օրը, ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետը ժամանում է Փարիզ՝ ուղեկցությամբ տ. Եզնիկ աքեղայի:

Օրիի օդանավակայանում Վեհափառ Հայրապետին ողջունում և բարի գալուստ են մաղթում Արևմտյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակ և Ֆրանսիայի հայոց առաջնորդ տ. Սերովը արքեպ. Մանուկյանը, հայրապետական պատվիրակի փոխանորդներ տ. Հակոբ եպս. Վարդանյանը՝ Մարտելից, տ. Գյուտ եպս. Նազարյանը և ֆրանսահայ հոգևորականաց դասը, ֆրանսահայ կրթական ընկերակցության անդամները, մամուլի ներկայացուցիչներ, թղթակիցներ և բազմաթիվ հավատացյալներ:

Հայոց Հայրապետին ողջունում և բարի գալուստ են մաղթում նաև հունաց միտրոպոլիտ Մելիտոս եպիսկոպոսը, Փարիզի կարդինալ Մարտիի ներկայացուցիչ հայր Ռոքը, հայ կաթողիկե եկեղեցու առաջնորդ տ. Նիկողոս ծ. վրդ. Քերյայանը, նոյն օրը Փարիզ ժամանած Վենետիկի Միսիթարյան միաբանության ընդհանոր աթոռակալ հ. Սերովը վրդ. Ազյանը, Սևի Մուրադյան վարժարանի տեսուչ հ. Խորեն վրդ. Տիլիզյանը, նոյն վարժարանի ուսումնային հ. Ռաֆայել Անտոնյանը և որիշներ:

Հանուն ֆրանսիական կառավարության, Հայոց Հայրապետին ողջունում է Ֆրանսիայի արտաքին գործերի մինիստրության պրոտոկոլի ներկայացուցիչ Փամ Լարշեն:

Վեհափառ Հայրապետի գալուստը Փարիզ ողջունում է նաև Ֆրանսիայում Սովետական Միության դեսպանատան առաջին քարտուղար Հենրիկ Լիլոյանը:

Օդանավակայանի պատվո սրանի մուտքի առջև երկու փոքրիկ հայ

աղջնակներ Վեհափառ Հայրապետին և՛ն մասուցում հյորասիրության ավանդական աղն ու հացը:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է Փարիզի Հայոց և Հովհաննես Սկրոիչ եկեղեցի:

Վեհափառ Հայրապետին առաջնորդվում և ողջեցում էին ֆրանշական կառավարության կողմից հշանակված պատվու ուստիկաններ և Ֆրանշայի արտաքին գործերի մինիստրության օտար բարձրաստիճան հյորերի ապահովության բյուրոյի պաշտոնյաներ:

Վեհափառ Հայրապետը «Հրաշափառ»-ով մոտք է գործում եկեղեցի:

Նորին Սուրբ Օծույթանը, հանուն ողջ ֆրանշայության և Արևոտքն Եվրոպայի հայ եկեղեցիների և համայնքների, բարի գալուստ է մաղթում տ. Սերովին արքեպ. Մանուկյան:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետը հայս իր օրինությունն է տախի բոլոր ներկաներին, ապա, անդրադառնալով այս տարի Եղենին 60-ամյակի տոնակատարությանը, նշում է. «Կյուրինը թե Հայոց Կարողիկոսը պետք էր Հայատանեն հետո իր ձեռքը դներ արտասահմանի հայ ժողովուրդի բազկերակին վրա»: Այնուհետև Հայոց Հայրապետը կարևորությամբ կանգ առնելով Հայատանում և Էջմիածնում և Երևանում, Եղենին 60-ամյակի ոգեկոշման հանդիսականությունների վրա, ամելացնում է. «Անցյալի մեջ համատական վաճառական մեզ բոլորս պիտի համախմբե այդ հայուններին շորչ: Պիտի մոռնանք երկրորդականը, կենտրոնանալու համար հիմնական հարցերու վրա»:

Իր խոսքի վերջում Վեհափառ Հայրապետը իր գոհունակությունն է հայտնում ֆրանշայությանը այս շերտ դիմավորման համար, ապա իր շնորհակալությունը՝ հունաց միտրոպոլիտին, կարդինալի ներկայացուցիչ հայր Ռոքին, Միհրարյան հայրերին և բոլոր հրանց, որուք իրեն դիմավորեցին օդանավակայանում: Այնուհետև Հայոց Հայրապետը իր խորին շնորհակալությունն է հայտնում ասպետական Ֆրանշային, նրա ժողովրդին և կառավարությանը, որի հովանու տակ հայ ժողովուրդը ապրում է խաղաղ և բարգավաճ՝ կազմակերպված իր եկեղեցական, ազգային ու մշակութային կյանքով:

Այնուհետև Հայոց Հայրապետն առաջնորդվում է առաջնորդարան, որը հայ հավատացրակներն աշահամբույրով ստանում են Նրա օրինությունը:

Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Ե Լ Ո Ւ Թ Յ Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

Հունիսի 18-ին, ուրբաթ օրը, առավոտյան, Փարիզի հայոց առաջնորդանում Վեհափառ Հայրապետին և՛ն այցելում Փարիզի կարդինալ Ֆրանտուա Մարտին և պապական նվիրակ Ռիկի Լամպերթինին:

Հայոց Հայրապետին և բոլոր եկեղեցու բարձրաստիճանն հոգևոր պետքի միջև տեղի է ունենում շերտ գրուց էկումենիկ ոգով:

Ապա Հայոց Հայրապետը բարենածում է ընդունել Ֆրանշայի և Արևմտյան Եվրոպայի մի շարք երկրներից ժամանած հոգևորականների և եկեղեցական վարչության ներկայացուցիչների ու անհատ ազգայինների այցելությունները:

**ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ ԵՎՐՈՊԱՅԻ ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՒՆԵՐԻ ՀՈԳԵՎՈՐԱԿԱՆ ԵՎ
ԱՇԽԱՎԱՀԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉԻՉՆԵՐԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ
ԺՈՂՈՎ ՓԱՐԻՁՈՒՄ**

Հունիսի 18—14-ին, ուրբաթ և շաբաթ օրերը, Փարիզի հայոց առաջնորդամում գումարվում է խորհրդակցական ժողով՝ Արևմտյան Եվրոպայի հայ եկեղեցիների հոգևորական և աշխարհական ներկայացուցիչների մասնակցությամբ, նախագահությամբ Նորին Սուրբ Օծություն Տ. Տ. Վագգեն Ա. Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի:

Խորհրդակցական ժողովը սկսվում է Տերունական աղոթքով:

Բացման խոսք է ասում Արևմտյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակ և Ֆրանսիայի հայոց առաջնորդ տ. Մերովը արքեպ. Մանուկյանը:

Սպա Աերկաներին իր պատգամն ու օրինությունն է ուղղում Վեհափառ Հայրապետը՝ ընդգծելով նրանց կատարած աշխատանքի կարևորությունը և անհրաժեշտությունը սփյուռքահայության հոգևոր, բարոյական և ազգային նկարագրի ստեղծման և պահպանման գործում:

Հոգևոր հովիվների և վարչական մարմինների պարտականությունների և հարաբերությունների մասին գեկուցում է կարդում տ. Գյուտ եպս. Նագաշյանը:

Այնուհետև սկսվում է ժողովի խորհրդակցական մասը:

Երկու օրվա ընթացքում քննարկվում և լուծում են գտնում շատ կարևոր հարցեր՝ կապված Արևմտյան Եվրոպայի հայ եկեղեցիների ներքին կյանքին:

Վերջում դարձալ իր օրինությունը բոլոր Աերկաներին է բաշխում Վեհափառ Հայրապետը և նրանց բաժանում փոքրիկ հիշատակներ՝ բերված ս. Էջմիածնից:

Խորհրդակցական ժողովը փակվում է միասին երգված Տերունական աղոթքով և Վեհափառ Հայրապետի արտասանած «Պահպանիչ»-ով:

**ՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՓԱՐԻՁԻ
«ԻՆՏԵՐԿՈՆՏԻՆԵՆՏԱԼ» ՀՅՈՒՐԱՆՈՑՈՒՄ**

Հունիսի 14-ին, շաբաթ օրը, երեկոյան ժամը 20-ին, Փարիզի «Ինստերկոնտինենտալ» հյուրանոցում տեղի է ունենում համայնքային ընդունելություն-ճաշկերույթ՝ ի պատիվ Վեհափառ Հայրապետի:

Ընդունելությանը մասնակցում են շուրջ 300 հրավիրյալներ, այդ թվում նաև ԱՄՆ-ից Փարիզ ժամանած Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության ցկյան նախագահ տիար Ալեքս Մանուկյանը՝ իր տիկնոջ հետ:

Ընդունելություն-ճաշկերույթի ընթացքում Վեհափառ Հայրապետին ուղղված ողջույնի և որդիական ակնածանքի խոսքեր են ասում Արևմտյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակ և Ֆրանսիայի հայոց առաջնորդ տ. Մերովը արքեպ. Մանուկյանը, Միսիթարյան միաբանության ընդհանուր աթոռակալ հ. Մերովը վրդ. Ագյանը, Ալեքս Մանուկյանը և Մերիակ Քարյանը:

Ուազմիկ Աբրահամյանն արտասանում է Հովհաննես Թումանյանի «Լուսավորչի կանթեղը» և Սարմենի «Հայու տունը» բանաստեղծությունները:

Տիկ. Է. Ալեքսյան Ժամ Մարի Տիգրան Քատզուն դաշնամուրի վրա նախագում է հասովածներ Կոմիտասից և Գոհար Ղազարովանից:

Հնոյունեղործուն-ճաշկերպյան ավարտին հրամիրվում է Վեհափառ Հայրապետը՝ Իր պատգամը և օրինությունը տալու ներկաներին:

Վեհափառ Հայրապետը նաև Իր շնորհակալությունն է հայտնում սույն ընդունելության համար, ապա ներկաներին բաշխում Աստոծ օրինությունը և Էջմիածնից, ողջոյնենքը Մայր հայրենիքից և, իբրև գերազուն պարտականությունն, կոչ է անում ներկաներին շուկարանալ երեք ազգապահանման ճամասպարհի վրա, միշտ ամոր պահել քրիստոնեական հավատը, հավատարիմ մնալ և Էջմիածնին, պահպանել մայրենի լեզուն և ազգային ավանդություններն ու սրբությունները:

Այսուհետև Վեհափառ Հայրապետը, հանուն ֆրանսահայ ժողովրդի, շնորհակալության և երախտագիտության խոր է ողղում ասպետական Ֆրանսիային, նրա ազնիվ ժողովրդին և հայ ժողովրդի համեմատ բարյացական կամացարությանը:

Սույն ընդունելությունն ավարտվում է խմբովին երգված Տերունական աղոթքով և Վեհափառ Հայրապետի արտօնաւում «Պահպանիչ»-ով:

Բոլոր ներկաները մտնենու են Վեհափառ Հայրապետին և աշահամբույրով հրաժեշտ տալիս Նորին Սրբությանը:

ԻՄ ԼԵ ՄՈՒԼԻՆՈՅԻ Ս. ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՎԱԾՍՆԾԻՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՕՇՈՒՄԸ

Հունիսի 15-ին, կիրակի օրը, առավույշան ժամը 11-ին, տեղի է ունենում Փարիզի նսի Լե Մուլին արքարձանի նորակառուց հայկական եկեղեցու օծումը:

Իսի Լե Մուլինոյի եկեղեցու կառուցման համար կատարված հանգանակությամբ մեծ նվիրատվությամբ մասնակցել է Հայկական բարեկործական ընդհանուր միության Ֆրանսիայի մասնաճյուղի հախագահ Նորիան Ֆրենելյանը:

Իսի Լե Մուլինոյի բաղարսապետը և բաղարսապետական խորհուրդը, ի պատիվ նորած եկեղեցու և Վեհափառ Հայրապետի Փարիզ այցելության, այն փողոքը, որ եկեղեցին է գտնվում, կոչել են Երևան փողոց:

Եկեղեցու օծման արարությամբ ներկա են գտնվում տարբեր հարանվանություններք ներկացնուցիչներ, ֆրանսիական կառավարության ներկացնուցիչներ, բազմաթիվ հրավիրյազներ և հայ հավատացյալների մի հոն բազմություն:

Եկեղեցու օծումը կատարում է Վեհափառ Հայրապետը և Էջմիածնից թերթած մի խաչքար գետեղեկոյ եկեղեցու և խորանին:

Այսուհետև նորած եկեղեցու խորանի վրա անդրանիկ պատարագն է մասուցում ա. Սերովի արքեա, Մանուկյանը:

«Հայր մեր»-ից առաջ քարոզում է Վեհափառ Հայրապետը՝ Իր գնահատանքը հայտնելով Իսի Լե Մուլինոյի հայ ժողովրդին նրա ազնիվ հայանձախնդրության և սեփական եկեղեցի ունենալու շահերի իրականացման համար:

Վերջում Վեհափառ Հայրապետը բարեմադրում է Իսի Լե Մուլինոյի և Մարիամ Աստվածածին եկեղեցուն անխափան և օգտաշատ գործունեություն՝ տեղի հայ հավատացյալների ազգային ոգու պահպանման և քրիստոնեական հավատքի անսասանության համար:

Եպիսկոպոսական պատրիարքության վեհանդիպությունը

ՕԾՈՒՄ,

ԻՒԻ ԼԵ ՄՈՒԽԻՆՈՅԻ ՆՈՐԱԿԱՌՈՅՑ ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ

6, Ավենյո Պարիկ 6

Սբրակի - 15 Յունի 1975 - առաջային ժամը 9.30-ին

ՕՇՈՒՄԻ ԿՐ ԿԱՏԱՐԵ

Ն. Ո. Օ. Տ. Տ. ՎԱԶԴԻՆ Ա.

ԱՌԵՎԱԿՈՅՆ ՊԱՏՐԻԿԱՔ ՈՒ ԿԱՌՈՎԱԿՈՅՆ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ

ԱԿԵՐԱՅԻՐ ԱԿԵՐԱՅԻՐ ՊԱՏԱՐԱԳ ԿՐ ԿԱՏԱՐԵՑՄԱՆ

ԲԱՐՁՐԱՇՆՈՐՉ Տ. ՍԵՐՈՎԸ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՓՈՍ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ԱԿՐՈՊՈՅՆ ՀԱՅՈՅ ԿՈՎՈՎԱԿՈՅՆ ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԿՐ ՀՐԱՄԱՆԻ ՃԵՐ ԺԱԳՈՎՈՐԳ ԽՈՎՈՆԵՐՈՅ ՆԵՐԿԱՅ ՊԱՏԱՐԱԳ ԻՐԱՎՈՒՅԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

CONSÉCRATION DE L'ÉGLISE ARMÉNIENNE d'Issy-les-Moulineaux

Par

Sa Sainteté VASKEN 1ER

CATHOLICOS DE TOUS LES ARMENIENS

le Dimanche 15 Juin 1975 à 9 h 30

La Première Messe sera célébrée par

Son Eminence Monseigneur Sérobé MANOUKIAN :

Archevêque des Arméniens de Paris

A cette occasion exceptionnelle nous prions nos fidèles de venir très nombreux

Eglise Arménienne

6, Av. Bourgoin
Issy-les-Moulineaux

(Métro : Mairie d'Issy)

Նոյն օրը, ժամը 14-ին, Փարիզի «Պլացա Ալեքսա» հյուրանոցի սրահ-ներից մեկում տեղի է ունենում ճաշկերույթ՝ Խի Լե Մովինյի և Մարիամ Աստվածածին եկեղեցու օծման առթիվ:

Ճաշկերույթին ներկա են լինում Վեհափառ Հայրապետը, Ֆրանսիայի հայ հոգևորականաց դասը, Խի Լե Մովինյի և Մարիամ Աստվածածին եկեղեցու ճարտարապետ-նկարիչները և եկեղեցու հոգաբարձությունը, Փարիզի համայնքային-եկեղեցական խորհրդի անդամները:

Ծաշկերութի ընթացքում նորած նկալեցու կառուցման մասնակիան պատմությունն է ներկայացնում Արևմտյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակ և Ֆրանսիայի հայոց առաջնորդ ա. Անդրովի արքեպ. Մանոկյանը:

Այնումենա խոր է տրվում ա. Եզնիկ արք. Պետրոսյանին, որը, արտահայտելով իր առաջին տպավորությունները, շեշտում է, որ ափյուռքը, որպես նկալեցի և ժողովորդ, երբեք չի կորչի, եթե կապված մնա ամրապես և, հջմածնին և Մայր հայրենիքին:

Ծաշկերութի վերջում գնահատանքի և օրինության խոր է ասում Վեհափառ Հայրապետը:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՓԱՐԻԶԻ

ՄԱՍՆԱԾՅՈՒՂԻ ԵՐԻՑԱՍԱՐԴԱՑ «ԱԼԵՔՍ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ»

ՄԵԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՆՈՐԱԿԱՌՈՒՅՑՑ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԲԱՑՈՒՄԸ

Հունիսի 15-ին, կիրակի օրը, երեկոյան ժամը 17-ին, տեղի է ունենում Փարիզի «Ալեքս Մանուկյան» մշակութային կենտրոնի նորակատուց շենքի բացումը:

Սույն հանդիսության մեջ նեկտեղ նշվում է նաև տիար Ալեքս Մանուկյանի, որպես Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության նախագահի, բանահայր գործունեության տունակատարությունը՝ ներկայությամբ պատվարժան ու մեծահամբավ բարերարի և նրա ազնվագիր տիկնոց՝ Մարի Մանուկյանի:

Հանդիսությանը նախագահում է Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը:

Մտարի դրան առջև, հանդիսավոր իրադրության մեջ, Վեհափառ Հայրապետը և Ալեքս Մանուկյանը կարում են կարմիր ժապավեճը, և նորակատուց մշակութային կենտրոնը բաց է անում իր դռները ներկաների առջև:

Հանդիսության բացումը կատարում է Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության Ֆրանսիայի շրջանային մասնաճյուղի ատենապետ Նորբան Ֆրենելյանը:

Ապա ֆրանսերեն լեզվով գեկուցումով հանդես է գալիս գրագետ, պատմաբան և լրագրող Ժան Մարի Գալուստին՝ նշելով անցյալում նայ ժողովրդի ապրած տառապալից կյանքն ու վեր հանելով Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության կարևոր առաքելությունը նայ ժողովրդի կյանքում:

Հայերեն լեզվով գեկուցումով հանդես է գալիս Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության Փարիզի երիտասարդաց ակումբի ատենապետ Արման Նշանյանը:

Այնումենա ամբիոն է հրավիրվում Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության գլուխ նախագահ տիար Ալեքս Մանուկյանը՝ իր սրտի խորը ասելու:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ Բ. Ը. ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՆ ԱԼԵՔՍ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆԻ ԽՈՍՔԸ

«Վեհափառ Տեր,

Գերաշնորհ Արքազան Հայրեր,

Հոգևոր Հայրեր,

Հարգելի Հյուրեր և սիրելի Ալղանակիցներ,

Անա պատմական և հոգեպարար առիթ մը ևս սփյուռքի հայության համար: Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի գահեն իշխելով՝ իր հեռավոր հոտին այցի եկած է Ամենայն Հայոց առաքինազարդ Հայրապետը:

Ժամանակները փոխված են հիմա և ավելի բախտավոր դարաշրջանի մեջ կապրինք բոլորս. այնքան արյունու ողբերգություններեւ ետք՝ այսօր դարձալ վերականգնած է հայ ժողովորդը սփյուռքի մեջ թե հայրենիքի:

Ամեն փոխադարձ այցելություն՝ բերկրանքի առիթ մըն է մեզի, մեր վերապրումը հաստատող գեղեցիկ փաստ մը:

Սրտասահմանի հայությունը այսօր ցնծությամբ կողջունե իր սիրելի Հայրապետը, միևնույն այն ցնծությամբ, որով մեր նախահայրերը ընդունած էին մեր եռամեծ հայրապետները դարերու ընթացքին:

Բոլոր ժամանակներուն ալ ս. Էջմիածինն ու անոր գահակալը հոգևոր և ազգային առաջնորդության պայծառ շահեր հանդիսացած են:

Դարերով աղոթեցինք և աղերսեցինք. սակայն, մեր աղերսանքներեն ավելի մեր ժողովորդին ստեղծագործ ճիգերով ոտքի կանգնեցավ հայրենիքը. անոր ներշնչումով ոտքի կանգնեցավ նաև սփյուռքահայությունը. իսկ այդ կենդանի երկու իրականությունները իրար կապող կամուրջը դարձալ սուրբ Էջմիածինը:

Արյան հեղեղներեն ու տիտոր ժամանակաշրջաններեն վերջ, երբ խաղաղության աղավանին թառ կփնտրեր կանգնելու և ամենայն Հայոց սգավոր գահին լուս բերելու՝ ան գնաց ու թառեցավ վճիռ հոգիով կրոնականի մը ուսերուն. կրոնական մը՝ որուն էությունը շաղկած էր Ծնորհավիի շարականներով, Նարեկի աղոթքներով և Լուսավորչի տեսիլքներով:

Այդ սրբակյաց կրոնավորը Նորին Սուրբ Օծություն Վազգեն Առաջին կաթողիկոսն էր:

Ան գիտեր թե փառք ու պատիվե ավելի՝ դժվարին առաքելության մը համար կրարձրանար Լուսավորչի պատմական գահուն վրա:

Այդ օրերուն նոր պայմաններ ստեղծված էին Հայրենիքի մեջ. նոր զարթունք մը կապրեր Հայոց Արարատյան հոտը. հոգևոր սնունդ, առաջնորդություն, աղոթք և իմաստություն պետք էր մատակարարել այդ հոտին: Իսկ սփյուռքի եկեղեցական կանքին մեջ կապրզվեր ալեկոծ հորիզոն մը, որ ամեննեն ճարտար ճավապետներն անգամ վարանումի պիտի մատնվեն:

Քրիստոսի նման՝ Հայոց Հայրապետը դատապարտյալն էր Իր առաքելության: Ան քայլեց հաստատ, իր ոտքերը ամուր դրած հայրենի հողի վրա: Բարեկարգեց Արարատյան հոտը, հրամեց հավատքի կայծերը և դարձալ Իր պատմական ճառագայթումով օծեց մեր հոգևոր կեղրոնին սրբազն կամարները:

Ան հասակ նաև սփյուռքին, սատարեց անոր վերականգնումի ճիգերուն, տագնապեցավ անոր համար և արյունեցավ անոր հետ, բայց հասավ անոր:

Այնուհետև ինչպիսի՝ հրճվանքով ու հապատությամբ տեսանք Հայոց Հայրապետին վսկս ճակատը Հոռոմի գահուն դիմաց ու պետական գերագույն պալատներն ներս:

Անոր հետ հայոց պատմությունն էր որ կրակեր: Հայոց պատմությունն էր որ կիսուեր աշխարհին:

Այսօր եկած է Ան հարազատ պատմության պատգամը բերելու նաև մեզի:

Մենք, որ կորուստի օրերու սուրբ Էջմիածնի լուսին հարեցանք,
ու մենք, որ ովկիանուներէ անդին Հայրենի սորուալ ապրեցանք և
մեր ոխառ կատարեցինք մեր Գերագոյն Հայրապետին անոնով՝ այսօր
վարձատրված կզգանք իր ոգեշնչող ներկայությամբ:

Ամեն անոնք որ քախառ ունեցած են ոխառագնացության երթարու Էջ-
միածնին, իրենց սեփական աշքերով տեսած են Հայրապետը իր դարավոր
գահոն վրա:

Մեզի համար անսուանալի ապրունելու առիթ մը եղավ Վեհափառին
Աշը համբորել Էջմիածնի կամարերուն ներքն, որ մեր Հայրենապետնե-
րուն Եշիարենքը դեռ կապրին իբրև ինաստուն վկաները մեր պատության:
Վազգեն կաթողիկոսի շնորհիվ դարձյալ կենդանություն ստացած են
այդ սրբազն վայրերը:

Այստեղ պատությունը միախառնված է այսօրվան կյանքին: Ծինարա-
րությունը տարածված է ամենուրեք և կարծեք բոգնոր քագավորություն մը
համաստած է Ամենայն Հայոց Հայրապետը՝ ապավիճած մեր բոլորին հիա-
ցումին ու հավատարմության:

Հայրենի պարզ ժողովորդին հետ նաև մոտավորականությունն ու
պետական անձնավորությունները ամեննեն երկրորդական հարգանքով տոգոր-
ված են Կաթողիկոսին հանդեսաւ: Պարզ է բոլորին համար թե Իր անձին
շնորհները կնորդին Իր հանգամանքին անհմաններն դուրս՝ բոլոր բոգի-
ները լեցնելու համար Իր առարինության լույսերով, Իր համաստած սիրով
ու բարությամբ:

Մեզի համար ամեննեն սրտառուց առիթներ եղած են Վեհափառի մտե-
րիս խորհուրդներուն ծանոթանաւ:

Սրդարն ամեն տագմասի դիմաց, ամեն շինարարական ձեռնարկի
կապակցությամբ համաստած ենք ամոր բոգեկան մեծությունն ու անսա-
ման բարությունը: Ամոր հայրապետական սիրտին մեջ ջերմ անկյուն մը
կա ամեն հարազատ հարորդին համար:

Ան կապրի Իր անձնեն դուրս՝ ամրով ժողովրդին համար. կրաշխավի
Ան բոլորին, կպատարագվի Քրիստոսի նման Իր բոլոր զավակներուն հա-
մար, որպեսզի անմար մնա մեր հայրերուն հավատքը մեր մեջ, որպեսզի
միշտ պայծառ մնա սուրբ Էջմիածնը և որպեսզի անսատան մնա հայրենի
երկիրը

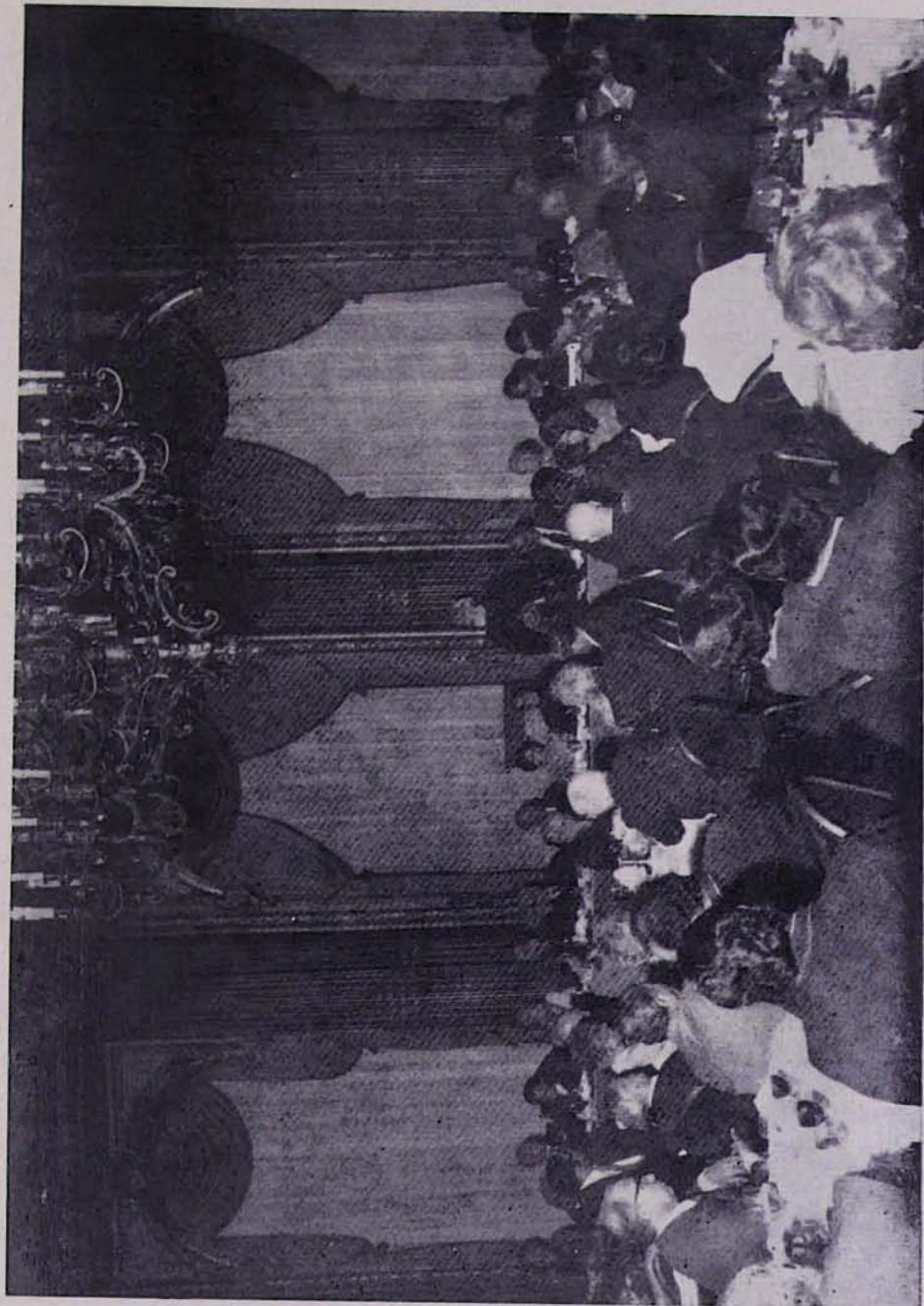
Եթե ժամանակները ավելի բարի ընթացք մը առին վերջին տարինե-
րուն նաև հայությունը քախառավորեցին՝ Վազգեն կաթողիկոսին նման
Հայրապետ մը բազմեցնելու Էջմիածնի գահոն վրա:

Շատ մը սրբություններ խլվեցան մեզմնե։ կրոսնցուցինք նող, օչախ,
թերդեր և հարատություն. սակայն, շարունակեցինք ապրիլ իբրև հայ: Սուրբ
Էջմիածնը սրբություն մըն է որ չենք կրնար կրոսնցնել՝ առանց վրա տապու
մեր հայեցիությունը:

Վեհափառ Տեր,

Ամեն հայուն սրտին մեջ ամոր խարիսխ մը ունի սուրբ Էջմիածնին.
աշխարհի որ անկյունին վրա որ ալ գտնվին Զեր զավակները՝ անոնք իրենց
սիրտին զարկի մեջեն կլսն Էջմիածնի զավակերուն արձագանքները և առով
իսկ կիաստառն թե կարծե ապրիլ իբրև հայ, տառապիլ իբրև հայ և ստեղ-
ծագործել իբրև հայ:

Անս մոտ երկու տասնամյակներն ի վեր Զեր անձը նոյնացած է Մայր
Աթոռի նետ:

Ի ՊԱՏԻՎ՝ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՇԻ՝ ՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ. ՓԱԼԻՋ

Վեհափառությանդ անձին ընդմեջեն է որ ամբողջ հայությունը կհա-
ղորդվի իր նախահայրերու սուրբ հավատքին: Զեր խոսքերեն, Զեր շունչեն
ու Զեր տեսիլքներեն ճառագայթող լույսն է որ մեզ բոլորս կկապե սուրբ
Էջմիածնին:

Այսօր, այստեղ հավաքված Զեր ֆրանսահայ զավակները եկած են ի-
րենց հավատարմության ոխտը նորոգելու Զեզի համբեա: Նույն ոխտով
նաև եկած ենք մենք հեռավոր Ամերիկայեն ու միևնույն ոխտով աշխարհի
բոլոր անկյուններեն Զեր զավակները կնային Զեզի:

Կհավատանք թե այդ միահամուռ ոխտով, Զեր զավակներուն ան-
խախտ հավատքով՝ միացած պիտի մնա հայ ժողովորդը սուրբ Էջմիածնի
շորջ, հավատարիմ պիտի մնա Հայրապետությանդ գերազույն իշխանու-
թյան և անսասան պիտի պահե Մայր Աթոռը:

Թող երկինքները միշտ պայծառ մնան Հայրենիքի և Սփյուռքի միջև և
թող Էջմիածնի լույսը ամեն օր ողողե մեզ իր շերմությամբ:

Մեր հայեցի առօրյալին մեջ պետք ունինք այդ լույսին, պետք ունինք
Զեր նորոգրմերուն, պետք ունինք Զեր օրհնությամբ:

Օրհնեցե՛ք մեզ, Վեհափառ Տե՛ր»:

Այնուեւսև ցուցադրվում է Ալեքս Մանուկյանի գործունեությանը նվիր-
ված լուսարձակալոր նկարների ամբողջական մի հավաքածո՞ւ պատրաստ-
ված Փարիզի Երիտասարդաց ակրոնի կողմից:

Վերջում օրհնության և շնորհավորական խոսք է ասում Վեհափառ
Հայրապետը՝ ուղարկած հորեւյար Ալեքս Մանուկյանին:

Հանդիսադրությաց հետո կենտրոնի սրահներից մեկում տեղի է ունենում
հյուրասիրություն:

ԱՅՅ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԴԵՍՊԱՆԱՑՈՒՆ

**Հունիսի 16-ին, երկուշաբթի օրը, ժամը 16-ին, Վեհափառ Հայրապետը
այցելություն է տալիս Ֆրանսիայում Սովետական Միության դեսպանա-
տուն:**

Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում էին տ. Սերովի արքեպ. Մանուկ-
յանը, տ. Գյուտ եպս. Նազարյանը և տ. Եզնիկ արդ. Պետրոսյանը:

Դեսպանատան մուտքի առջև Վեհափառ Հայրապետին ընդունում և
բարի գալուստ է մաղլում դեսպանատան առաջին քարտուղար Հենրիկ
Լիլյանը:

Ընդունարանում Վեհափառ Հայրապետին ողջունում է Ֆրանսիայում
Սովետական Միության դեսպան Ստեփան Զերվոնենկոն:

Մեծահարգ դեսպանի և Վեհափառ Հայրապետի միջև տեղի է ունենում
գրուց՝ ջերմ միջնորդություն:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԲՈՒՐՍՈ

**Հունիսի 17—18 օրերին Հայկական բարեգործական ընդհանուր միաթյան
Փարիզի շրջանային մասնաճյուղի նախագահ Նուրիման Ֆրենկլյանի հրավե-
րուվ Վեհափառ Հայրապետը երկօրյա հանգատի է մեկնում Բուրսո, Ֆրենկ-
լյան գերապետանի դղյակ, որի վերանորոգումներից հետո տեղի էր ունե-
նալու նաև հանդիսավոր բացումը:**

Հայոց Հայրապետին ողջկցում էին տ. Սերովք, տ. Հակոբ, տ. Գյուտ սրբազնութերը, տ. Դավիթ, տ. Զարեհ, տ. Վաչե, տ. Նորվան, տ. Կզնիկ վարդապետները:

Հրամիրյալների թվում էին նաև հունիսի 16-ին Փարիզ ժամանած և Վեհափառ Հայրապետի նկատմամբ մեկնող շքախմբի անդամները, Արարատյան թեսի առաջնորդական փոխանորդ տ. Կոմիտաս արքեա. Տեր-Ստեփանյանը, Գերագոյն հոգևոր խորհրդի անդամ և ժողովրդական նկարիչ Գրիգոր Խանջյանը, «Եջմիածին» ամսագրի խմբագրագետ ու հոգևոր ճեմա-դրանի դասախոս Արքուն Հատիսյանը և Անանիա արելա Արարացյանը որ-պես գալազանակիր:

Հունիսի 17-ին, երեքշաբթի օրը, կատարվում է վերանորոգված դրվակի պաշտոնական բացումը, Հայոց Հայրապետի օրինորդյանը և ի ներկայության ֆրանսացի ու հայ բազում հրամիրյալների:

Հունիսի 18-ին, չորեքշաբթի, սառավատյան 11-ին, Հայոց Հայրապետը իր շքախմբով այցելում է տեղի կաթողիկ ու Պողոս Պետրոս մատուռ, որ տեղի է ունենում հեղումների աղոթք:

Մատուռի հոգևոր հովիվը բարիգավատյան ջերմ խորով ողջունում է Հայոց Հայրապետի ներկայությունը: Ն. Արքույթունը տախն է իր օրինությունը և ապա առաջնորդվում 1914—1918 թվականների առաջին համաշխարհային պատերազմում գոհինած Բուրոյի ներութերի նիշատակին կատուցված հուշարձան և «հոգոց» արտասանում:

Այսուհետև Հայոց Հայրապետը սառաջնորդվում է Բուրոյի գերեզ-մանասուն, Աշոտ և Սիրանուշ Ֆրենկլյանների նիշատակին վերշերս կա-ռուցված գեղեցիկ դամբարան-հուշարձան, որը իր հայկական ճարտա-րապետությամբ իշխում է ողջ գրադի համայնապատկերի վրա:

Այսուհետև Հայոց Հայրապետը սառաջնորդվում է Աշոտ և Սիրանուշ Ֆրենկլյանների նիշատակին: Ժամը 15-ին դրվակում Հա-յոց Հայրապետի պատվին տրվում է սառաջնական ննդունելություն, ավելի քան 300 ֆրանսիացի և հայ հրամիրյալների մասնակցությամբ:

Ա Յ Ց Ե Լ Ո Ւ Թ Յ Ց Ո Ւ Խ Ն Ե Ր

Հունիսի 19-ին, հինգշաբթի օրը, Վեհափառ Հայրապետը այցելում է ֆրանսիանայ հայունի Ակադեմի Գատզոյի և կանադանայ լուսանկարիչ Գալուկի Փարիզում բացված ցուցահանդեսներ:

Ավելի ոչ, ժամը 17-ին, Վեհափառ Հայրապետը, ողջկցությամբ տ. Սերովք, տ. Կոմիտաս և տ. Գյուտ սրբազնութերի, պաշտոնական այցելություն է տալիս Ֆրանսիայի արտաքին գործերի մինիստրի տեղակալին:

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՀՐԱՄԵՑԸ Է ՏԱԼԻՍ ՓԱՐԻԶԻՆ

Հունիսի 20-ին, որբար օրը, սառավատյան ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետը Փարիզից մեկնում է Ամման՝ այսուհետ անցնելու համար Երու-սաղեն:

Բորժեի օդանավակայանում Հայոց Հայրապետին ճանապարհում են տ. Հակոբ և տ. Գյուտ սրբազնութերը, տ. Զարեհ վրդ. Թոփալյանը, տ. Նորիան վրդ. Զարարյանը, բանահայից դասը, Փարիզի հայոց կրոնական

ՖՐԵՆԿՈՅԻ ԳԵՐՂԱՍՏԱՆԻ ԴԱՄԲԱՐԱՆ-ՀՈՒՅԱՆՁԱՆՑ. ԲՈՐՍՈ (ՖՐԱՆՍԻԱ)

ընկերակցության անդամներ, իայ մշակութային կազմակերպություններ և մամուլի ներկայացուցիչներ և հավատացյալների մի մեծ խումբ:

Հայոց Հայրապետին ճանապարհում են նաև քույր եկեղեցիների և կառավարության քարձրաստիճան ներկայացուցիչներ: Փարիզի սովետական դեսպանատան անոնից Հայոց Հայրապետին ճանապարհում և ողջերթ է մաղթում նաև դեսպանատան առաջին քարտուղար Հենրիկ Լիլոյանը:

ԵԶՆԻԿ ԱԲԵՂԱ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՍՈՒՐԲ ԵՐԿՐՈՒՄ

Երուսաղեմի հայոց ամենապատիլ տ. Եղիշե սրբազնի պատրիարքի և կայսերական սիրավիրի հրավերով Հայոց Հայրապետի Երուսաղեմ երկրորդ այցելությունը մեծ ու կարևոր իրադարձություն էր մեր ազգային-եկեղեցական ժամանակակից տարեգրության մեջ:

Նորին Սուրբ Օծությունը և Էջմիածնից մեկնում էր Երուսաղեմ ոչ միայն «յուխտ և յերկրպագութիւն» սուրբ քաղաքի քրիստոնակոն վայրերին և նվիրական սրբություններին, այլ նաև մեծահանդես շրով կատարելու սուրբ Հարության տաճարի հայկական մասի նորոգված և վերաշինված խորանների նավակատիքն ու օծումը, ինչպես նաև պաշտոնական բացում՝ սուրբ Հակոբյանց վանքի համեմիպալատ տարածուն նորամասի վրա բարձրացած Ազերս և Մարի Մանուկյանների անունը կրող Ժառանգավորաց վարդարանի և ընծայարանի նորակառուց շենքի, որը հայկական իր գեղեցիկ ճարտարապետությամբ հանդիսանում է փառավոր ու շքեղ մի նոր միկայություն:

ԺԱՄԱՆՈՒՄ Ա.ՄՄԱՆ

Հունիսի 20-ին, ուրբաթ օրը, ժամը 17-ին, Վեհափառ Հայրապետը ուսք դրեց Հորդանանի Հաշիմական թագավորության մայրաքաղաք Ամման:

Սույն ուղևորության ժամանակ Հայոց Հայրապետին ընկերակցում էին Արևոտքան Եվլուսայի նացրապետական պատվիրակ և Ֆրանսիայի հայոց առաջնորդ տ. Անդրուս արքեպ. Մանուկյանը, Արարատյան թեմի տառա-

Կաթողիկոս Հայութ Տաթևուան Տաթև Տաթևուան Տաթև

Առդական փոխանորդ տ. Կոմիտաս արքեպ. Տեր-Ստեփանյանը, Գերագոյն հոգևոր խորհրդի անդամ ու ժողովրդական նկարիչ Գրիգոր Խանջյանը, «Էջմիածն» ամսագրի խմբագրապետ ու հոգևոր նեմարանի ավագ դասախոս Արթուր Հատիւցյանը և Անանիա արքեղա Արքաշյանը՝ որպես գալագանակիր:

Հոռմի միջազգային օդանավակայանում հայրապետական շքախմբի անդամներին միացան նաև ԱՄՆ-ից նոր ժամանած Հյուսիսային Ամերիկայի հայոց արևմտյան թեմի առաջնորդ տ. Թորգոն արքեպ. Մանուկյանը, արևելյան թեմի առաջնորդ տ. Վաչե Եպս. Հովհաննիանը, տ. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը, Դեմորդյոսի հայոց հոգևոր հովիլ տ. Փառեն Վոդ. Ավետիքյանը, Կիլիլենի հայոց հոգևոր հովիլ տ. Տիրան քնն. Փափազյանը, ոլստավորների մի մեծ խումբ, որի կազմում էին սուրբ Աթոռի բարերար տեր և տիկին Հարություն Թաղոսյանները, պրոֆ. Ավետիս Սանցյանը, պրոֆ. Վազգեն Բարսեղյանը, պրոֆ. Վարդգես Մկրտչյանը, պրոֆ. Դենիկ Փափազյանը, «Արմինյըն ռիփորթըր» թերթի խմբագիր Եղվարդ Պողոսյանը և ուրիշներ:

Փարիզից Հայոց Հայրապետին ողեկցում էին նաև այլ ուխտավորներ, քրանսահայ թեմի ծանօթ անձնավորություններ՝ այդ թվում Մայր Աթոռի բարերար տեր և տիկին Գևորգ—Ռոզա Պագրճյանները, Կարպիս Շնկուրյանը, տեր և տիկին Համազասպ—Ալիս Մոնճյանները, տեր և տիկին Մուշեղ—Արմենուի Շերահյանները, տեր և տիկին Սուրեն—Մերի Գործունյանները և ուրիշներ:

Ամմանում տ. Եղիշե սրբազն պատրիարք հոր անմիջական ղեկավարությամբ և գլխավորությամբ ամեն ինչ կատարվել էր Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին դիմավորելու և ողջունելու համար՝ Նրա բարձր անձնավորությանը, դիրքին և նեղինակությանն արժանավայել շրով և հարգանքով:

Ժամեր առաջ Ամմանի միջազգային օդանավակայանում հավաքված հոգևորություններ Ամմանից, Երուսաղեմից, Բեյրութից, Դամասկոսից, Հալեպից, Պարսկաստանից, Ստամբուլից, ԱՄՆ-ից անհամբեր սպասում էր Հայոց Հայրապետի շնորհաքեր գալատյանը:

Չափ ու սահման չուներ ժողովրդի, սրբոց Հակոբյանց զինվորյալ միաբանության անդամների ուրախությունն ու խանրավառությունը:

Բոլորի շրթների վրա թրթում էին երկու քաղցր անուններ՝ սուրբ Էջմիածն և Հայոց Հայրապետ, երկու խորհրդանշական բառեր, որոնք իրենց մեջ ամփոփում էին բոլոր ներկաների սերը, երախտագիտությունը, հոգեկան բերկրանքն ու ազգային հպարտությունը, երկու սրբազն խորհրդանշանները, որոնք ավյուղի ողջ տարածքի վրա միշտ էլ լուս և օրինական են բաշխում հայ բազմությունների հայրենակարոտ հոգիներին Երևանից մինչև Մոսկվա, Եվրոպայից մինչև հեռավոր ափերն Ամերիկայի, Աֆրիկայի և Ասիայի:

Հորդանանակի հայ համայնքը ևս, մեծով ու փոքրով, ոգևորված Նորախությամբ սպասում էր Հայոց Հայրապետի շնորհաքեր ժամանամանը տեղի հոգևոր հովիլ տ. Անուշավան Վոդ. Զոշանյանի գլխավորությամբ:

Ամենապատիվ սրբազն հոր գլխավորությամբ Ամմանի օդանավակայանում էին սրբոց Հակոբյանց վանքի միաբանության ներկայացուցիչներ տ. Շահե արքեպ. Աճեմյանը, տ. Աղան, տ. Նորհան, տ. Վահան, տ. Գեղարդ, տ. Վիգեն Վարդապետները, քուր եկեղեցիների բարձրաստի-

ճան ներկայացուցիչներ, պետական պատասխանառու պաշտոնատարներ, ազգային-համայնքային կազմակերպությունների անդամներ, արարական մամուլի և հեռուստատեսության ներկայացուցիչներ ու բազմահազար հայ և արար ժողովորդ:

Ժամը 19.30-ին ինքնաթիռը խաղաղ վայրէջք կատարեց Ամմանի օդանավայանում: Ինքնաթիռի կամրջակի վրա վերջապես երևաց մեծ և ցանկալի Հյուրը, վեղար ի գույս, հայրապետական գալազան ի ձեռին, իր պարթու հասակով և բարեհամրուց ժախտով՝ շրջապատված իր բազմամարդ շքախմբի անդամներով:

Հայոց Հայրապետություն, երկրորդ անգամ լինելով, ուր դրեց Հորդանանի արար բազմավորության հյուրընկալ հողի վրա, երկիր, որը հայ ժողովրդի ներ կապված է բարեկամության, եղբայրության սրտագին ու ավանդական կապերով:

Երուսաղեմի ամենապատիկ սրբազն պատրիարք Հայրը մոտենավ Հայոց Հայրապետին և եղբայրական ջերմ սիրով ողջունեց Նրա օրինարեր ժամանումը Ամման:

Սրբաթե ասիսէի մեջ Հայոց Հայրապետին ներկայացվեց սուրբ երկրի ավանդական աղճ ու հացը՝ ի նշան խաղաղության, բարեկամության և սրտարաց հյուրափրության: Հայոց Հայրապետն օրինեց հյուրընկալ երկրի առաստույժունը խորհրդանշող այս բարիքները:

Երկու փոքր և լաւ հայ աղջևակներ բորբոքնալեան ծաղկեանիցեր մատուցեցին Հայոց Հայրապետին, մինչ մի անգամ ևս աղեկրծվեց օդանավակայանում հավաքված բազմությունը, ու թնդացին որախության աղանդերը և բացականչությունները:

Այնունակու սրբազն պատրիարք Հայրը Հայոց Հայրապետին ներկայացրեց պաշտոնական անձանց, հոգևոր պետերին, որոնք եկել էին ողջունելու Նորին Սրբությանը և բաժանելու հայ ժողովրդի որախությունը:

Ժողովրդական խամրավառ և ցնծագին ծափողովների տակ Վեհափառ Հայրապետն առաջնորդվեց օդանավակայանի ընդունելությանց դասին, որ, հանուն Հորդանանի Նորին Վեհափառությունն Հուսեին Բ բազավորի, Հայոց Հայրապետի ժամանումն Ամման ողջունեց Հորդանանի արտարին գործերի միջնարդության պրոտոկոլի տևորեն Մուհեսամ Բիլբեսին:

Հայոց Հայրապետը և պրոտոկոլի հարգելի տևորենը փոխանակեցին ողջունի և բարիգավառայն ջերմ խոսքեր: Հայոց Հայրապետն այս առթիվ ասաց. «Երկրորդ անգամ է, որ կայցելենք Հորդանանի այս օրինյալ և բարի երկիրը: Մեր առաջին այցելութենեն անմոռանալի հիշատակներ կապենք: Կնիշենք միշտ Նորին Վեհափառություն Հուսեին Բ բաշակորով ու հայրենասեր թագավորի բարի ժախտը: Ընդունեցեք, պարոն տևորեն, Մեր սրտագին շնորհակալությունն այս ջերմ դիմավորման համար և հաճեցեք Մեր օրինությունները և ողջունը հաղորդել Նորին Վեհափառությանը, արքական ընտանիքին, Հորդանանի բարեպաշտ, աստվածասեր արար ժողովրդին: Թող Աստված խաղաղության, արդարության և բարօրության մեջ պահե-պահապան այս օրինյալ երկիրը իր թագավորով, իր ժողովուրդով, երկիր, որու հովանին ներքն իր կազմակերպված եկեղեցական, մշակութային կյանքով խաղաղ և ապահով կապի հան Հորդանանի մեր հայ համայնքը»:

Այսուեղ Հայոց Հայրապետին ողջունեց և բարի գալուստ մաղթեց նաև Հորդանանում Սովորական Միության դեսպան Ալեքսեյ Լ. Վորոնինը:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅՈՒԹՅԱՆ, ՀՈՇՈՎԱՆԱԿՈՎՄԱՆ ՄԻՋԱՄԱՆ ՄԱՍԻՆ ՊՐԵԴԻԿԱՆ ՊՐԵԴԻԿԱՆ ՊՐԵԴԻԿԱՆ ՊՐԵԴԻԿԱՆ ՊՐԵԴԻԿԱՆ

Հյուրասիրությունից հետո Վեհափառ Հայրապետը և սրբազն պատրիարքը նորին Վեհափառություն Հուսեին թագավորի անձնական ինքնաշարժով, զինվորական պատվո ջոկատի ուղևորությամբ և ինքնաշարժերի մեծ շքերթով առաջնորդվեց Ամմանի «Խնտերկոնտինենտալ» հյուրանոցի ութերորդ հարկ, որ մասնավոր հարկաբաժին էր հատկացվել Նրան: Սույն հյուրանոցում իշխանեցին նաև հայրապետական բազմամարդ շքախմբի անդամները և հյուրերն ու ուստավորները:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԱՄՄԱՆՈՒՄ, ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԴԵՍՊԱՆԱՏԱՆՅ

Հունիսի 20-ին, որբաթ օրը, երեկոյան ժամը 20-ին, Ամմանում Սովետական Միության դեսպան Ա. Լ. Վորոնինը, ի պատիվ Հայոց Հայրապետի, Ամմանի դեսպանատան գեղեցիկ և գովազգությամբ մեծ ընդունելություն, որին ներկա եղան ավելի քան երեք հարյուր հրավիրյալներ, այդ թվում՝ Ամմանում դիվանագիտական մարմինների ներկայացուցիչներ, պետական բարձրաստիճանն անձնավորություններ, միհատրներ, զինվորական դեկանական և քիասոնյան հոգևոր պետեր:

Ընդունելությանը ներկա էին նաև հայրապետական շքախմբի անդամները, Եվրոպայից, Ամերիկայից, Լիբանանից, Սիրիայից այս առթիվ Ամման ժամանած բոլոր հայ հոգևորականները, ուստավորները, սուրբ Աթոռի միաբանները, Ամմանի հայ համայնքի ներկայացուցիչները, տեղական արար մամուլի, հեռուստատեսության թղթակիցներ և այլ հյուրեր:

Հայոց Հայրապետը և մեծահարգ պարուն դեսպանը, այգու պաշտոնական մուտքի առաջ կանգնած, դիմավորեցին և ընդունեցին հարգարժան հյուրերին և ապա նույն ձևով ճանապարհեցին ընդունելությունից հետո:

Ընդունելությունն անցակ բացառիկ ջերմ ու պրտագին մթնոլորտում, արար, հայ և սովետական ժողովորդների բարեկամության ոգով:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Հունիսի 21-ին, շաբաթ օրը, առավոտյան ժամը 9.30-ին, Վեհափառ Հայրապետը հյուրանոցի իր հարկաբաժնում ընդունեց այցելությունն այս առթիվ Բեյրութից ժամանած հասարակական ծանոթ գործիչ և հարգված մտավորական պրոֆ. Բարունակ Թովմայանի՝ ընկերակցությամբ իր տիկնոց՝ Անժել Թովմայանի, և Մայր Աթոռի միաբան տ. Գևորգ ծ. Վրդ. Կարպիսյանի:

Ավելի ուշ Վեհափառ Հայրապետը ընդունեց Բեյրութի Հայկական քառերծության ընդհանուր միության տիկնուն հանձնաժողովի անդամ տկն. Սաթենիկ Մանուկյանի և օրիորդ Խվոն Գասարյանի այցելությունները:

Ժամը 10.30-ին Վեհափառ Հայրապետն ընդունեց այցելությունն այս առթիվ Ամման եկած Դամասկոսի թեմի առաջնորդ տ. Ռոկան ծ. Վրդ. Գալրակյանի, Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության տեղական վարչության անդամ և ազգային-գավառական ժողովի ատենապետ դոկտ. Լևոն Յագույանի, քաղաքական ժողովի անդամ Կարպիս Առաքելյանի, «Թերեւյան» մշակութային միության վարչական անդամներ Գ. Բարսեղյանի, Մ. Գևորգյանի, Ժ. Գրիգորյանի և այլոց, որոնք պատշոնապետ եկել էին ողջունելու Հայոց Հայրապետին:

Ավելի ուշ Վեհափառ Հայրապետն ընդունեց նաև այցելությունը Դամասկոսի Թարգմանչաց ազգային վարժարանի տնօրեն Տիրան Ակինյանի:

**ԱՅՅ ՆՈՐԻՆ ԲԱՐՁՐՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈՐԴԱԾԱՆԻ ԳԱՀԱԺԱՌԱՆԳ
ՀԱՍՏԱՆ ԻՇԽԱՆԻՆ**

Հունիսի 21-ին, շաբաթ օրը, ստավույան ժամը 11-ին, Հայոց Հայրապետը և Երրուաղեմի հայոց սրբազն պատրիարքը մեծ շքախմբով այցելեցին Ռադարանի պահաժաման գահաժաման Նորին Բարձրության Հասան իշխանին:

Նորին Վեհափառություն Հունիսի թագավորը պաշտոնական այցով գտնվում էր Երևանի դուռ: Նորին Վեհափառությունը սակայն չերմ ցանկություն էր հայտնել իր վերադարձին Ամման անպայման հանդիպում ունենալ Հայոց Հայրապետի հետ:

Գահաժաման իշխանին տրված սույն այցելության ժամանակ Հայոց Հայրապետին և սրբազն պատրիարքին ողեկցում էին այս առթիվ Ամման ժամանած հայ եկեղեցու բարձրաստիճան հոգևորականներ, հայրապետական շքախմբի անդամները, սուրբ Արքունի միաբանները, Ամմանի հայ գաղղութի ներկայացուցիչները, ինչպես նաև բոլոր հայ հյուրերը՝ ավելի քան հիսուն հոգի:

Հայոց Հայրապետը, նախքան նր հանդիպումը գահաժամանգին, պալատի շրջափակում գտնվող Աքդովան և Դալլան նայասեր արքաների դամբարաններին ծաղկեպակելեր զետեղը: Արտեղ Նորին Սրբությունը, ամենասպատիվ պատրիարքը և հայրապետական շքախմբի բոլոր ամդամները մի պահ լուսությամբ հարգեցին իշխատակը հանգուցյալ թագավորների:

Այնուհետև Հայոց Հայրապետին և սրբազն պատրիարքին ընդունեց Նորին բարձրություն գահաժաման Հասան իշխանը: Տեղի ունեցավ չերմ զրոյց, որի ընթացքում բարիգավատյան և ողջովածի սրտագին խոսքեր փոխանակեցին Հայոց Հայրապետը և գահաժաման իշխանը: Գահաժաման իշխանն իր խոսքի մեջ ասաց. «Մեծ ուրախություն և գոհունակություն է պատճառում մեզ հայոց կրոնապետի այս երկրորդ այցելությունը սուրբ Երրուաղեմ: Դուք ևս մեզ շահ մեծ կարևորություն եք տալիս սուրբ Երևանին: Ցանկանում եմ Ձեզ հաջող ուխտագնացություն»:

**ՀՈՐԴԱԾԱՆԻ ՀԱՅ ՀԱՄԱՅՆՔԸ ՊԱՏՎՈՒՄ Է:
ՀԱՅՈՒՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ**

Հունիսի 21-ին, շաբաթ օրը, երեկոյան ժամը 21-ին, Հորդանանի Հայոց հոգևոր տեսչությունն ու հայ համայնքը Վեհափառ Հայրապետի պատվին կազմակերպեցին բարիգավատյան չերմ ընդունելություն, Հունիսի թագավորի անվան մարզավանի շքեղ դահլիճում: Ընդունելությանը ներկա եղան ավելի քան հարյուր հիսուն հրավիրյալներ, այդ թվում նաև Սովետական Միության դեսպան Ա. Լ. Վորոնինը և այլ պետական պաշտոնական անձնավորություններ:

Սեղանն օրինեց Վեհափառ Հայրապետը: Դահլիճում շուտով ստեղծվեց հայրենապիրական խանդավառ մթնոլորտ:

Ընդունելության ժամանակ տկն. Մարի Գործունյանը խոր ապրումով արտասանեց Սիլվա Կապուտիկյանի «Խոսք իմ որդուն» բանաստեղծությունը: Այնուհետև Ամմանի և շրջակային հայոց հոգևոր հովիվ տ. Անուշավան Վրդի: Զղանեանը, հանուն համայնքի, հետևյալ գեղեցիկ ուղերձով ողջունեց Հայոց Հայրապետի օրինարքը ներկայությունը.

«Վեհափառ Տեր,

Այս պատմական և եզակի պահուն, բառերը կպակսին արտահայտելու այն խորությունը հրճվանքը, որ կօգա հորդանանահայությունը, Զերդ Վեհափառության շնորհաբեր ժամանումովը Ամման:

Այսօր տոնական օր է մեզ համար: Արդյոք պիտի կարենա՞մ հավա-ուարիմ թարգմանը ըլլալ հորդանանահայությանը, որ ինձի պատեհությունը կընծալե Զերդ Վեհափառության ուղղելու բարի գալուստի և հավատարմության այս մեկ քանի խոսքերը: Հայ ժողովուրդը, որ կապրի Հորդանանի մեջ ազատ և երջանիկ, շնորհիվ արաք ժողովուրդի ասպեցական ոգին և Հունական թագավորի արդարամիտ կառավարության նեկավարության, իր խորությունը մերն և հավատարմությունը կհայտնի Զեր անձին և հայ հավատքի կեղուն Մայր Սրբու և Էջմիածնի հանդես: Բացառիկ առաքինություններով և բարեմասնություններով օժտված Զեր կյանքին ու գործունեության ի տես, մեր սրտերեն կրաքարանան երախտագիտական և չերմ որդիական խորություն գգացումներ:

Վեհափառ Տեր, Զեր գահակալության առաջին իսկ օրերին վերաշինեցիր, պայծառացուցիք Մայր Սրբու և Էջմիածնը, որուն կմնան հառած մեր բոլորին նարկածքները, մեր սրտերն ու հոգիները, իբրև հայ ժողովուրդի միասնականության խորհրդանշից:

Զեր Վեհափառ անձին ընդմեջնեն շողաց այն ջերմացնող հաղորդակցությունը, որ կու գար Մայր հայրենիքի և Մայր Սրբու և Էջմիածնի խորություններեն:

Զեր հայրենանվեր գործունեության ընթացքին, Մայր Սրբու և Էջմիածնը ապրեցավ իր հոգևոր, մշակութային և շինարարական զարթոնքը: Այս բոլոր շքեղ իրագործումները, իրենց ներշնչումը ստացան ազգին, եկեղեցին և հայրենիքին հանդեպ ունեցած Զեր բոլորանվեր ծառայութենեն:

Մայր Սրբու և Էջմիածնը մեր գերազուն սիրույն և պաշտամոնքին խորհրդանշիցն է: Ս. Էջմիածնը ոգեկան անքեկանելի կոթողն է մեր հոգիներուն մեջ: Անվերապահ է մեր հավատարմությունը դեպի Լուսավորչի Սրբուը և անոր առաքելաշավիղ գահակալը: Զեր բարձր հովանավորության ներքն թող աճի, բարգավաճի Մայր Սրբու և Էջմիածնը, թող սփոն լուս և ջերմություն՝ մեզ կապելով վերածնած հայրենիքին:

Վերածնաված հայրենիքը և Մայր Սրբու և Էջմիածնը ձուլման, ապագայնացման դեմ մեզ պահող երկու ույժերն են: Զեր սույն այցելությունը հոգեկան միահարության անհինարինելի առիթ մը եղավ: Չխնայեցիք Զեր կորովը սիրութահայության և հայրենի ժողովուրդին կապերը ամրապնդելու: Հայրենի աշխարհը Զեր անձով մեզի շոշափելի իրականություն դարձավ: Ամեն տեղ տարիք Մայր հայրենիքի և Մայր Սրբու և Էջմիածնի սրբությունները:

Սղոթենք որ բարձրյալն Աստված Զեզի պարգևն հովվապետական երկար և բեղուն տարիներ, լուսավոր հեռապատկերներով՝ ի պայծառություն և ի բարգավաճումն Հայաստանյաց մեծ եկեղեցվո. «Տէ՛ր, միշտ անշարժ պահեա զԱրու Հայկազնեայս, և պայծառաց գաւազան իշխանութեան մերոյ Հայրապետին»:

Այսուհետև, պաշտոնական առաջին իսկ առիթով, Վեհափառ Հայրապետի շնորհաբեր ներկայությունը ողջունեց տ. Եղիշե սրբազան պատրիարք հայրը՝ Աշեղով, որ Հայոց Հայրապետն իր հանգամանքով, իբրև Ամման Հայոց կաթողիկոս, մեր սրտերի թագավորն է, մեր եկեղեցու և

ժողովրդի հպատակությունը, և իր բարձր անձի մեջ խոացնում է ս. Էջմիածնի և հայրենիքի գաղափարները՝ հաղորդելով մեզ հայրենական աշխարհի քաղցրությունները և ս. Էջմիածնի օրինությունը:

Այս մտորումների լոյսի տակ պատրիարք սրբազնը, արտահայտելով բոլոր ներկաների կարուն ու սերը, հրավիրում է Հայոց Հայրապետին տալու իր պատգամն ու օրինությունները:

Խորապես հոգված, բայց երշանիկ ու գոհունակ, խոր է առնում Հայոց Հայրապետը՝ բերելով ներկաներին օրինություն իր մեծ սրտից և ս. Էջմիածնից և ողջուն Հայոց վերածնված աշխարհից:

Հայոց Հայրապետն իր խորի մեջ ոգեկոչում է նախ 1963 թվականի հոկտեմբերին Ամման կատարած իր առաջին այցելության վառ հիշատակ-ները, ապա շեշտում իր երկրորդ այցելության հոգևոր, հայրենասահիրական նշանակությունը, խոսում առավոտյան ճագավորական պարագում գահա-ծառանգ Հասան իշխանին տված իր այցելության և գուած չերմ ընթրուելության մասին, ընդունելություն, որը հշան էր որպես արտահայտություն այն խոր հարգանքի և վստահության որ տածում է արքունիքը դեպի հայ եկեղեցին, Երուսաղեմի հայոց պատրիարքությունը, դեպի ամենապատիկ սրբազն պատրիարքի սիրելի անձը և դեպի հայ ժողովորդը:

Վեհափառ Հայրապետը բացառիկ կարևորությամբ ընդգծում է, որ 1920-ական թվականներից սկսած Հորդանանի ազնիվ և բարի ժողովորդն իր աղճ ու հացը եղբարորեն բաժանեց հայ ժողովրդի գաղթական թեկոր-ների հետ, որոնք ասպեցականություն, խաղաղություն և ազատություն գտան արարական այս օրինակ հոդի վրա և հնարավորություն ունեցան կազմակերպելու իրենց եկեղեցական, ազգային, մշակութային կյանքը: Այս հանգանակը, շեշտեց Հայոց Հայրապետը, միխթարությամբ և անսահման երախտագիտությամբ է լցնում մեր սրտերը դեպի Հորդանանի արդարակո-րույն թագավորը, արքունիքը, պետական իշխանությունները և ժողովորդը:

Իր խորի մեջ Հայոց Հայրապետը սրտագին բարեմատթություններ ա-րեց հաշիմական գահի անսահմանության, Նորին Վեհափառություն Հունիսի թագավորի կենաց արևածուության և Հորդանանի արար ժողովրդի ազգա-յին ազնիվ իդձերի իրականացման համար, արդարության, մարդկային իրա-վունքի և խաղաղության պահպանման պահմաններում:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետը Մայր Աթոռ և Ս. Էջմիածնի գործու-նելության և հայրենիքի մասին խանդավառ խարրիկներ հաղորդելով սույն-ծեց հայրենասահիրական չերմ մթնոլորուր:

Խոսեց նաև վերշերս Ռումինիա, Բուլղարիա, Լոնդոն, Փարիզ կատա-րած իր այցելության հոգևոր, ազգային, հայրենասահիրական նշանակության մասին:

Ոգեկոչեց Մեծ եկեղեցի վարչուն և Հաղթանակի երեսնամյակները՝ եզ-րակացնելով, որ այսօր հայրենի հոդի վրա և սփյուռքի ողջ տարածքում կենացն է հայ ժողովորդն ու լավատես իր պայծառ ապագայի նկատ-մամբ՝ ապրելու որպես մեկ եկեղեցի ու մեկ ժողովորդ և կյանքի կոչելու իր ազգային բոլոր երազները:

Սույն ընդունելությունն ավարտվեց խմբովին երգված Տերութական աղոթքով:

Հորդանանի հայ գաղութը հիմնվել է 1920 թվականին: Շնորհիվ տեղի արար ժողովրդի ասպեցականության և հայ մարդու առհավական ձեռներեց ու աշխատանք ոգու, հայությունը կարողացել է այս հյուրընկալ ափերի վրա

ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԾՎԱՆԴԻՆ ԹԱՓՈՒԾ ՂԵՐԻ ՍՈԲՈՑ ՀԱԿՈՅԵԱՆՑ ՄԱՅՐ ՏԱՋԱՐ ԵՐԻՈՍԱԽԱՄ

ևս ստեղծել ապահով ու բարեկեցիկ կլանք: Հայությունը գլխավորապես կենտրոնացել է Ամման մարդարարաքում, որ Երկայնական ապրում են երեք հարյուր ընտանիքներ՝ մեծամասնությամբ արթեատրավորներ:

Հորդանանի հայ համայնքը գտնվում է Երուսաղեմի հայոց պատրիարքության հոգևոր իրավասության ներքո: Համայնքը ղեկավարում է պատրիարքարանի կողմից հշանակված հոգևոր հովվով: Այժմ Ամմանի հայոց հոգևոր հովիվն է տ. Անուշավան Վրդ. Զղանեանը:

Համայնքի ծոցում գոյություն ունի նաև սրբազն պատրիարք հոր կողմից հշանակված տեղական մի խորհուրդ, որը հոգևոր հովվի հետ միասին վարում է թեմի մշակութային, ազգային գործերը: Սույն խորհրդի անդամներն են ճարտարապետ Տիրան Ռոկերիչյանն ու Նուպար Գաբրիելյանը:

Ամմանի Յուգրաշյան-Կյուլպենկյան վարժարանի տեսչական, ուսուցչական կազմը և
1975 թվականի շրջանավարտները

Վերջերս Ամմանում՝ կառուցվեց ս. Թաղենու հայկական փառավոր եկեղեցին՝ նվիրատվությամբ ամերիկահայ բարերար Հարություն Թաղուայանի:

Գաղութում գործում է նաև Հայկական բարեկործական ընդհանուր միության Վահրամ Յուգրաշյան—Գալուստ Կյուլպենկյան ազգային հայակական կրթարանը, որ հաճախում են հարյուր ութսուն երկուեր հայ մանուկներ: Դպրոցն ունի ուսուցչական ընտիր կազմ հայ և արար 14 դասատուներից բաղկացած: Համայնքի ծոցում գործում են նաև մարզական և մշակութային միություններ՝ ԱՄՄ-ն (Ամմանի մարզական միություն) և ՀՄԼՄ-ն:

**ՀԱՆՐԻՍՍԱՎՈՐ Ս. ՊԱՏՍՐԱԳ ԵՎ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՔԱՐՈԶ
ԱՄՄԱՆԻ ՀԱՅՈՑ Ս. ԹՍ.ԴԵՈՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ**

Հունիսի 22-ին, կիրակի: Հին տոմարով Հոգեգալատյան տոն է այսօր: Ամմանի հայոց ս. Թաղենու եկեղեցում եպիսկոպոսական հանդիսավոր ս. պատարագ է մատուցում Երուսաղեմի հայոց պատրիարքարանի դիվանա-

պետ և Ժառանգավորաց վարժարանի ու ընծայարանի վերատեսուշ տ. Շահն արքեալ. Անձնանք:

Ժամը 10-ին Վեհափառ Հայրապետը և տ. Եղիշէ սրբազն պատրիարքը բարձրաւատիճան Բոգևորականներով մտաք գործեցին եկեղեցի, որը լցված էր աղողավոր հայ Բոգիներով: Ամեն կողմ խոննի ու աղոթք, լուս և վեճություն:

Ս. պատարագի երգեցողությունը կատարում էր ս. Արոնի միարամետի խոսքը՝ ղեկավարությամբ տ. Թորգոն արքեալ. Մանուկյանի: Սուրբ սեղանին սպասարկում էին տ. Փառեն, տ. Նորիկան, տ. Գեղարդ և տ. Վիզեն վարդապետները:

«Հայոց մեր»-ից սուազ պատարագիշ սրբազնը ողջունեց Հայոց Հայրապետի ներկարությունը և հրավիրեց Նրան իր պատգամը և օրինությունը տալու ամենանշանակությամբ:

Իր քարոզի մեջ Հայոց Հայրապետը ոգեկոչեց հիշատակը Հոգեգալրաստան մեծ տոնի, վեր հանեց այդ դեպքի նոգեսոր ու պատմական հշամակությունը եկեղեցու կյանքում նշելով, որ Ամենարանի լուսը և քրիստոնեական հավատոք Հոգեգալրաստան դեպքից հետո Հայաստան աշխարհի բերեցին ս. Թաղեոս և ս. Բարթողմեոս ստացրածները: Ամենարանի այդ լուսի և քրիստոնեական հավատոքի հանդեպ հավատարմությունը, ասաց Վեհափառ Հայրապետը, հաճախ նահատակության գնով իսկ ձեռք բերված մեր ժողովորդի փառքի տիտղոսներից մեկն է:

Սապա Իր քարոզի մեջ Հայոց Հայրապետը ոգեկոչեց անցյալում մեր պատմության տիտոր էջերը և մեր օրերի ազգային, եկեղեցական ու հայրենական վերագրթոնքի փառարանուով ոգեշնչեց բոլոր ներկաներին:

Հայրապետական սույն քարոզն ավարտվեց սրտարուիս քարենադյուրություններով Հորդանանի թագավորության անսահմանության, նրա քաջակիր Հուսեին թագավորի հայրենանվեր գործունեության և աշխարհի խաղաղության համար:

Հավարտ ս. պատարագի բոլոր հավատացյալները աշահամրությունացան Հայոց Հայրապետի օրինությունները:

Ժամը 14-ին հյուրանոցի «Զարաշ» դահիճում Հայոց Հայրապետի պատվին տրվեց ողջերթի ճաշկերույթ Հորդանանի հայ համայնքի կողմից:

Հայոց Հայրապետի ժամանումը Ամման, այս առթիվ կազմակերպված հանդիսությունները, կատարված ընդունելությունները ու այցելությունները, կիրակի օրվա ս. պատարագն ու հայրապետական քարոզը լայնորեն հաղորդվեցին Հորդանանի հեռուստատեսության գումարով ծրագրով:

ՓԱՌԱ ՄԵԾԱՅԻ. ՎԵՀԱՓՈՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՎ ԵՐՈՒՍԱՂԵՑԻ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԻԱՐՔԸ. ԵՐՈՒՍԱՂԵՑ

ՎԵՀԱՓԱՌԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԺԱՄԱՆՈՒՄԸ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄ

Հունիսի 22-ին, Կիրակի օրը, հետմիջօրեն ժամը 15-ին, Վեհափառ Հայրապետը և սրբազն պատրիարքը, արքայական ինքնաշարժի մեջ, հանդիսավոր մեծ շքերթով, զինվորական պատվո շոկատի ուղեկցությամբ, մեկնեցին Երուսաղեմ:

Ավելի քան հարյուրավոր մեքենաներ Ամմանից ուղեկցում էին հայրապետական շքերթին մինչև Հորդանանի և Խորայելի սահմանի կամուրջը:

Ծանապարհի կեսին, սահմանի կամրջի վրա, մի պահ կանգ առավ հանդիսավոր շքերթը, որին միացան Երուսաղեմից եկած հարյուրավոր ինքնաշարժեր, և շքերթը, կրկնապատկած, ստացավ պատկառելի և մեծահանդես երևույթ:

Կամրջից այն կողմ, հանուն Խորայելի կառավարության, Հայոց Հայրապետի ժամանումը ողջունեցին կրոնից մինհատրի անձնական ներկայացուցիչներ դոկտ. Գականը, դոկտ. Կլեմը, Երիքով քաղաքի զինվորական կառավարիչը և պաշտոնական այլ անձնավորություններ:

Բարիգալստյան և ողջոյնի պաշտոնական խոսքերից հետո հայրապետական շքերթը ուղևորվեց դեպի սուրբ քաղաք՝ Երուսաղեմ:

Ժամը 17-ին ինքնաշարժերի հանդիսավոր թափորը մուտք գործեց հին Երուսաղեմի պատմական պարիսպներից ներս և կանգ առավ Դավթի դարբասի առաջ: Հայրապետական շքերթի մասնակիցները, իշնելով ինքնաշարժերից, միացան եկեղեցական մեծահանդես թափորին: Ի օշան ուրախության բազում սպիտակ աղավնիներ բաց թողնվեցին օդի մեջ:

Դավթի դարբասի մոտ Հայոց Հայրապետի ժամանումը ողջունեց և բարի գալուստ մատյեց Թուրքիայի հայոց ամենապատիվ տ. Շնորհք սրբազն պատրիարք Գալստյանը, որը ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքի եղբայրական հրավերով հունիսի 20-ին ժամանել էր Երուսաղեմ՝ սուսամբուլահայ ուստավորական մի մեծ խմբով, մասնակցելու սաղմական հանդիսություններին:

Հայոց Հայրապետի ժամանումը ողջունեցին նաև այս որպիս առիթով Երուսաղեմ ժամանած Ռումինիայի և Բուլղարիայի հայոց առաջնորդ առ Տիրապետ եպս. Մարտիկյանն ու Լունդոնից՝ առ. Պատկ արքեպիսկոպոս Թումանյանը:

Այսուղի Հայոց Հայրապետին դիմավորեցին և բարի գալուստ մաղթեցին կրոնից միջնարդ դոկտ. Ռաֆայէլ Իցհակը, Երուսաղեմի քաղաքագլուխ դոկտ. Տեղի Կոլլեկը, Երուսաղեմի նահանգապետ դոկտ. Ռաֆայէլ Անին, Երուսաղեմի ոստիկանապետը և քաղաքային իշխանությանց այլ ներկայացուցիչներ, դիվանագիտական մարմնի անդամներ:

Այսուղի էին նաև Երուսաղեմի քույր եկեղեցիների հոգևոր պետքեր՝ լատինաց պատրիարք մոնսենյոր Ֆիաքոմ Բելզերիտին, հունաց Բենետիկուսու պատրիարքի ներկայացուցիչները և ս. Սինոդի միտրոպոլիտներ, պապական նվիրակ Վիլյամ Քերիվ, Ֆրանչիսկական միաբանության կուսառու հայր Մատորիիոս Սաքին, ասորի, ղպտի, հաքեց, ուս վանքերի միաբանությունների մեծավորները, հովն կաթոլիկ, մարոնիտ, հայ-կաթոլիկ, անգիկան, լութերական, մահմեդական, մովսիսական տարրեր համայնքների ներկայացուցիչները և ծողովորի բազմություն, շուրջ 15 հազար հոգի:

Հայոց Հայրապետը, շքեղորեն զգեստավորված Գրիգոր Շղթայսկիր պատրիարքի պատմական շուրջառով, գլխավորում էր հայրապետական մեծաշուրջ թափորը, որը խաչերով ու խաչվաներով, խնկով ու աղոթքով, հանդիսավոր վեհությամբ, երեք կիլոմետր գորգածածկ և դրոշակազրդված ճանապարհով ընթանում էր դեպի սրբոց Հակոբյանց մայրավանք, «Որ զիոնորդ քո գալուտան» շարականի երգեցողությամբ:

Արդարի Հայոց Հայրապետի ժամանումը Երուսաղեմ, «դղրդեցաւ քաղաքն ամենայն»:

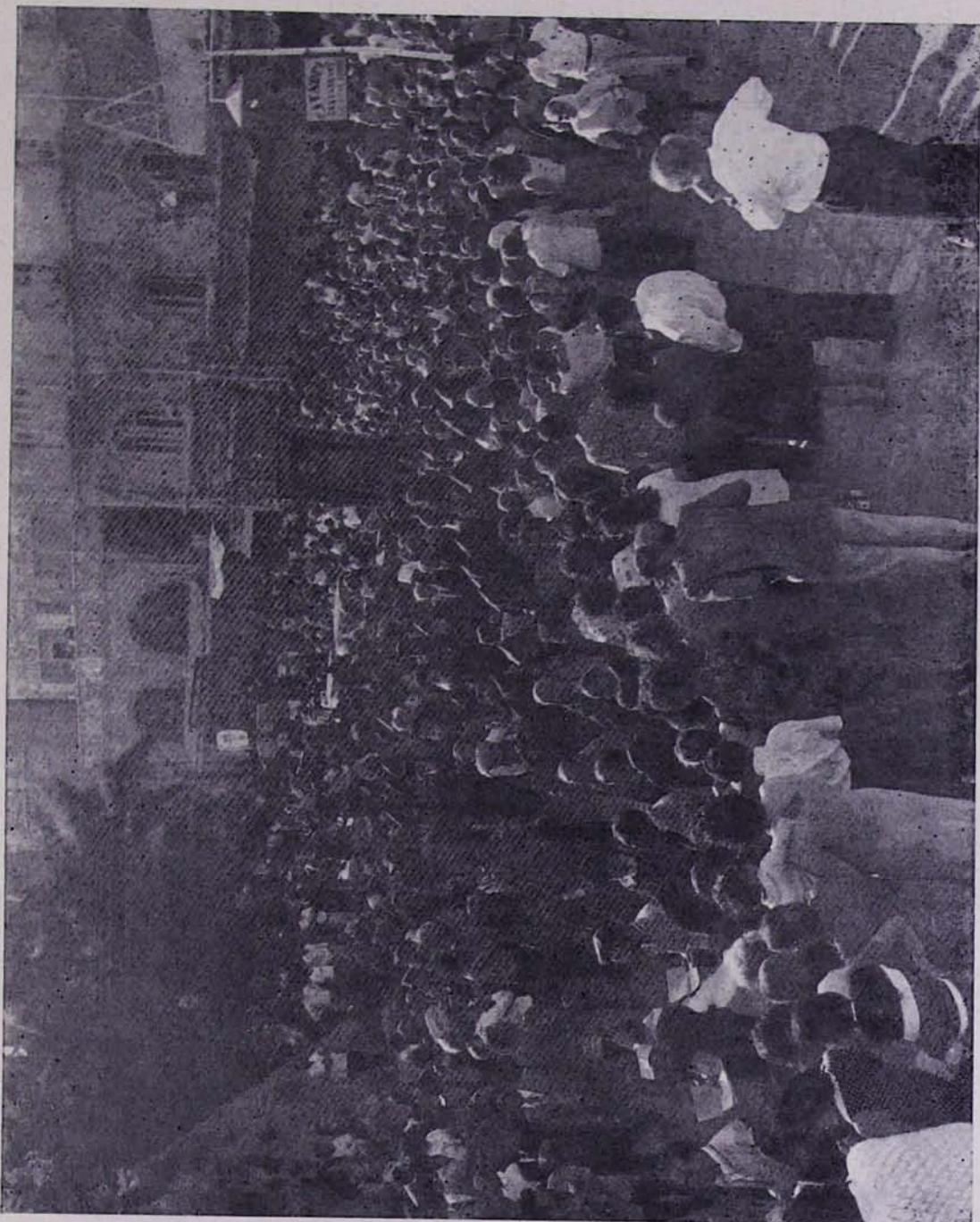
Տոնական և հանդիսավոր դրանքնում էին ս. Հակոբյանց Մայր տաճարի զանգերը: Հայրապետական թափորը համբընթաց, մեծաշուրջ և հանդիսավոր, մոտեցավ պատրիարքարանի կամարներին, որտեղ սրբառությունը ու անհամբեր, տեղ էին զրավէլ Ժառանգավորաց, սուրբ Թարգմանչաց, Տատորյան վարժարանների սաները, ՀԵՄ-ի և ՀՄԸՄ-ի ու այլ կազմակերպությունների արիները և արենուշները:

Վաճք տանող պողոսան, փողոցներու ու մայթերը, պատրիարքարանի կամարները, վանքի դարբասի առաջ գտնվող հրապարակը զարդարված էին դրոշակներով, ծաղկներով, արմավենու ճողովերով և եկեղեցական գունագեղ լամպերով: Կամարների պատերի վրա ամրացված էին հայերեն, արաբերեն, անգլերեն և երրացերեն լեզուներով ծաղկազարդ պաստառներ՝ հետևյալ վերտառությամբ. «Երուսաղեմի բովանդակ հայությունը չերտորեն բարի գալուստ կմադրեն Ամենայն Հայոց Հայրապետին»:

Եկեղեցական թափորը, ծողովորական խանդավառ արտահայտությունների ու զանգերի ավետավոր դրանքնից ներքո, «Հրաշափառ»-ով, հանդիսավորապես մոտք գործեց Մայր տաճար, որ ս. Գլուադի մատուն առաջ Հայոց Հայրապետը ծննդի կատարեց նր ոխտն ու աղոթքը և ապա առաջնորդվեց Ավետ:

Եկեղեցական արարողության ավարտին ամենապատիվ առ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը, հայտնելով իր և իր Ալեռովի ու բովանդակ միաբանության ու ասդիմանայ հավատացյալների զգացած հոգեկան բերկրանքն ու երշանկությունը, Հայոց Հայրապետի շնորհարեր ներկայությունը ողջունեց հետևյալ սրբառու ովերձով.

ՀԱՅՈՒԹՎԻ ԹԱՐԱԾՈՒՅԹՆԵՐՆ ԵՎ ՀԱՅՈՒԹՎԻ ԿՐՈՆԱԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ

**ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՎ Տ. ԵՂԻՉԵ Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՈՂՋՈՒՅՆԻ ԽՈՍՔԸ
ՄԱՅՐ ՏԱԺԱՐՈՒՄ
(1975 թ. հունիսի 20-ին)**

«Վեհափառ Տեր,

Այսօր երջանիկ է սրբոց Հակոբյանց զինվորյալ միաբանությունը և Երուսաղեմի հայ ժողովուրդը անգամ մը ևս իր մեջ ողջունել կարենալու Ձեր Ս. Օծությունը, որ իր հոգիին մեջ ծրարած Արարատյան աշխարհի հայրենական քաղցրությունները և Էջմիածնի սրբությունը կուգա իբրև մեծ Հյուրը և Տերը մեր սրտերուն և այս սրբազն ժառանգության:

Ձեր անձեն ճշմարիտ հոր մը և բարի հովիվի շունչն է որ կծավալի և որուն մեջ Լուսավորչի և իր արժանավոր հաջորդներուն, Ներսեսներու, Սահմանական և Խրիմյաններու սրտին տրոփն է որ կլավի անպղտոր և արի հոգիի մը կենսունակությամբ:

Նորեն հովվագետի գավազանը առած օրինելու, սփոփելու և հրահանգելու եր եկել աշխարհացրիվ Ձեր հոտը, և Էջմիածնի և վերաշինվող Մայր հայրենիքի գգացումով ու գաղափարով:

Այդ զոյզ գգացումներու ոսկի գետն է որ կհոսեցներ տարիներեւ ի վեր արտասահմանի մշուշներուն նատած Ձեր պանդուխտ զավակներու հոգինն ներս:

Խոնարհաբար կեցած Ձերդ Վեհափառության առջև մտքիս մեջ կհնչն մեծ մարգարեին ձայնը. «Ո՞վ է սա որ դիմեալ գայ լծովմայ, կարմրութիւն ձորձոց իրոց ի բուորայ, գեղեցիկ պատմումանա և բուռն զօրութեամբ»:

Գեղեցիկ է Ձեր պատմումանը, Վեհափառ Տեր, որովհետև Դուք արքան եք մեր սիրտերուն, կարմիր է ան, որովհետև ներկված է մեր պատմության արյան հնձանին մեջ:

Ավերներնն վերականգնող նորափետոր Մայր հայրենիքի կողքին, Ձերդ Ս. Օծությունը գիտցալ շինել, զարդարել և ծաղկեցնել Մայր Էջմիածնը: Հայ ժողովուրդը անցնող հիսուն տարիներուն պատմուման հագցուց դարերեւ ի վեր ավերներուն մեջ նատած սգավոր Մայր Հայաստանին, իսկ Դուք այդ ծիրանին հագցուցիք Էջմիածնը խորհրդանշող և Կույսն: Անոնք, այդ հավիտենական զոյզ կուլսերը, թոթափած դարերու փոշին այժմ իրարու կնային քաղցր ժախտով, խրած սրբազն դանակը թշվառության և վշտի կոկորդին: Անողոք է գեղեցկության մերը և շինարարության ոգին: Այդ սերն ու ոգին ունեցաք Դուք մեր եկեղեցվոր ավերներուն վիշտը վերածելու գոյացման ուժի:

Բարի գալուստ մեր սիրելի Վեհափառին»:

**ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՈՂՋՈՒՅՆԻ ԵՎ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԽՈՍՔԸ ՄԱՅՐ
ՏԱԺԱՐՈՒՄ
(1975 թ. հունիսի 20-ին)**

Վեհափառ Հայրապետը, խորապես հոգված պատրիարք սրբազն հոր պերճիմաստ այս ուղերձից, խոսք առավ՝ առաջին իսկ առիթով հայրական իր ողջունը և օրինությունը հայորդելու հայոց պատրիարքին, սրբոց Հակոբյանց զինվորյալ միաբանությանը և տալու իր պատգամը սաղիմանայ ժողովրդին:

Հայոց Հայրապետը նախ գոհություն մասուցեց Սաստուն, որ կրկին ն-րեն արժանի դարձրեց «յոիս» և յերկրպագութիւն» գալու սուրբ քաղաք և սրբոց Հակոբյանց պատմական տաճարում անձանք ողջունելու սրբոց Հակոբյանց վանքի գահակալին, միաբանությամբ և հավատացյալ ժողովը-դիմուն է օրինություն է բերում մեր հավատքի կենտրոն Մայր Աթոռ և Էջմիածնից, Հայոց աշխարհից և սուրբ գրական Արարատից, որ, ստեղծված նոր պայմանների մեջ, իր պատմական հոգևոր, հայրենասիրական առաքելության վրա է կանգնած Մայր Աթոռ և Էջմիածնը, որ Արարատի հավերժական նախաճրի տակ իր ազգային, մշակութային վերազարթուններ է ապրում հայոց արի, բարի ու աշխատաւեր ժողովուրդը:

Մայր Աթոռ և Էջմիածնի կողքին, ասաց Հայոց Հայրապետը, սրբոց Հակոբյանց այս պատմական Աթոռը՝ հայոց աղոթքի այս մեծ սունը, ամենապատիվ առ Եղիշե սրբազն պատրիարքի իմաստուն և կորովի ղեկավարության ներքո, զորանում, ծաղկում և փառավորվում է որպես լուսի և հուսի վատարան՝ կատարելու համար իր բացառիկ առաքելություններ արտասահմանի հայ եկեղեցական, ազգային և մշակութային կյանքի մեջ, առաքելություն, որը պիտի շարունակվի սկիզբուքի մեր հավատավոր ժողովուրդի շերմ սիրով ու գորգորանքով, բարյական և նորական օժանդակությամբ դեախ հայոց առաքելական այս սուրբ Աթոռով:

Հայոց Հայրապետը ողջունի և օրինության շերմ մաղթանքներ ուղղեց նաև ու Երուսաղեմի բոլոր եկեղեցիների հոգևոր պետքերին, եկեղեցիների ներկայացուցիչներին, որոնք եկեղեց էին բաժանելու սրբոց Հակոբյանց միաբանության և ժողովրդի ուրախությունը՝ աղոթելով, որ քրիստոնեական եղանակական սիրու և միության ոգին էլ՝ ավելի ամրապնդի՛ ի փառ Սաստոծ Ավելասարակի:

Վեհափառ Հայրապետը շերմորեն ողջունեց նաև ներկայությունը պետական բարձրաստիճան ներկայացուցիչների, որոնք ամեն դյուրություն ընծայեցին, որպես Հայոց Հայրապետի այցելությունը սուրբ երկիր լինի խաղաղ, ապահով և բարեհաջող:

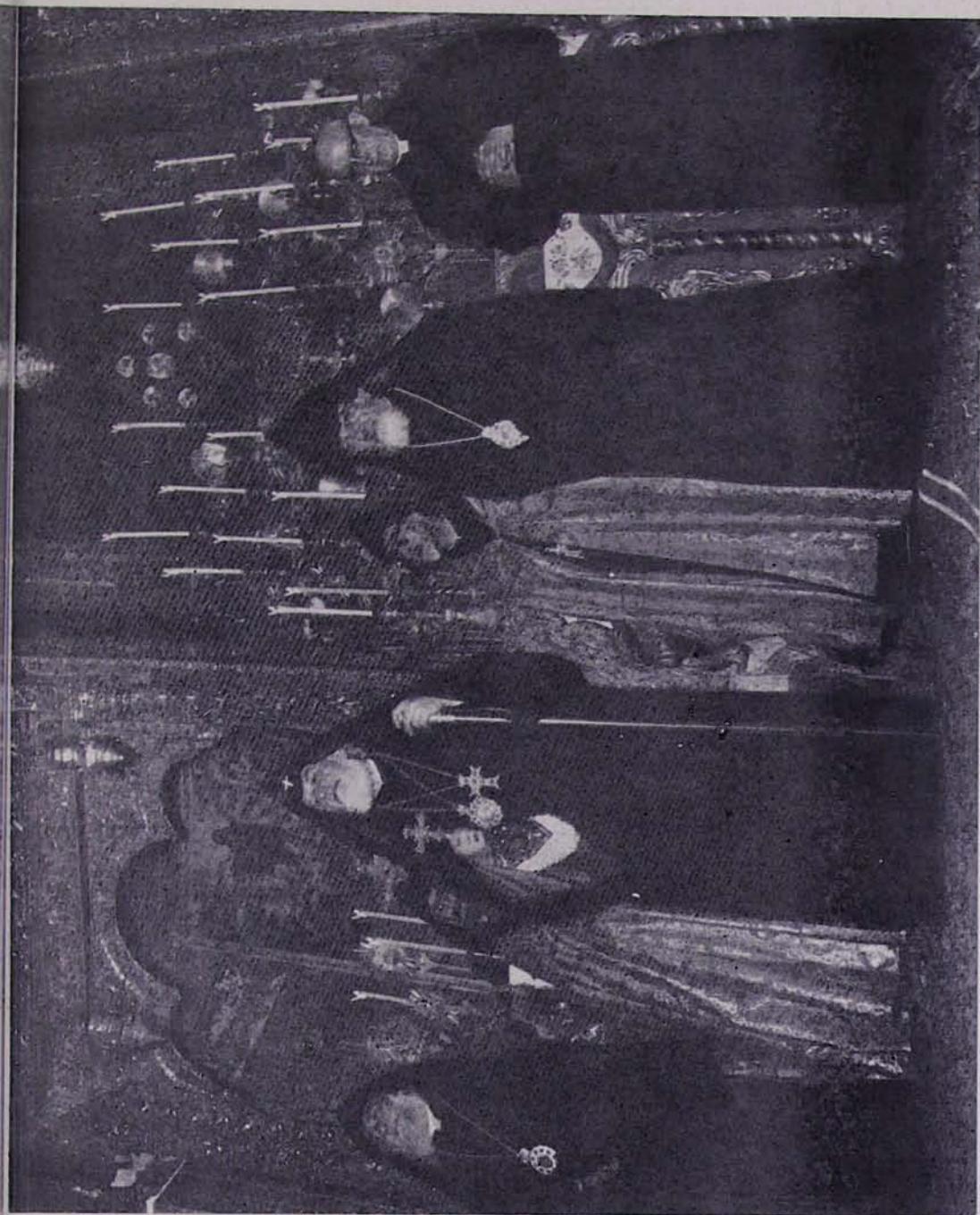
Իր պատգամի ավարտին Հայոց Հայրապետն աստվածային օրինություն բաշխեց լուսի տաճար Մայր Աթոռ և Էջմիածնից, և ողջունելու հաղորդեց հայոց վերածնված հայրենիքից, հայրենաբնակ հայ եղբայրներից ու քոյրերից:

Հայ ժողովուրդը, եզրակացրեց Վեհափառ Հայրապետը, որ էլ որ գտնվի, հայրենի հողի վրա թե սկիզբուքի տարածքում, մեկ և անբաժանելի մի ոգեկանություն է: Հայ ժողովուրդը դարերի ընթացքում պահել ու պահպանել է այդ ոգեկանությունը:

Սրբոց Հակոբյանց Մայր տաճարում տեղի ունեցած սույն արարությունից, ողջունի և բարիգալաւան խոսքերի փոխանակումից հետո Հայոց Հայրապետը մեծաշուր հանդիսությամբ առաջնորդվեց պատրիարքարան, որ բոլոր ներկաները, սուրբ Աթոռի միաբանությունը, հոգևորական դասը, Ժառանգավորաց, և Թարգմանչաց և Տատորյան վարժարանների ուսուցչական կազմը և աշակերտությունը, բազմահազար ժողովուրդ աջահամբուրով ստացան Նրա օրինությունները:

Հայոց Հայրապետն Իր տան մեջ էր՝ շրջապատված ամենապատիվ սրբազն պատրիարք նոր, սրբոց Հակոբյանց միաբանության շերմ հոգաւարությամբ, գորգորանքով և խանդակաթ սիրով:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ Տ. ԵՂԻԾ, Տ. ԹԱՌՈՒՔ ՊԱՏՐՈՒԱԳԵՆՈՂ ԵՎ ԼԱՏԻՆԱՑ ԹՐԱՎՈՒՄ ԲՈԼԹԻՒԹԻ ՊԱՏՐՈՒԱԳԵՆՈՂ
ՄՐԱՑ ՀԱԿՈՎԵԱՆՑ ՄԱՅՐ ՏԱՏԱՐՈՒՄ. ԵՐՈՒՍԼԱՆ

Մայրավանքի լուսավորված, դրոշազարդված բակում ուրախությունն ու ոգևորությունը Հայոց Հայրապետի գալսուան առիթով շարունակվեց մինչև ուշ գիշեր:

Հունիսի 22-ը սրբոց Հակոբյանց վաճքի պանձալի տարեգորության մեջ կմտնի որպես անմոռանալի և հիշարժան մի թվական Սմենայն Հայոց Հայրապետի շնորհաբեր երկրորդ այցելությամբ:

Ա Յ Ց Ե Լ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ն Ե Ր

Հունիսի 23-ին, երկուշաբթի օրը, Վեհափառ Հայրապետը, առավոտյան ժամը 12-ին, պատրիարքարանի շրեղ դահիճում ընդունեց մի շարք պաշտոնական այցելություններ Երուսաղեմի հոգևոր պետքի, հարանվանությունների բարձրաստիճան Եերկայացուցիչների, այդ թվում՝ Երուսաղեմի հունաց տ. Բենեթիկոս պատրիարքի և նրա շքախմբի անդամների, լատինաց տ. Շիաքոմ Բելթրիտի պատրիարքի, սուրբ երկրի Ֆրանչիսկյան միաբանության՝ գլխավորությամբ մեծ կուսառդ հայր Սաքիի, ինչպես նաև դպտիների, հարեցների, աստրիների, անգլիկանների, ավետարանականների այցելությունները:

Ավելի ուշ Վեհափառ Հայրապետն ընդունեց այցելությունը Երուսաղեմում ուսու պրավոլավ եկեղեցու պատրիարքության, որին գլխավորում էր Արևմտյան Եվրոպայի էկզարքի Ֆիլարետ միտրոպոլիտը: Ուսու եկեղեցու պատրիարքությունն այդ օրերին սուրբ երկրում էր գտնվում Երուսաղեմի «Խոսաց եկեղեցու կրոնական առաքելության» հրավերով:

Ժամը 16-ին Հայոց Հայրապետը պատրիարքարանում ընդունեց դարձյալ այցելությունները Երուսաղեմում դիվանագիտական մարմինների ներկայացուցիչների, հյուպատոսների, պետական բարձրաստիճան պաշտոնատարների, ոստիկանապետի, բանակի հրամանատարի և այլ պաշտոնական անձանց:

Բոլոր այցելուների բարիգավաստյան և ողջովնի խոսքերի մեջ արտահայտվում էր այն անկեղծ ուրախությունը, որով համակված էր սուրբ քաղաքը Հայոց Հայրապետի պատեղ գտնվելու օրերին:

ԺԱՄՄԱՆՈՒՄ ՏԵՐ ԵՎ ՏԻԿԻՆ ԱԼԵՔՍ ԵՎ ՄԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆՆԵՐԻ

Հունիսի 28-ին, երկուշաբթի օրը, երեկոյան ժամը 20.30-ին, տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքի հրավերով, ս. Աթոռ ժամանեց Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության ցկյան նախագահ, ազգային հանրածանոթ բարերար Ալեքս Մանուկյանը իր հարգելի տիկնոց՝ Մարի Մանուկյանի, և իր երկու թոռնիկների հետ:

Տեր և տիկին Մանուկյանները ս. Աթոռ ժամանեցին՝ տեսակցություն ունենալու Ամենայն Հայոց Հայրապետի հետ և մասնակցելու իրենց անոնք կրող նորակառուց Ժառանգավորաց վարժարանի և ընծայարանի բացման հանդիսություններին:

Լիդրայի միջազգային օդանավակայանում տեր և տիկին Ալեքս և Մարի Մանուկյաններին անձամբ դիմավորեց և բարի գալուստ մաղթեց տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը՝ ընկերակցությամբ տ. Շահն արքեպիսկոպոսի և միաբանության այլ անդամների:

Մայրավանքի մեծ դարբասի առաջ մեծարգո հյուրերին ծաղիկներով

և ծափերով դիմավորեցին Ժառավագավորաց, և Թարգմանչաց և Տատուրյան վարժարանի տեսչական կազմն ու ուսանողությունը: Հարգելի հյուրերը եկել են Եղանական թափորով և ս. Ալբոնի հիմն «Օքսնացեք զՏեր» շարականի երգեցողությամբ պաշտորդվեցին պատրիարքարան, որտեղ աջակամբույրով ստացան Հայոց Հայրապետի օրինությունը:

Արարողության ավարտին Հայոց Հայրապետը, հանուն Իր, հանուն Մարի Աթոռ և Էջմիածնի, հանուն առ. Եղիշէ սրբազն պատրիարքի և ս. Աթոռի, չերմորեան ողջունեց ժամանումը տեր և տիկին Ալեքս և Մարի Մանուկյանների:

Պարոն Ալեքս Մանուկյանը վերջում իր և իր տիկնոց կողմից շնորհակալության և երախտագիտության խոր ասաց Հայոց Հայրապետին՝ բարիգալսոյան Նրա ջերմ խորերի համար, ինչպես նաև սրբազն պատրիարք հորը՝ Երասաղեմ գալու նրա ջերմ հրավերի համար:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԲԵԹՂԵՀԵՄԻ Ս. ԾՆՆԴՅԱՆ ԱՅՐՈՒՄ

Հունիսի 24-ին, երեքշաբթի օրը, Վեհափառ Հայրապետը սրբազն պատրիարքների և Երասաղեմ ժամանած բոլոր նոգերականների, ոխոսավորների և սաղմանահայ ժողովրդի մի մեծ խմբի ուղևորությամբ, ավելի քան հիսուն ավտոմեքենաների շքերթով ուստի գնաց Բեթղեհեմ Քրիստոսի Ծննդյան սուրբ այր:

Դեպի Բեթղեհեմ տաճող ճամասպարհի կեսին, հունական և. Եղիա վանքի մոտ, Հայոց Հայրապետին պաշտոնապես դիմավորեցին Բեթղեհեմի բաղաքագլուխը, եկեղեցական պետքը և պետական բարձրաստիճան այլ անձնավորություններ:

Բեթղեհեմում, ս. Ծննդյան տաճարի ընդարձակ հրապարակի առաջ, կազմվեց եկեղեցական մեծամանելու մի թափոր, և Հայոց Հայրապետը «Խորհուրդ մեծ» շարականի երգեցությամբ մոտք գործեց ս. Ծննդյան տաճար՝ Բեթղեհեմի բոլոր եկեղեցների զանգերի զվարի դղյանցի ներքո: Ասպա իջակ ս. Ծննդյան այր «յուխտ և երկրպագութիւն»: Այսուղ կատարվեց Ծննդյան արարողությունը, որից հետո Հայոց Հայրապետը ս. Ծննդյան տաճարի հայկական բաժնում ողջունեց և օրինեց բոլոր ներկաներին:

Այսուհետև նոյն հանդիսավորությամբ Հայոց Հայրապետն առաջնորդվեց Բեթղեհեմի հայոց ս. Ծննդյան վանքի տեսչության, որ ընդունեց բաղաքի նոգերը ներկայացուցիչների և այլ պաշտոնական անձանց այցելությունները:

ԲԵԹՂԵՀԵՄԻ ԱՐՍԲ ՔԱՂԱՔԱՊԵՏԱՐԱՆԸ ՊԱՏՎՈՒՄ և ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Ժամը 13-ին Բեթղեհեմի արաք բաղաքապետությունն իր պաշտոնատեղին Հայոց Հայրապետի պատվին կազմակերպեց շքեղ ընդունելություն՝ ավելի քան երեք հարյուր հրավիրյալների մասնակցությամբ:

Սույն ընդունելությանը ներկա էին, բացի Վեհափառ Հայրապետի շքախմբից և նայ ոխտավորներից, բազմաթիվ շեյսեր, գյուղապետներ, արաք պետական և զինվորական իշխանությանց այլ ներկայացուցիչներ:

Ընդունելության ժամանակ Բեթղեհեմի մեծամարգ բաղաքագլուխը՝ Եղիա Ֆրեժը, և Հայոց Հայրապետը փոխանակեցին բարիգալսոյան և ող-

«ՅՈՒՆԻՏ ԵՒ ՑԵՐԿՎԱԳՈՒԹԻՒՆ» Ս. ՉՆՆԴՅԱՆ ԱՅՐՈՒՄ. ԲԽԹՈՂԵՎԵՄ

Չույնի խոսքեր: Թարգմանի պարտականությունը ինչպես ամեն տեղ, այնպես էլ այստեղ կատարում էր տ. Շահե արքեպ. Ամեմիանը:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԿՐՈՆԻՑ ՄԻՒՆԻՍՏՐԻ ՄՈՏ

Հունիսի 24-ին, երեքշաբթի օրը, ժամը 15-ին, Հայոց Հայրապետը, տ. Եղիշե և տ. Շնորհք սրբազն պատրիարքների ու բարձրաստիճան հայ հոգևորականների ուղեկցությամբ, մասնավոր հրավիրով այցելեց Երուսա-ղեմում կրոնից մինիստր դոկտ. Ռաֆայէլ Իցհակին, պատրամենուի շեն-քում, որ պարոն կրոնից մինիստրը և Հայոց Հայրապետը բարիգալստրան ուղղուինի ճառեր փոխանակեցին:

ՀԱՄԵՐԳԻ Ի ՊԱՏԻՎ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

Նույն օրը, երեկոյան ժամը 20-ին, Երուսաղեմի քաղաքապետարանը, ի պատիվ Հայոց Հայրապետի և Ալեքս—Մարի Մանուկյանների, ժառան-գավորաց վարժարանի ու ընծայարանի նորակառույց շենքի բացման ասի-թով, Երուսաղեմի թատրոնում կազմակերպեց համերգ, որին ներկա եղան Վեհափառ Հայրապետը, սրբազն պատրիարքները, տեր և տիկին Ալեքս-Մարի Մանուկյանները, բոլոր հայ հոգևորականներն ու ուստավորներուն. Երուսաղեմի ծանոթ ազգայինները: Թատրոնի շքեղ դահլիճը լեփ-լեցուն էր Երուսաղեմի հայ և օտար երաժշտական հասարակությամբ:

Համերգը բաղկացած էր երկու մասից. առաջին մասում ելույթ ունե-ցավ Հայ երիտասարդաց երգի և պարի երկան համույթը՝ Հայկական ծրա-գրով՝ խմբավար Սահմակ Գալաճյանի շնորհալի դեկավարությամբ:

Համերգի երկրորդ մասում Երուսաղեմի Ֆիլիարքոնիայի սիմֆոնիկ նվագախումբը կատարեց Զայկովսկու, Ռախմանինովի, Բիզեի, Շչեդրինի գործերից և ամերիկահայ կոմպոզիտոր Ռիշարդ Յարդյանի «Հայկական պյուիտա»-ն:

ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ ԶԵՏԵՂՈՒՄ ՆԱՑԻԶՄԻ ԶՈՀԵՐԻ ՀՈՒԾԱՐՁԱՆԻՆ

Հունիսի 25-ին, չորեքշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 11-ին, Վեհա-փառ Հայրապետն ուղեկցությամբ սրբազն պատրիարքների և մի մեծ շքախմբի այցելեց Երուսաղեմում երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ընթացքում հիտլերյան Գերմանիայի կողմից կատարված հրեական ցեղա-սպանությանը նվիրված հուշարձանին, որ և ծաղկեպակ զետեղեց:

ԽՈՐՀՈԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆՈՒՄ

Նույն օրը, ժամը 12-ին, պատրիարքարանում, տիար Ալեքս Մանուկ-յանի առաջարկով, Հայոց Հայրապետի նախագահությամբ գումարվեց խոր-հրդակցական ժողով, որին մասնակցեցին տ. Եղիշե պատրիարքը, տ. Թորգոն, տ. Շահե, տ. Վաչե սրբազնները, պրմ. Տատոր Տատորյանը, պրոֆ. Ավետիս Սահմանը, պրոֆ. Վազգեն Բարսեղյանը և պրոֆ. Դենիզ Փափազյանը: Խորհրդակցական սույն ժողովի նպատակն էր Ալեքս-Մարի նորակառույց ժառանգակությաց վարժարանի համար որակյալ դասախոսա-կան կազմ ապահովելու և ս. Երուսաղեմը սիրութի հայ կյանքում կրթական մշակութային կենտրոն դարձնելու բնարկումը:

Հաջորդ օրերին և նոյն նպատակով գումարվեցին մի քանի այլ խորհրդակցական ժողովներ, որ ընդունվեցին գործնական որոշումներ այդ ծրագրի իրագործման կապակցությամբ:

Որոշվեց ստեղծել նախագահություն՝ Վեհափառ Հայրապետի գլխավորությամբ: Նախագահության կազմում ընդգրկվեցին տ. Եղիշե և տ. Շնորհը պատրիարքները, տ. Սերովը, տ. Թորգոն, տ. Վաչե առաջնորդ սրբազնությամբ: Կազմվեցին նաև ակադեմիական կենտրոնական, գործադիր և ֆինանսական հանձնաժողովներ:

**ՀԱՅՈՒՄՍԱՎՈՐ ԲԱՑՈՒՄ ԱԼԵՔՍ-ՄԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ
ԺԱՌԱՆԳԱՎՈՐԱՑ ՎԱՐԺԱՐՍՆԻ ԵՎ ԸՆԺԱՅԱՐՍՆԻ**

Հունիսի 25-ին, չորեքշաբթի օրը,ժամը 17-ին, խանդավառ իրադրության մեջ, աղոթքով և օրհնությամբ կատարվեց Երուսաղեմում սրբոց Հակոբյանց վանքի հանդիպակաց հողամասի վրա Ալեքս և Մարի Մանուկյանների անունով կառուցված ժառանգավորաց վարժարանի և ընծայարանի շենքի հանդիպակոր բացումը:

Բացման հանդիսությանը ներկա «Մարմարա» թերթի հրատարակության տնօրեն Ռ. Հատուճյանը գրում է.

«Երուսաղեմի մեջ ստեղծված հանրային ոգևորությունը իր գագաթնակետին հասալ երեկ, երշանկությամբ և հապատությամբ լեցնելով մեր կործերը և անգամ մը ևս ապրեցնելով մեր ժողովրդին շինարար և լուսատենող ոգին:

Վեհափառ Հայրապետին ժամանումեն և օրերե ի վեր շարունակվող այնքան նոգեպարար հանդիսություններեն վերջ, երեկ կատարվեցավ վեհաշուր բացումը նորակառուց ժառանգավորաց վարժարանին և ընծայարանին, որոնց շինությունը իրագործվեց մեծանուն բարերար և Հայկական բարեգործ ընդհ. միության ցլյան նախագահ տիար Ալեքս Մանուկյանի հավետ ծախմարելի շանքերով»:

Ժամը 17-ին Վեհափառ Հայրապետը պատրիարքարանից եկեղեցական բափորով, տ. Եղիշե և տ. Շնորհը սրբազն պատրիարքների, ողջ հայ նոգերականության ուղեկցությամբ, առաջնորդվեց կրթական այս օջախի նորակառուց շենք՝ կատարելու նրա պատունական բացումը:

Նորակառուց վարժարանի՝ մայրավանքի մուտքին նայող արևելյան պատի վրա դրոշմված էր հետևյալ արձանագրությունը.

**Ալեքս և Մարի
Մանուկյան
ժառանգավորաց վարժարան
Եւ ընծայարան**

Բացման եկեղեցական արարության ավարտին Ալեքս-Մարի Մանուկյանները, որոտընդուատ ծափերի ներքո, կտրեցին նորակառուց վարժարանի մուտքի ժապավենը: **Վեհափառ Հայրապետի** գլխավորությամբ թափորը պաշտոնապես մոտք գործեց շենք, որի հանդիպակաց պատին, գեղեցիկ մարմարե տախտակի վրա, կար հետևյալ արձանագրությունը.

ՏԵՂ ԵՎ ՏԻԿԻՆ ԱԼԻՔԱ-ՄԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆՆԵՐԸ ԿՏՐՈՒՄ ԵՆ ՆՈՐԱՆԱՈՐԻՑ ՎԱՐԺԱՐԱԿ ՄՈՒՏՔԻ ԺԱԽԵՑ Տ. ԶԱՀԱ ՄԻԳԵՐ. ԱՃԵՄԱՆԸ

Ի փառս Սատուծոյ
Ի լուսաւրութին եկեղեցւոյ
Եւ ի վաշելումն ազգին
Բացան դրունք ուսումնարանին
Շնորհաբաշխ ձեռամբ
S. S. Վազգէն Առաջին
Կաթողիկոսին Ամենայն Հայոց
Պատրիարքութեան առաքելական Արքուուս
S. Եղիշէ սրբազն արքեպիսկոպոսին
Ի թուին Տեառն 1975-ի յունիսի 25

Այնուհետև ուսումնարանի ընդարձակ բակում տեղի ունեցավ բացման պաշտոնական բացօրիք հանդիսությունը՝ ի ներկայության հոծ բազմության:

Հանդիսությանը ներկա եղան նաև քոյլ եկեղեցիների բարձրաստիճան նոգերականներ, Երուսաղեմի քաղաքագլուխը, մինհատրներ՝ կրոնից նախարարի գլխավորությամբ:

S. Շահն արքեաք. Աճեմյանը հանդես եկավ օրվա հանդիսությանը նվիրված անգլերն ըստվանդակալից մի ճառով:

Սպա հանդես եկավ կրոնից մինհատրը օրվա հանդիսության մշակութային նշանակությանը նվիրված մի ճառով՝ բարձր գնահատելով պրն. Ս. Ալեքս Մանուկյանի բարերարությունը: Այս աղթիվ կրոնից մինհատրը ուսկե մեղադ նվիրեց պրն. Ալեքս Մանուկյանին՝ ի նշան Երախտագիտության և շնորհակալության, հայտնելով նաև, որ քաղաքապետարանի որոշումով դպրոցի այս հրապարակը հետ այսու պիտի կոչվի Ալեքս Մանուկյան հրապարակ և պիտի նշվի Երուսաղեմի տեսարժան վայրերի բարտեզի վրա:

Այնուհետև ընդարձակ և ըստվանդակալից ճառով հանդես եկավ մեծանուն ազգային բարերար Ալեքս Մանուկյանը:

ԱԼԵՔՍ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆԻ ԾԱՌԸ ԲԱՑՄԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՆԱԿ

«Վեհափառ Տեր,
Ամենապատիվ պատրիարք սրբազն հայրեր,
Գերաշնորհ, հոգեշնորհ և արժանապատիվ հայրեր և
Հարգելի հյուրեր,

«Հերթը մի պահ քոնն է հիմա,
Դու էլ նայիր սեզ գագարին ու անցիր»,

ըստ է մեր իմաստուն բանաստեղծը՝ Ավետիք Խամբակյան, ակնարկելով Արարատին: Մենք ևս կրնանք միննույն մտածումներով մոտենալ Երուսաղեմին, որովհետև, եթե Արարատը հանդիսացավ ազգային և աշխարհագրական բարձունք մը՝ Երուսաղեմը միշտ մնաց հոգեստ բարձունք նը՝ մեզի համար:

Կերպով մը՝ հայությունը քրիստոնեացավ Երուսաղեմի մեջ, և քրիստոնեացյունը հայացավ սուրբ Էջմիածնի մեջ, և այդ երկու կեդրոնները դարերով հանդիսացան մեր հավատքի զոյց բնեոները:

Հայոց ներկայությունը այս սուրբ քաղաքին մեջ արձանագրված է քրիստոնեացյան առաջին դարերուն իսկ: Կըսի թե արդեն վեցերորդ դարուն շուրջ յոթանասուն վանքեր գոյություն ունեին, հիմնված ու պահպահ-

վաճ Հայաստանի իշխանություն կրում, ինչպես Արծրունյաց վանք, Մամի-կոնդից վանք, Արշակունյաց վանք և այլն:

Այսուհետու ամեն սերունդ վանք մը, գաևա մը, խաչքար մը կամ նոյնիսկ կանեթել մը ավելցնելու ձգուած է բրիստուակոյն այս հողերուն ու բլուրներուն վրա:

Ամեն սերունդ՝ ավանդ մը ձգելով Երուսաղեմի մեջ՝ հավատացած է որ հավիտենության կատակե իր գանձերը: Եվ բոլոր դարերուն աղ հավատքի պայծառ լուս մը սրճակիած է այս սրբազն քաղաքի գմբեթներեւն ու բարերեւն. և մեր նախանայրերը, դեպի լուսը սուրացող յիթեռներու համան, միշտ ձգուած են այդ լուսին, երբեմն լուսավորվելով ու երբեմն աղ այրելով անելու:

Երուսաղեմ տեսած է հայոց Հեթում Երկրորդ հաղթական արքայի փառքը, ինչպես ընդունած է խոնարհ աղոթքը Կիլիկիո Լևոն Հինգերորդ պարտյան թագավորին:

Ամեն հայ, նվաճող արքայն մինչև ամենեն համեստ ոխտավորը, բա'ն մը բերած է Երուսաղեմ. ոմանք բերած են իրենց գանձը, որիշներ՝ իրենց սուրբ մատուցները, և դեռ որիշներ աղոթքը և հուսահատներ՝ իրենց արցունքն ու հուզը: Եվ այս կերպով մեր կյանքին թելլ հյուսված է Երուսաղեմի պատմության և հովհանած անոր հետ:

Սակայն, երբ մեր ակնարկը դարձնենք դեպի Երուսաղեմի բլուրները՝ այնուղի կանգնած հավատքի տուները այսի վկացեն թե այս սուրբ քաղաքը նվիրական է հան քազմայիկ աղ ժողովորդներու: Բոլո՞ր բրիստունյաները, բոլո՞ր հրեաներն ու բոլո՞ր խլաները իրենց նարվածքը ողղած են Երուսաղեմին. ու դարերով այնքան բուռն սիրո առարկա դարձած այս քաղաքը հանդիսացած է հան վայրը անեղ մարտերու: Հզոր քանակներ մերթ փշրված են անոր բերդերուն առջև ու մերթ նվաճած են զայն հարրոր հազարներ հանհատակելով, Քրիստոսի արյամբ հագեցած այդ նողերուն վրա:

Խոկ հայ Երուսաղեմը, զորկ ըլլապով քանակներու պաշտպանութենեն, երբեմն ճգմված է օստարներու կրոններուն տակ ու երբեմն հարություն առած և Հարության տաճարի ավերակներեւն:

Երևակայեցեք պահ մը Երուսաղեմի սրբոց Հակոբյանց արի միաբանության դարերու կյանքը. երբ տարբեր կրոններ ու դավանանքներ, հնկա պէտությանց գորության ապավինած, մերթ կտիրապետնեին Երուսաղեմի ու մերթ կտիրապետնեին անոր դուռերուն առջև, մեր այս մը միաբանները հայոց իրավունքները կպաշտպանեին այս սուրբ քաղաքին մեջ: Եվ ասիկա՞ ոչ միայն մեկ տարի, մեկ տասնամյակ կամ մեկ դար, ավելի քան տասնինգ դար շարունակաբար:

Թագավորներ ու իշխաններ եկած ու անցած են Երուսաղեմեն, երբեմն ավերակ և երբեմն աղ նոր գմբեթներ ձգելով իրենց ետին. և այդ բոլոր վերիպարուներուն մեջ սուրբ Հակոբյանց ոխտյալ միաբանությունը ամուր կառչած է այս աղոթատեղիներուն և պահանած է հայոց ներկայությունը այս սրբազն վայրերուն մեջ:

Երբեմն, վտարված են անոնք իրենց վանքերեն, խոշտանգված ապանիւս ու ծանր տուգանքներու ենթարկված, սակայն, ի վերջո վերադարձ են այսուղի, շարունակելու այն աղոթքը, զոր իրենց նախահայրերը սկսած էին դարեր առած:

Խոչն էր որ այս միաբանությունը այնքան ամուր կերպով կապված պա-

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ, ՀՈՒՆԱՑ Տ. ԲԻՆԻԱԿԱՏՈՍ ՊԱՏՐԻԱՐԿՈ, Տ. ԵԼԻԹԵՑ ԵՎԼ. Տ.
ԾԱՌՈՀՔ ՊԱՏՐՈՒԱՓԵՆԸ ԵՎ Տ. ՄԵՐՈՎՔԸ ԱՐՔԵՊ. ՄԱՆՈՒԿՅԱՆԸ ՀԱՅՈՑ
ՊԱՏՐՈՒՐՔԱՐԱՆՈՒՄ. ԵՐՈՒՍԱԼԵՄ

նեց այս սուրբ քաղաքին, եթե ոչ՝ իր հզոր հավատքն ու հայկական իմաստությունը, վերապեղո՞ւ իմաստությունը:

Սրդարն, ինչ որ հովներ և լատիններ կարողացած են ընել հսկա բանակներով և միջինավոր հետևորդներով՝ հայերը կարողացած են ընել պարզապես հավատքով և իմաստությամբ: Ու մարդ Երուսաղեմ պետք է գա՞ ճանշնայու համար հայուն հավատքին զորությունը:

Ամեն մեկ վանքի, ամեն մեկ խորանի և ամեն մեկ կամբեղի դիմաց դարերով աղոթելով է որ պաշտպանված են հայոց իրավունքները այստեղ: Եվ հրաշքը այն է որ տակապին կշարունակվի այդ իմաստուն աղոթքը ու պիտի շարունակվի նաև ապագային՝ հավերժորեն դրոշմված պահելու համար հայոց անոնք այս վանքերուն ու սրբազն քարերուն վրա:

Երուսաղեմի միաբանությունը, սակայն, երբեք մինակ չէ մնացած իր պալքարին մեջ. հայ ժողովուրդը ո՞ւ որ ալ գտնված է՝ իր նեցուկն ու պաշտպանությունը հասցուցած է անոր: Սուրբ Էջմիածնի գահակալներեն ինչպես Պոլս ամիրաներն ու պարզ հավատացյալները կողքին կանգնած են մեր պատրիարքության:

Ծակատագրին մեկ խաղով՝ հայ Երուսաղեմի փառքը դարձած է նաև անոր տառապահիք շղթան. և դարերու վրա երկարող այս զուգորդությունը ամենեն խորհրդանշական կերպով պարզված է Գրիգոր Շոթարյանի պատուիարքի կյանքին ընդմեջեն: Սրդարն, սրբակրոն այդ եկեղեցականը, ԺԸ դարու սկզբանի պատրիարքական գահ բարձրանալով կորոշեր իր վային շղթա կրել, այնքան ատեն «որքան պարտուց ծանրության տակ կჩեծն Տյառներոր Աթոռը»: Այդ օրերուն ս. Էջմիածնի Ամենայն Հայոց Աստվածատուր Հայրապետն ու Պոլս Հովհաննեն Կոլոտ պատրիարքը, ինչպես համայն հայ ժողովուրդը ձեռք կմեկնեն Երուսաղեմին, որպեսզի պատրիարքն ու պատրիարքությունը ձերբազատվին շղթաներեն:

Դարերու ընթացքին այդ շղթան կերպով մը մի՛շտ ծանրացած է Երուսաղեմի պատրիարքության վիզին. և անոր միաբանները համբերությամբ, տառապահնո՞վ ու փառքո՞վ կրած են այդ շղթաները, միշտ հավատավով որ իրենց կողքին պիտի գտնեն նվիրապետական մեր մյուս Աթոռներն ու հավատացյալ ժողովուրդը:

Զարմանալի չէ, որեւէն, որ այսօր, Երուսաղեմի պատրիարքության կյանքին այս պատմական հանգրվանին, աշխարհի չորս ծագերեն հայեր եկած են խնդակից դառնաւու միաբանության ուրախության: Մասնակի, այստեղ ուստի եկած է Ամենայն Հայոց առաքինազարդ Հայրապետը, իր օրինությունը բերելու այս ձեռնարկին ու այստեղ կատարվող գործին: Վագգեն Վեհափառի ձեռքով՝ ս. Գրիգոր Լուսավորչի ուկեղեն Աջին օրինությունն է որ կրաշխավի մեր վրա: Այնպես ինչպես Քրիստոս խաչին տանջանքն բարձրացավ երկինքի արքայության՝ մարդկության փրկության համար՝ նույնպես ալ Գրիգոր Լուսավորիչ Խորվիրապի տանջանքներեն բարձրացավ սուրբ Էջմիածնի գահը՝ հայոց փրկության համար. և այսօր, դարեր վերջ, այս սուրբ քաղաքին մեջ, ի մի կուգան Քրիստոսն ու Լուսավորիչը, հայությունն ու մարդկությունը, և մենք բախտավոր վկանները կդատնանք այս պատմական եղելության:

Բախտավոր կզգամ մանավանդ ե՞ս որ այսօր ուստի եկած եմ հոս, այնպես ինչպես դարեր առաջ ուստի եկած էին Երուսաղեմ՝ մեր հայունիքները՝ Ամենա, Ական, Պոլսն կամ Խօմիրեն: Բախտավոր կզգամ որ վկան կդատնամ այդ պատմական եղելության և այդ առիթով ինձի ևս պատեհությունը

կորվի քա՞ր մը գետեղելու, լուսի կորո՞ն մը բարձրացնելու այս սուրբ երկրին մեջ:

Մեր նախահայրերը, հարկավ, իմաստություն մը ունեին, երբ կհաւատային թե Երուսաղեմի մեջ ավելցած ամեն քար ու կանքեղ՝ հիմնաքարն ու պայման պիտի դատապահ իրենց կանքին: Ու մենք, անոնց խոհարի ժառանգությունը, միևնուն հավատքով ու նվիրությունով կուգաճը կարդար Երուսաղեմ, կարի մը յուղ ավելցնելու անոնց վառած կանքեղին ու շարունակելու հավետ անոնց սրբազն հավատքը ու ավանդությունը:

Հրաշքներու լուսով ողողված այս երկինքին տակ՝ գիտենք թե բազմաթիվ սիրուեր բացված են խոստվանության սեղաններուն առջև. հետևս բար, իբրև հետին ոխտախոր մը այս բաղաքին մեջ՝ թող թող տրիի նաև ինձի ընել խոստվանություն մը. արդարն, եթե Աստված տված է ինձի հոգութական բախտավորություն մը, շնորհած է նոյն առեն ավելի մեծ բախտավորությունը. և ինձի համար աշխարհի վրա չկա' ավելի մեծ հրճվաճք՝ քան հոգութականը հոգեկանի վերածելու երջանիք ավելի' կհարատացնե զիս, ավելի' կիացնե զիս ու կանքը իմաստով կլեցնե. որովհետև, հոգութականի հոգեկանի վերածումը՝ անկայուն աշխարհեն մնայն աշխարհի անցում մը կնշանակե: Եղորս աղ անցավոր ենք այս աշխարհին մեջ, մեծասուն ըլլանք թե խոհարի քանվոր. բաց կմենա' այս կորող զոր կիանգնենք, այս գանձը զոր համիլտոնության կհանձնենք և այն ավանդը զոր մեր հարազատ ժողովորդին կձգենք:

Հոգեկան այսպիսի ապրումներեն ծնունդ առաջ Ժառանգավորաց վարժարանի այս բարեղեն կոթողը, որ վատահ ենք, կանգուն պիտի մնա տակավին, երբ բոլոր մեկնած ըլլանք արդեն այս աշխարհեն: Ու եթե դարձեր եսք հայ վամական մը պիտի պատրաստով այսող՝ մեր սուրբ վայրերը պահպանելու, մեր հավատքը հավերժացնելու և հայության անոնք պահանջնելու՝ ահա այդ գործն է որ պիտի մնան մեզի և այդ իրողությունն է որ պիտի վարձատք մեր զոհովորդյունները:

Ավետարանական խոսքով՝ Աստուծու տվածն է որ կիերադարձնեմ իրեն. և ինչ որ տվալ ինձի իմ ժողովուրդս, իբրև ազգային ապրուն ու հավատք, այն է որ կիերադարձնեմ իրեն ամենայն սրտով, անսակարի բաշխություն և ամրողջական նվիրումով:

Ահա թե ինչո՞ւ ըստ թե ներթը մերն է հիմա Երուսաղեմի մեջ քար մը ավելցնելու և... անցնելու:

Կհոսանք ու կհավատանք որ Ժառանգավորաց այս շենքը նշանակալից խթան մը պիտի հանդիսանա պատրիարքության հառաջիկա գործունեության մեջ. շենքի մը հոգիեղեն կառուցը այնքանով իմաստ կստանա որքանով որ հոգի' կմտնեն անոր մեջ: Վատահ ենք թե պատրիարք սրբազն հայրը, ինչպես անոր շուրջ խմբված միարանությունը, իրենց կրթական ու հոգևոր գործունեությամբ լիովին պիտի արժնորեն Ժառանգավորաց այս շենքը:

Ամբողջ մեր պատմության ընթացքին հոգևոր ու մտավոր սնունդի աղբյուր հանդիսացած է Երուսաղեմը մեզի, մանավանդ այնպիսի ժամանակներու երբ հայրենի աշխարհը կործանում ու քանդում ենթարկված էր:

Այսօր ճիշտ է թե մեր պատմական հայրենիքի մեկ փոքրիկ լեռնաշխարհը կապրի իր վերածնենդը և իր բարիքները կհասցնե արտասահմանի

հայության սակայն Երուսաղեմի պատրիարքության վիճակված է բոլորովին տարբեր ու եզակի դեր մը:

Անենեն դժվար ժամանակներուն ալ, Երուսաղեմ կղերականներ հասցուցած է սփյուռքին, երբ ինք այնքան կարիքը ունեցած է միաբաններու. և այսօր, աշխարհի տարբեր անկյուններու վրա Երուսաղեմի միաբաններու գործունեությունը կկազմեն անոր փառապատճեն:

Երուսաղեմը կապրի՝ սփյուռքի հայությամբ, սփյուռքի հայությունն ալ՝ Երուսաղեմով. այնքան ատեն որ կանգուն ու պայծառ կմնա Երուսաղեմի վանքը՝ վատահ ենք թե անհափան պիտի մնա սփյուռքի հոգևոր մատակարարությունը:

Մեր պատրիարքությունը այստեղ կգտնվի յուրահատուկ դիրքի մը մեջ. աշխարհի այս չարչարյալ հանգույցին վրա Եղիշե պատրիարք Տերտերյան, Բետնեղով իր նախորդներու իմաստության, կարողացած է անվտանգ պահել մեր իրավունքները և իրագործել շինարարական ծրագիրներ:

Մյուս կողմեն պատրիարքը հայրը ամենայն հավատարմությամբ պաշտպան կանգնած է սուրբ Էջմիածնա Բետինակության ու վարկին, անհայտ պահելով եղբայրական կապը մեր նվիրապետական սուրբ Աթոռներուն միջև:

Վերջապես Երուսաղեմը, հայրենիքն ետք, ամենեն հարուստ գանձատուն է մեր մշակութային ժառանգությանց. ժառանգություններ, որոնք թե՛ ազգային հապատության և թե՛ մտավորական կյանքի բարգավաճման աղբյուրներ են մեզի համար:

Հակառակ աղետայի պատերազմներուն և ավերներուն՝ այսօր Երուսաղեմը հապարտ է իր շինարարական իրագործումներով և իր հոգևոր առաջնորդության գիտակցությամբ: Երջանիկ ենք որ մեր այցելությունը ևս կզուգադիայի շինարարական այդ ծրագրերուն մեկ կարևոր հանգրվանին:

Այս հանգրվանը իր պատմական հշանակությունը կստանա մանավանդ. Ամենայն Հայոց Հայրապետին օրինաբեր ներկայությամբ: Հայոց Հայրապետը, իր երանաշնորհ նախորդներուն նման գիտակից է Երուսաղեմի ազգային ու միջազգային հշանակության և այդ իսկ պատճառով եկած է իր ներկայությամբ փառավորելո՞ւ այս առիթը:

Սուրբ Էջմիածինը մեր նախահայրերուն ձեռակերտն է, իսկ Հայոց Հայրապետը՝ այդ սրբազն ձեռակերտն բխող կենդանի՝ շունչ և օրինություն: Հոն ուր կերթա ամ՝ մեր պատմության արձագանքները կհետևին իր բայլերուն. իր անձին, խոսքին ու շունչին մեջն մեջն կլսենք մեր նախահայրերուն ձայնն ու անոնց կամքին արտահայտությունը:

Այսօր Վերափառի անձով այստեղ մերկա է ամբո՞ղ հայրենիքը և ամբո՞ղ Հայաստանյաց եկեղեցին: Այս պատեհությամբ մեր հոգիները կլեցվին ջերմ հրճվանքով, որովհետև մենք հավատացած ենք թե Էջմիածինը հավիտենական առաքելություն մըն է մեր ժողովուրդին համար. և անոր հպումն ու օրինությունը՝ ամեն ձեռնարկ կկոչեն հավիտենության:

Ահա այսպիսի ջերմ հավատքով է որ կողջունենք Ամենայն Հայոց Հայրապետին ներկայությունը մեր մեջ:

Այս հանդիսությունը գեղեցիկ պատեհություն մը եղավ նաև իրարու մոտ քերերու Հայաստանյաց եկեղեցվու նվիրապետական երեք Աթոռներու գահակալները: Դարերու ընթացքին մեր նվիրապետական Աթոռները միշտ լծակից ու գործակից հանդիսացած են իրարու, այնքան ատեն որ թուլլատու եղած են քաղաքական արտաքին պայմանները:

Այսօր Երուաղեմի սրբազն պատրիարքին կողքին՝ մասնավոր հանուր է ողջունել նաև Պոլս պատրիարքը՝ համաձին ամենապատիվ տեր Շնորհը սրբազնի: Պոլս Աթոռը ևս պատմական դեր մը կատարած է մեր ժողովորդի ճակատագրին մեջ, և Շնորհը պատրիարքը, դժվար պարմանելու տակ, կաշխատի պատրիարքությունը պահել իր պատմական սուպերեման մեջ: Շնորհիվ անոր անձնվեր ճիգերուն սուրբ Խաչ դպրելուանը ևս կրերէ իր մասնակցությունը հայոց հոգևոր կերտումի ընդհանուր ճիգին:

Մեր պատմության մեջ Պոլս պատրիարքները միշտ փոխացած են հասնիլ Երուաղեմի օժանդակության, ամեն անգամ որ տագնապի մը մեջ եղած է ան սակայն այսօր ուրախալի է որ Պոլս ամենապատիվ պատրիարքը կու գա այստեղ վկա՞ն հանդիսանալու շինարար ձեռնարկի մը:

Շնորհակալ ենք Վեհափառ Հայրապետին, մեր զուգ պատրիարքներուն, Շահն արքեպիսկոպոսին, ստացնորդ սրբազն հայրերուն, հոգևորական և աշխարհական հյուրերուն և ամբողջ միարանության:

Վեհափառ Հայրապետին օրհնությամբ՝ Հջմածնի լուսով օծվեցալ Ժառանգավորաց շենքին ճակատը: Ու կրամսնինք ձեզմէ այն վստահությամբ որ այդ լուսը պիտի ճառագայթէ հավերժ, հասնելով մինչև հեռավոր անկյունները աշխարհի:

Շնորհակալություն բոլորին»:

Այս հանդիսավոր առիթով հետևյալ կու և իմաստալից ճառով հանդես եկավ նաև Երուաղեմի հայոց ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը:

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՎ Տ. ԵՂԻՇԵ ՍՐԲԱԶՆԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԾԱՌԸ

«Երանի որ ունիցի զաւակ ի Սիոն» արտահայտությունը ժողովորդի մը հոգենեն թափը միայն չարտահայտեր, այլ կանցնի ավելի անդին, ըլլալու լուսավոր ձգողությունը անանցին:

Կրթական այս տաղապարը որ կրարձրանա Սիոնի այս բարձունքին՝ սրբազն տապանակի մը նման, զավակն է տիար Ալեքս Մանուկյանին, որ վարժված է մտածելու թե իր ժողովորդի գոյատևման ամենեն կենսական լծակներն մին կրթությունն է: Այդ է պատճառը որ Նորին Վակենությունը իր ամենեն գորովազել ուշադրության առարկան ընե ազգային կրթության գործը: Մարդը՝ որ ժամանակեն վեր գիտե կարդալ իր ժողովորդին ճակատագիրը և լսել ձայնը որ զինքը անոր ստացնորդության կիանչե: Ի վերջո պեսը է գիտնալ թե ժողովորդները կապրին իրենց փորովը բաց կդիմանան իրենց մտքովը:

Եթե ոգեհենք մարդերը միայն երկու դասակարգերու բաժնեկ, պիտի ըստինք՝ տեսիլքի մարդեր և տեսիլք զուրկ մարդեր: Բոլոր մեծ հոգիները, ստեղծիները, գիտնականները, աշխարհ վարող անձնավորությունները, որոնք այ մը բարիք և կտոր մը լուս բերեր են իրենց ժողովորդին և մարդկության, տեսիլքի մարդեր եղած են:

Տիար Ալեքս Մանուկյան տեսիլքի մարդ է, ան գեղեցիկ գաղափարը ունեցավ հիմնելու կրթական այս սրբատը, որմէ սակայն իշխաններ և արքաներ պիտի չանցնին, այլ հայ մտքի և հոգիի ընտրյալներ, հագնելու աղապես արքայական պատմունանը մեր մշակույթին և սաղավարտը մեր կրոնին, թումք կենալու օտար հեղեղին դեմ, բայց մանականդ ըլլալու

ԿԵՆՔՓԱԼ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒ, Տ. ԵԼԻՇԵ ՄՐԲԱԾԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԵՎ ՊՐՆ. ԱՎԱՐՈ ՄԱՆՈՒԿԹԱՆՈՂ
ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԻԱՐքԱՐԱՆՈՒ, ԵՐՈՒՍԱԼԻ

ճրագը սիրտերու և հացն արդար և բազմաբաշխ մեր իմացական պատութին:

Մտքի այս պալատը որ կբարձրանա և Հակոբյանց հնադարյան մենաստանի նարվածքին առջև, չենք մը չէ միայն, այլ գաղափարը, հանճարին պես անոր՝ որ հոգածավ զայն իբրև աշտարակ մոքի, անձայրածիր հորիզոնը հոգիներու, անշրջանակ լուսամուտը հայ դպրության, աղոթքը Նարեկացին, երգը Շնորհալիին, փոխելով այս կերպ նյութը ոգիի, որուն երբ նայինք մեր ուղեղը կարենա ժպտիլ մեզի:

Ան կեանցնի իբրև հուշարձան մեր մտքի բոլոր քանդված տաճարներուն, Ներսեսյան, Գեորգյան, Սանասարյան, Արմաշի և հմաններուն, սրբազն լրեժի մը իբրև խորհրդանիշ: Այս գեղակառուց գմբեթի տակեն պիտի անցնեն սերունդներ որոնց գերագույն երազը պիտի ըլլա ըսել «Տէ՛ր, կեցո՛ դու զիայ»:

Մտքի ու հոգիի այս տուն-տաղավարն է որ եկան հիմնելու անզուգական զույգը, երշանիկ ամոլը՝ Ալեքս և Մարի Մանուկյանները, իրենց հոգիի արդար լուղովը և մտքի մաքուր պատրույգովը հայ մտքին ճրագը վառելու Սին այս բարձունքին: Վաստի ենք թե չենք վիրավորեր համեստությունը մեծ բարերարին, եթե չենք թե տիար Ալեքս Մանուկյանը մեր օրերու ամեն պատկառելի և բացառիկ արժեք ներկայացնող դեմքն է: Մին ազգային մեծ բարերարներն և պարծաներն, որ գիտե դիմավորել իր ժողովորդին կարիքները կիրթ և ազնվական զգացումներու և դատումի մը մեջեն: Բարձր և սրբատաշ բարերով կառուցված բարերարությունները են վսեմափայլ Ալեքս Մանուկյանի նվիրաբերումները, որոնք իրարահաջորդ սերունդներու երախտիքն ու վկայությունը պիտի ունենան իբրև իրենց գրավական:

Սրբոց Հակոբյանց ուխտանվեր միարանության, հայ եկեղեցվու և բովանդակ հայ ժողովուրդի սերն ու երախտիքը իրենց անմահությունը գնել գիտցող Ալեքս և Մարի Մանուկյան անզուգական զույգին, որոնք իրենց այս նվիրաբերումով հայ մտքի տաճարին դրները կրանան մեզի, որպեսզի կարենանք անոր իշխանական սեղաննեն բաշխել հրեղեն հացն ու գինին գալիք սերունդներուն»:

Հանդիսության վերջում, տ. Շահե արքեպիսկոպոսի հրավերով, խոսք առաջ նաև Վեհափառ Հայրապետը՝ իր օրինությունը բերելու կրթական նորակառուց օջախի ապագա գործունեության և այս առթիվ տալու հայրապետական իր օրինությունը:

Բոլոր հանդիսականները հոտնկայս և ջերմ ծափերով ողջունեցին, երբ Հայոց Հայրապետը մոտենում էր ամբիոնին իր խոսքն ասելու:

ՎԵՀԱՓԱՍՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ԽՈՍՔԸ ՈՒ ՊԱՏԳԱՄԸ

««Ճանաչել զիմաստութիւն և գիւրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ» աստվածաշնչական բնարանով սկսեց Հայոց Հայրապետն իր գեղեցկահյուս խոսքը, վեր հանեց Ե դարում Աստվածաշնչի հայերեն թարգմանությամբ սկզբնավորված հայ մշակույթի և հայ դպրության պատմական հշանակությունը մեր ժողովորդի և եկեղեցու կյանքում շեշտելով, որ հայ ժողովուրդը, որպես ոգեկանության ժողովորդ, որը դարերի ընթացքում ստեղծել է փառավոր մշակույթ իր բոլոր ձևերի և արտահայտությունների մեջ, հաճախ

արյան գնով իսկ, զարգացրել և մեր օրերին է հասցրել իր մշակութային գանձերը, որովհետև «Հոգին է կենդանարար»:

«Մեր ժողովրդի ներուսական պատմությունը», ասաց Հայոց Հայրապետության է այն բամի, «որ մենք, որպես ժողովորդ և եկեղեցի, ապրել ենք մեր քրիստոնեական հավատքով և հայ մշակույթի ստեղծած հոգևոր արժեքներով, արժեքներ, որոնց միջոցով է, որ դիմագիծ և ազգային նկարագիր են ստանում ժողովորդները։ Ահա այս մտածումների լուսի և ճշմարտության տակ է, որ բաց է անում իր դուերը բարոց Հակոբյանց վանքի Ալեքս և Մարի Մանուկյան նորակառուց վարժարարությանը։

Այս առաքելական Աթոռը հնուց ի վեր եղել է հավատարիմ այս սկզբ-ը բունքներին որպես հայ կրոնական հավատքի, հայ դպրության և հայ մշակույթի կենտրոն։

Այսօր էլ, ս. Էջմիածնից ու մայր հայրենիքից հետո, այս սուրբ Աթոռուն է հանդիսանում, մանաւանդ սփյուռքի մեր ժողովրդի ազգային, եկեղեցական հականքի արդի պայմանների մեջ, անմար շահը մեր քրիստոնեական հավատքի և հայ դպրության։

Այնուհետև Հայոց Հայրապետություն խունց այն մասին, որ այս նորականուց վարժարանով և ընծայարանով երուսաղեմի հայոց պատրիարքության համար բացվում է առաքելության և մշակութային գործունեության խուսումնալից մի շրջան Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնի հովանու և օրինության ժերքու։

«Առաքելական այս սուրբ Աթոռը, այդ առաքելությունը սրբությամբ և պատվով պիտի կատարի մայր հայրենիքից դուռս, սփյուռքի տառածքի վրա ապրող ավելի քան երկու միլիոն մեր ժողովրդի ծոցում։ Հայ սփյուռքն իր ժողովրդով, եկեղեցական և համակերպվածությամբ, իր կրթական մշակութային հաստատություններով և ազգապահպանման իր ներուսական ճիգերով հայկական մի իրականություն է, որ պեսք է հաշվի առնել։»

«Ազգային մեծ բարերար, Մայր Աթոռի հարազատ զավակ մեծահարգ Ալեքս Մանուկյանի նվիրատվությամբ կառուցված այս նոր վարժարանը նրա մեծ սրտի ընծայաբերությն է և՝ այս պատմական Աթոռին, և՝ սփյուռքի բովանդակ հայության։ Ահա թե ինչու, Մենք ս. Էջմիածնից, Մեր Հայրապետական սրտից ու նաև Հայատանի Մեր զավակների կողմից կրերենք շերմ ու սրտագին օրինություն և գնահատություն ազգային մեծ բարերարին այն բարի մաղթաներով, որ այս կրթական հաստատությունը սկզբնավորությունը հանդիսանա մի նոր շրջանի հոգևոր-կրթական վերածննդյան, Մեր սիրեցյալ եղբոր՝ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքի ղեկավարության ու վերին հոգատարությանը ներքո, որպես մի նոր «ասղիւր բացեալ գիտութեանն Աստուծոյ»։

Մենք բոլորս, հայությունը համայն, պիտի սպասենք որ այս կրթական հաստատությունը դառնա լուսատու մի կենտրոն, Հայ սփյուռքի համար, որ պիտի դաստիարակվին, որակափոր հայ նոր ու կրթական մշակներ արտասահմանի մեր եկեղեցիների և վարժարանների համար։»

Հայոց Հայրապետությունից դաստիարակված իր սույն խունցին ավելացրեց սրտագին բարեմաղթություններ Ալեքս Մանուկյանի կյանքի արևշատության և առողջության համար, «մի բարի և կրթական անձնավորություն», ասաց Վեհափառ Հայրապետը, «որ ավելի քան քան տարիներ երկնային

Արքական պատրիարքության պատմության և ազգային պատմության համար

պարգևն և օրինությունն կհանդիսանա հայ եկեղեցու և մեր ժողովրդի համար»:

Բոլոր հանդիսականները հոտմկայս և բուռն ծափահարություններով դիմավորեցին Հայոց Հայրապետի սույն ճշմարիտ խոսքերն ու բարձր գնահատությունը:

Նորակառուց դպրոցի բացման հանդիսության խանդավառությունն ավելացնում էին ՀԵՄ-ի երկսեռ երգչախումբը՝ խմբավար Սահմակ Գալայիանի եկավարությամբ, ինչպես նաև Երուսաղեմի զինվորական նվազախումբը:

Հանդիսության ավարտին նորակառուց վարժարանի սեղանատանը տեղի ունեցավ հյուրախրություն:

**ՓԱՌԱՇՈՒՔ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ Ի ՊԱՏԻՎ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ԵՎ ՏԻԱՐ ԱԼԵՔՍ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆԻ**

Նույն օրը, երեկոյան ժամը 20-ին, ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը, ի պատիվ Հայոց Հայրապետի և պրն. Ալեքս Մանուկյանի, պատրիարքարանի գեղակառուց ու շահազարդ ընդունելության դաჩլիճում կազմակերպեց շքեղ ընդունելություն՝ ավելի քան շորս հարյուր հրավիրյալների մասնակցությամբ:

Պաշտոնական հրավիրյալների թվում էին Երուսաղեմի հոգևոր պետքերն ու արար և հրեա պետական բարձրաստիճան պաշտոնատարներ, դիվանագիտական մարմինների ներկայացուցիչներ, ինչպես նաև տեղական մամուլի, հեռուստատեսության աշխատակիցներ, թոշակիցներ և այլ հրավիրյալներ:

Որոշված ժամին, երբ հավաքվել էին հրավիրյալները, Հայոց Հայրապետը, տ. Եղիշե և տ. Շնորհք սրբազն պատրիարքները, տեր և տիկին Ալեքս և Մարի Մանուկյանները, բարձրաստիճան հայ հոգևորականների ուղևորությամբ, մուտք գործեց դաჩլիճ՝ բոլոր ներկաների ծափողչույնների ներքո:

Ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը խանդավառ խոսքերով և ազգային հպարտության զգացումով հավաքվածներին ներկայացրեց Հայոց Հայրապետին, որը խոսք առավ և ողջունեց բոլոր ներկաներին և տվեց նր օրինությունը:

Սույն ընդունելությունն անցավ բացառիկ ջերմ և խանդավառ մթնոլորտում:

Այս որախ առիթով ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը մեծ սիրով և որախությամբ արժեքավոր մանրանկարներով հարուստ հայկական մի ձեռագիր նվիրեց պրն. Ալեքս Մանուկյանին՝ Դեսրոյսում նրա անունը կրող նորաբաց թանգարանի համար:

Երուսաղեմի հայոց սրբազն պատրիարքի այս մեծարժեք և սրտարուխ բացառիկ նվերը որոտներստ ծափահարություններով ընդունվեց բոլոր ներկաների կողմից: Վերջում սրբազն պատրիարքին ուղղված շնորհակալական և երախտագիտական խոսք ասաց Ալեքս Մանուկյանը:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Հունիսի 26-ին, հինգշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետը, ուղևորությամբ սրբազն պատրիարքների և եկեղեցական

ողարկել հայրենիք բարձրագույն մասնագիտական ուսում սովորական և հայրենիք ժողովրդին ծառադիրություն համար:

1969 թվականի սեպտեմբերին Թուրքիայից բերված երեսունինգ աշակերտներով սկսեց գործել բարերարի անոնը կրող սովորոցը, որի պատասխանառու ղեկավարությունն ու տնօրենությունը տ. Եղիշէ պատրիարքի կողմից վստահվեց սիրված մամիկոնյանի Արքինե Սարգիսյան—Նազգաշյանին, որը ձևունասորեն և մեծ նվիրությունով է կատարում ուսումնա-դաստիարակչական, ազգօգուտ ու հայրենասիրական այս գործը, իր ամուսն՝ Հրանտ Նազգաշյանի գործակցությամբ:

Վեհափառ Հայրապետը, պրազան պատրիարքները, Տատուրյան վարժարանի բարերար
Տ. Տատուրյանը և վարժարանի տևաչորդունը. Երևանին

Տատուրյան վարժարանը գիշերօթիկ է: Աշակերտությունն իր ուսումն ու կրթությունը ստանում է Թարգմանչաց վարժարանի նախակրթարանում: Տատուրյան վարժարանի խոստումնալից և ուսումնատենչ աշակերտներն ընդունվում են Ժառանգավորաց վարժարան:

Անցնող վեց տարիների ընթացքում Տատուրյան վարժարանի նախակին սաներից երկուը ստացել են վարդապետական աստիճան, այդ թվում՝ տ. Վիգեն վրդ. Աքքազյանը և տ. Խաչակ վրդ. Պարսամյանը, իսկ շորջ երեսունը սարկավագներ և ուրարակիրներ են:

Տատուրյան վարժարանի յուրաքանչյուր աշակերտի համար տարեկան ծախսվում է շորջ 600 դոլար: ԱՄՆ-ում, բարերար Տատուր Տատուրյանի գլխավորությամբ, ստեղծվել է «Հայ Երևանականի պատրիարքության բարեկամներու ընկերակցություն»-ը, որը նոգում է վարժարանի ծախսերը: Բարեկար Տատուր Տատուրյանն ամեն տարի իր նյութական միջոցներով փակում է դպրոցի բացը:

ՕԾՈՒՄ Ա. ՀԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԱՅԱՐԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՍԻ Ա. ԱՍՏՎԱՇԱԽԻՆ ԽՈՐԱՆԻ

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ԽՈՌՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻ ԳՈՒՄԱՐՈՒՄ

Հունիսի 27-ին, ուրբաթ օրը, երեկոյան ժամը 18-ին, Երուսաղեմի հայոց պատրիարքարանում, Վեհափառ Հայրապետի բարձր նախագահության ներքո, գումարվեց հանդիսությունների առջևի Երուսաղեմ ժամանած եպիսկոպոսների խորհրդակցական ժողով՝ առենապետությամբ ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքի:

Եպիսկոպոսական խորհրդակցական սույն ժողովին մասնակցում էին տ. Շնորհ սրբազն պատրիարքը, տ. Կոմիտաս արքեպ. Տեր-Ստեփանյանը, տ. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը, տ. Սերովը արքեպ. Մանուկյանը, տ. Պատկ արքեպ Թումայանը, տ. Թորգոն արքեպ. Մանուկյանը, տ. Շահն արքեպ. Աճեմյանը, տ. Տիրայր եպս. Մարտիկյանը և տ. Վաչե եպս. Հովսեփյանը:

Խորհրդակցական սույն ժողովը շարունակվեց նաև շաբաթ օրը:

Ժողովում քննարկեցին հայերեն Աստվածաշնչի գիտական քննագիրը պատրաստելու և հրատարակելու հարցը, ինչպես նաև հայ եկեղեցու ծիսական բարեկարգության վերաբերյալ մի շարք հարցեր:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ «ՀՐԱԾԱՓԱԼ»-ՈՎ ՄՈՒՏՔ Է ԳՈՐԾՈՒՄ Ա. ՀԱՅՈՒԹՅԱՆ ՏԱՏԱՐ

Հունիսի 28-ին, շաբաթ օրը, ժամը 16-ին, Վեհափառ Հայրապետը, վեհաշուր հանդիսությամբ, եկեղեցական թափորով և ծովածալալ ժողովոյի ուղեկցությամբ, մուտք գործեց սուրբ Հարության տաճար:

Պատրիարքարանի դահլիճից կազմված էր եկեղեցական մեծահանդես թափոր՝ մասնակցությամբ երկու սրբազն պատրիարքների, արքեպիսկոպոսների, եպիսկոպոսների, հյուր հոգևորականների, և. Աթոռի ողջ միաբանության, բոլորն էլ զգաւորված իրենց դիրքի և աստիճանի համաձայն, ծանրագին շորջառներով:

Թափորին մաս էին կազմում նաև Ժառանգավորաց, և. Թարգմանչաց և Տատուրյան վարժարանների աշակերտները, ուսանողական նվագախումբը, երուսաղեմահայ մարզական կազմակերպությունների արիներն ու արենուցները:

«Որ զիտրիուրդ քո գալատեան» շարականի երգեցողությամբ եկեղեցական թափորը, հանդիսաբար ու վեհ, առաջնորդվում էր և. Հարության տաճար եկեղեցու զանգերի սովորական ու հաղթական հնչյունների ներքո, դրոշագարդված փողոցներով, տներից և պատշաճամբներից շաղ տրվող ծաղիկների անձրևի, մայթերի վրա խոնված հայ և օտար ժողովրդական բազմության հիացական արտահայտությունների ներքո:

Հայոց Հայրապետն իր ճանապարհի վրա օրինում էր բարեպաշտ հայ և օտար ուստավորներին, որոնք ամբողջ ճանապարհի երկարությամբ խոնվել էին մինչև պատմական մեծ տաճարի մուտքը:

Եկեղեցական թափորը մուտք գործեց տաճար, մինչ դպիրները քաղցրածայն հնչեցնում էին «Հրաշափառ»-ը: Սարկավագները մատուցեցին խունկ ու բորվառ: Հայոց Հայրապետը խմիլարկեց Ուշաթափման վայրը, ծնրադիր ու գլխաբաց համբուրեց սրբատեղին, ապա նոյն հանդիսավորությամբ առաջնորդվեց Քրիստոսի լուս գերեզման, որ մուտք գործեց և կատարեց իր ուխտն ու աղոթքը:

Այնուհետև, սուրբ գերեզմանի շուրջ թափոր դատնալուց հետո, Հայոց Հայրապետն առաջնորդվեց և Հարության տաճարի հայկական մասի Գողգոթան՝ կատարելու համար մեծահանդաւ նավակատիքն ու օծումը 1963 թվականից հետո նորոգված և վերաշինված և Աստվածածին և այլ խորանների:

Սույն հանդիսությանը ներկա եղան նաև քուր նկեղեցիների բազմութարաստիման ներկայացոցիներ:

ԺԱԾԿԵՐՈՒՅԹ ԱԼԵՔՍ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ ՆՈՐՍԿԱՌՈՒՅԹ

ՎԱՐԺԱՐԱԿԱՆ ՍԵՂԱՆԱՏԱՆՅ

Նոյն օրը, ժամը 20-ին, Աղեքս Մանուկյան նորակառուց վարժարասի սեղանատանը տրվեց ճաշկերույթ՝ ի պատիվ Հայոց Հայրապետի, Երուաղլամ ժամանակ հայ նոգեռորականության և հյուրերի:

Ճաշկերույթին ներկա էին և Աթոռի ողջ միաբանությունը, շուրջ հարյուր հիսուն հրամիրյալներ, ինչպես նաև Ժառանգավորաց և Տասուրան վարժարանների աշակերտները:

Սուրբ Աթոռի բարիքներով ծանրաբեննված սեղանների շուրջ շտառվ ստեղծվեց խանության ու հայրենասիրական մթնոլորտ, որի ընթացքում տ. Սիրովե արքեպ. Մանուկյանը և ապա հայրապետական շրախմի անդամ, «ՀՀ մասնագիր» ամսագրի խմբագրապետ ու նոգեռ ճեմարանի ավագ դասախոս Արքուն Հատիտյանը, հանդես եկան օրիս խորհրդին նվիրված խանության ճաներով:

Ճաշկերույթն ավարտվեց Վեհափառ Հայրապետի գոհաբանական աղոթքով:

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱՎՈՐ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՎ. ՔԱՐՈԶ ՔՐԻՍՏՈՆԻ ԼՈՒՅՍ ԳԵՐԵԶՄԱՆԻ ՎՐԱ

Հունիսի 29-ին, կիրակի օրը, առավոտյան ժամը 9-ին, Վեհափառ Հայրապետը հանդիսավորապես առաջնորդվեց և Հարության տաճար՝ Քրիստոսի լույս գերեզմանի վրա մատուցելու և պատարագ:

Պատարագի ընթացքում սուրբ սեղանին սպասարկում էին տ. Տիրապ, տ. Վաչե Արքազանները, տ. Փառեն, տ. Վիզեն, տ. Վահան, տ. Սևան վարդապետները և սարկավագաց ամբողջ խոմը:

Ս. պատարագի երգեցողությունը կատարում էր ՀԵՄ-ի երկուու երգեցիկ խոմը՝ խմբավար Սահակ Գալաճյանի դեկապարությամբ:

Ս. պատարագի երգեցողության որոշ մեներգները կատարվեցին տ. Պապ, տ. Կոմիտաս և տ. Թորգոմ արքեպիսկոպոսների կողմից:

Ս. պատարագի ճաշու գիրքը ընթերցեց ամենապատիվ տ. Շնորհը պրազման պատրիարքը:

«Հայր մեր»-ից առաջ Հայոց Հայրապետը խոսեց նոգեշտունչ քարոզ՝ «Լուսով քով Քրիստոս, ամեներեան լուսաորեցաք» աղոյքի բնաբանով:

Իր քարոզի մեջքին Հայոց Հայրապետն ասաց, որ «Այսօր իր կյանքի ամենահոգիչ պահերից մեկն է ապրում, և ավելի քան երբեք զգում է ճշմարտությունը իր քարոզի բնաբանին Քրիստոսի թափոր այս գերեզմանի առաջ»:

Հայոց Հայրապետը շեշտեց, որ, գալով սուրբ քաղաք «յոիսա և յերկրպագործին», «գոհություն կմատուցանենք Ամենակալին Աստոծո, որ կրկին

ՔԱՐՈՉՈՒՄ Է ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ Ս. ՀԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԱՐԱՐՈՒՄ. ԵՐՈՒՍԱԼԵՄ

անգամ մսիթարություն շնորհեց Մեզի պատարագելու Քրիստոսի լուս գերեզմանի վրա, գերեզման, որի խորհուրդն ու ոգեկան ուժը զգացել են միշտ մեր Հայրապետերն ու ժողովուրդն ահա երկու հազար տարիներից ի վեր»: «Քրիստոսի գերեզմանի լուսը», ասաց Հայոց Հայրապետը, «դարերի միջով բաշխվել ու բաշխվում է նաև այսօր, հավասար զորությամբ և ուժգնությամբ, համայն աշխարհին: Դարեր առաջ աշխարհն իր սիրտը բացեց Քրիստոսի Ավետարանի լուսին ու չերմորեն ընդունեց Աստվածորդու Հարության բարի լորը, նրա հավիտենական կենդանության ավետիսը: Քրիստոսի օրերից իսկ Ավետարանի այդ լուսը հասավ նաև Հայաստան աշխարհ և. Թաղեւու և ս. Բարթողիմեոս առաքյալների քարոզությամբ: Այդ լուսը էլ ավելի տարածվեց և թափանցեց հայ ժողովրդի սրտի մեջ և. Գրիգոր Լուսավորչի առաքելական քարոզությամբ, հայոց Տրդատ թագավորի օրով: Մենք և. Գրիգոր Լուսավորչի զավակներն ենք, նրա ժողովուրդը, որ նուն չերմությամբ բաց է անում իր հոգին նաև այսօր Ավետարանի այդ լուսին, որպեսզի չտկարան այն մեր սրտերի մեջ, չտկարանա աշխարհի և մարդկության առաջ»:

«Քրիստոնեական այդ լուսի մեջ», շեշտեց Վեհափառ Հայրապետը, «ծաղկեց նաև հայ մշակույթը, որպեսզի այդ մշակույթով շարունակենք մեր հոգերու առաքելությունը մեր ժողովրդի ծոցում և մարդկության մեջ»:

Այնունեւու Հայոց Հայրապետը մեծ խանդավառությամբ և հոգեկան մսիթարությամբ արտահայտվեց վերջին ավելի քան տասը տարիների ընթացքում Երտսաղենի և. Հարության տաճարի հայկական բաժնի նորոգված և վերաշինված խորանների և այլ շինությունների մասին, որոնք իրենց վրա կրուն են հայ եկեղեցու դասական ճարտարապետության, մանրանկարչության և քանդակագործության ցանուն դրոշմը: Այս առթիվ Հայոց Հայրապետը չերմորեն շնորհավորեց տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքին, որի վերին հսկողությամբ եղած նորոգությունները կատարվել են մեծ բարեխողնությամբ և արվեստով:

Հայոց Հայրապետն իր բարձր ուշադրությանն ու գնահատությանն արժանացրեց աշխատանքի բաժնը տ. Շահն արքեպիսկոպոսի, տ. Կյուրեղ ծ. Վարդապետի և շինարար ճարտարապետներ պրոֆ. Էդվարդ Ութուշյանի և Տիրան Ռուբերիչյանի, որոնք տաղանդով ու բարձր ճաշակով նախազել ու կենսագործել են շինարարությունը և. Հարության տաճարի հայկական մասի:

Հայոց Հայրապետն իր սույն հոգեշունչ քարոզն ավարտեց՝ մաշտելով միտույուն և համագործակցություն մեր նվիրապետական բոլոր Աթոռներին, խաղաղություն՝ աշխարհին ու մանավանդ Միջին Արևելքին, բարեկամություն և խաղաղ գոյակցություն՝ բոլոր ազգերին:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ ԾԱԾ ՎԱՆԱԿԱՆ ՍԵՐԱՆՍՍԱՆԸ

Նոյն օրը, ժամը 16-ին, սրբոց Հակոբյանց վաճքի վաճական սեղանատանը ճաշկերույթ տրվեց՝ ի պատիվ Վեհափառ Հայրապետի, նրա շքախմբի անդամների և բոլոր հյուրերի:

Ճաշկերույթի ընթացքում, խոսք առնելով, տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը շեշտեց, որ հունիսի 22—29 օրերը և. Աթոռի նամար եղած անսահման երջանկության, ազգային հպարտության անմոռանալի օրեր, ոչ յեւ «հայկական մի շաբաթ», այլ «հայկական մի դար», որովհետու Հայոց Հայ-

բապեսի ներկայությունը քերեց «դար մը մտածում», «դար մը ապրում», «դար մը զգացում»:

Այնուհետև սրբազն պատրիարքը եղբայրական ջերմ սիրով ողջունեց ներկայությունը Կ. Պոլի ամենապատիվ տ. Շնորհը սրբազն պատրիարքի շեշտելով, որ Հայոց Հայրապետի շնորհարեր սույն ացեղության առիթով վերացան Երուսաղեմի և Կ. Պոլի պատրիարքական Աթոռների միջև ժամանակավերեաւ թյորիմացությունները, և ստեղծվեց ոգեկան մի կամուրջ: «Եր արցունքին մեջ,—ասաց սրբազն պատրիարք հայրը,—Կտոր մը ժախտ թող ունենա մեր ժողովուրդը ի տես մեր պատրիարքական միասնության: Հայոց Հայրապետի և Երուսաղեմ ացեղության մեծագույն բարիքներեն մեկը եղավ միասնության վերահաստատումը մեր երկու Աթոռներուն միջև»:

Պատրիարք սրբազն հայրը նոյն ջերմությամբ ողջունեց նաև Ա. Երուսաղեմ ժամանած հայ եկեղեցու սրբազն թեմակալ առաջնորդների, Բոգուրականության և թանկագին հյուրերի ներկայությունը:

Միաբանական սեղանին խոր առաջ առաջ ամենապատիվ տ. Շնորհը սրբազն պատրիարքը:

Տ. ՇՆՈՐՀՔ ՍՐԲԱԶԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԽՈՍՔԸ

«Հակառակ այն իրողության, որ մենք շատոնց ի վեր մեծ փափաք ունենք Երուսաղեմ ացեղեղու, սակայն երբ ստացանք Երուսաղեմի ամեն. Պատրիարքի եղբայրական հրավերի նեռագիրը՝ փարանումը մեզ պաշարեց: Երթա՞լ, թե չերթապ: Քիչեր այլ և զորավոր պատճառներ ունեին չերթապու, որքան՝ մենք: Սակայն մեկոյի հրեցինք փարանումի այդ պատճառները, ընթացք տալու համար այն մյուս մտածումներուն, որոնք կմղեին զմեզ ընդունիլ Երուսաղեմի ամեն. Պատրիարքի հրավերը: Ու սա պահու մենք երջանիկ ենք այդ հրավերը ընդունած ըլլալնու համար:

Այս ընդունելության մեջ բնականաբար իրենց կարևոր բաժինը ունեցան զգացական ու անձնական պատճառներ, որոնց անդրադարձանք մենք մեր ժամանաման առաջին օրը մեր ուխտը և աղոթքը կատարելու ատեն սրբոց Հակոբյանց Մայր տաճարին մեջ: Երբ կյանքիդ Յօ—Յ2 տարիներում ավելի քան քառորդը անցուցած են միջավայրի մը մեջ, այդ միջավայրը պիտի պահե իր քաշողականությունը և հրապույրը քեզի համար: Երբ կյանքիդ ավելի քան կեսը պաշտոնապես ու գործնականապես կապված են հաստատության մը, որոնք տարեկան օրացույցին մեջ անհափան երևած է: Անուն 1927—1960 տարիներու ընթացքին, չես կրնար մոռնալ այդ հաստատությունը: Արդարք ես զիս միշտ անդամ նկատած եմ սրբոց Հակոբյանց միաբանության: Սրտիս կապերը երբեք չեն խզված անոր հետ, որովհետև այն քիչը որ կրցած եմ ըլլալ նախ կպարտիմ Աստուծոն եւ ապա՝ սրբոց Հակոբյանց վաճքին:

Սակայն այս անձնական ու զգացական պատճառներն ավելի լուրջ ու զորավոր էին այն մյուս խորհուրդները, որոնք թելադրեցին մեզի սիրով ընդառաջելու եղբայրական այս հրավերին: Մենք պարտական զգացինք այս օրերուն այստեղ ներկա գտնվիլ, իբրև Հայց. եկեղեցվո նվիրապետական Աթոռներեն մեկին գահակալը անգամ մը ևս հաստատելու գործնականապես, Հայց. առաքելական եկեղեցին միասնականությունը ընդ հովանակ Սմենայի Հայոց Հայրապետության:

ԹՈՒՐԳԻՆԻ ՀԱՅՈՑ Տ. ՇՆՈՐԴՔ ՊԱՏՐԻԱՐՔ

Ալևս այնքան մը հասունցած պետք է ըլլանք յուրացնելու և կենսագործելու համար սա հիմնական գաղափարը թե Հայաստանաց առաքելական ու տառապյալ եկեղեցին միասնականությունը բարձրագույն սկզբունքն է, որում համար պետք է զոհենք, բացի ճշմարտութենեն, ամեն նկատում: Մենք ուզեցինք ուրեմն այս առիթը օգտագործել ամենեն առաջ շեշտելու և դրսորելու համար Հայց. եկեղեցին միասնականությունը, առ նվազն անոր Եշուածնի անմիջական իրավասության ներքև գտնվող մայր և մեծագույն հատվածին: Այս գերագույն նպատակը իրագործելու համար մենք ողջագորվեցանք Երուսաղեմի ամեն. Պատրիարքին հետ մեր առաջին հանդիպումին, ու հիշատակեցինք իր անունը՝ անցյալ կիրակի, Սարիմական Հոգեգալստյան տոնին, եթք ս. պատարագ կմատուցանեինք սրբոց Հակոբյանց Մայր տաճարին մեջ: Ու ցրելու համար մտքերու մեջ համեցող հավանական ամեն թյուրիմացություն այս մասին, մեր առաջին գործը պիտի ըլլա մեր Աթոռը վերադարձին, հրահանգել որ վերսկավի հիշատակությունը նաև Երուսաղեմի պատրիարքի անվան, ի ժամ ս. պատարագի, մեր բոլոր եկեղեցներուն մեջ, թե իսկ բոլորովին տարբեր եղած ըլլա մեր տեսակետը կանոնական այս հարցի մասին: Սույն տնօրենությամբ մեր նպատակն է լոկ գործնականապես հայտարարած ըլլալ, որ վերջ գտած է երկու Աթոռներու միջև գոյացած ցրտությունը և տիրապետած է հաշտության, համերաշխության ու գործակցության մթնոլորտը:

Բացի հիմնական ու կերպնական այս մտածումնեն մենք ունեցանք նաև որիշ կարևոր շարժադիմներ պայօք այստեղ գտնվելու:

Մենք ուզեցինք խառնել նաև մեր խնդրակցությունը այն հասարակաց ուրախության որ գիտեինք թե պիտի ստեղծվեր Ալեքս ու Մարի Մանուկյան Ժառանգավորաց Վարժարանի և ընծայարանի նորակերտ շենքին բացման առիթով: Մենք ուզեցինք անձամբ շնորհավորել և մեր գնահատակներ արտահայտել տեր և տիկ. Ալեքս Մանուկյաններուն, իրենց այս մեծագործության պակումին առիթով: Տեր և տիկ. Ալեքս Մանուկյաններ առաջին լավ հասկցան կարևորությունը և կենսականությունը նաև այն կրթական ու մարդասիրական գործին, զոր մենք կկատարենք Թուրքիուն մեջ, և իրենց բարոյական ու նյութական օժանդակությունը անպակաս ըրին ամեն անգամ որ մենք պետք ունեցանք անոնց: Մեր բարոյական պարտք մասամբ մը հասուցած եղանք անձամբ ներկա ըլլալով իրենց հոյակապ ձեռակերտին բացման փառավոր հանդիսության:

Մենք ուզեցինք նաև անձամբ տեսնել մեր դրկած «Տատուրյան սամերը», և մեր գնահատանքը և օրինությունը տալ պ. Տատոր Տատուրյանին իր այս սրաների ձեռնարկին համար, որ կկատարվի սրբոց Հակոբյանց հարկին տակ ընդ հովանայ Երուսաղեմի առաքելական Աթոռոյ ամենապատիվ Պատրիարքին: Մենք պ. Տատոր Տատուրյանին հետ ներկա եղանք այս բոյնի ձագուկներուն՝ և անեւ հասունացած Ժառ. Վարժարանի սամերու սիրո սեղաններուն, և արտահայտեցինք մեր գնահատանքը և գործունակությունը կատարված շնորհակալ աշխատանքին համար, թե պր. Տատուրյանին և թե սույն հաստատության անձնակազմին: Արդարէ հորմե հետեւ փակվեցան դոները արարական երկիրներու, Խրոնցմէ առհասարակ կուգային Ժառ. Վրժ.-ի աշակերտները, լայնորեն բացվեցան դոները Թուրքիու հայության, ուրկէ սկսակ Երուսաղեմ ստանալ իր նոր ժառանգավորցուները: 1969 թվականնեն ասդին մենք շուրջ 200 ուսանողներ դրկած ենք Երուսաղեմ. պիտի շարունակենք դրկել պարագաներու պայմաններու թուլատրած չափով: Ասիկա

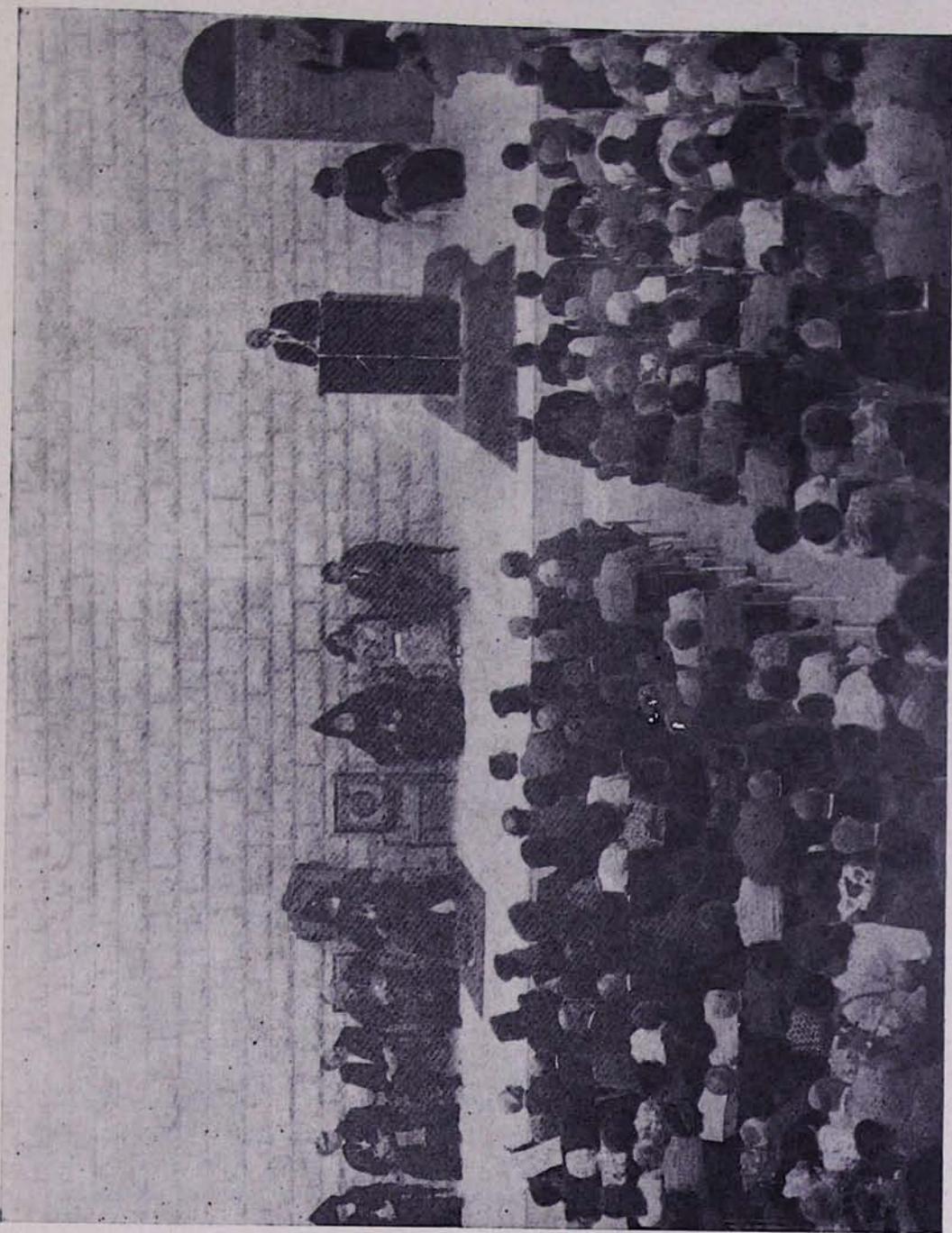
ոչ միայն Երուաղեմի օժանդակության հարց մըն է, այլ նաև իմաստով մը ինքնօգնություն մը, բանի որ մեր ու Խաչ դպրելավանը մեր երկրի Կրթական տնօրենության որոշումով դադրած է այլև կրոնական վարժարան լինելու: Ուստի մենք ևս Երուաղեմուն ախտի ակնկալենք մեր կուսակրոն հոգեւորականության պահանջքը, որով Երուաղեմի ժառ. վարժարանը կմերածի նաև մեր հոգևոր դպրանցին:

Մյուս կողմեն մենք ողեցինք սիրով ընդառաջել Երուաղեմի ամեն. Պատրիարքի հրավերին, իբրև ներկայացոցիշը Թուրքիո հայության, որ ինչպես ծանոթ է, անցյալին մեջ կարևորագոյն դերը կատարած է Երուաղեմի Աթոռին և ամոր պրատեղյաց պաշտպանության, պահպանության և պայմանության մեջ: Պոլս պատրիարքները և ամբրաները իրենց դիմուներով պատկան իշխանությանց մոտ, ինչպես նաև մեծահարուստները ու անթիվ-անհամար ուխտավորներ իրենց հյուրական նվիրատվությամբ, միշտ ուրքի և կանգուն պահած են պահածի այս հաստատությունը: Ու Պոլս մեր Աթոռը և ժողովորդը թեև կապրի ներկայի իր նվազման շրջանը, բայց երբեք չէ դադրած մասնավոր կերպով նետաքրքրվելու Երուաղեմի առարկական Աթոռով և ս. տեղերով:

Հետևաբար նոյնքան կարևոր այս պարագան շարժման մեջ դրավ զմեզ սիրով և հասուով նետաքրքրությամբ Երուաղեմ գալու: Գիտեինք թե երկար ատենե ի վեր նորոգության մեջ էին ս. Հարության տաճարի մեր ազգապատկան մասերը և մասունները: Մենք մասնավոր նետաքրքրություն և հոգածություն ունեցած ենք ս. տեղյաց նկատմամբ և հետևաբար բայց առ քայլ հետևած ենք նեռվեն՝ այստեղ կատարվող նորոգությանց կարևոր աշխատանքներուն, որոնց հիմքերը, պարագաներու բերմամբ, մեր լրասրարապետության օրերուն դրված էին: Այս նորոգությանց մեծագույն մասն ավարտում և նորակառուց ս. Անշաններուն օծումը Ամենայն Հայոց Հայրապետի ծեռամբ կարևոր հանգրիվան մըն էր ոչ միայն հայ Երուաղեմի տարեգությանց մեջ, այլ նաև հայ եկեղեցի պատմության մեջ: Ս. տեղերը կարծվածնեն ավելի կարևորություն ունին շատ տեսակներեն, ասոնց հիմնականը եթե այդ տեղերուն հուշալայրերն ըլլալն է մեր Տիրոջ փրկագործության մեծ խորհուրդին, մրուն է ցուցանիշ հանդիսանալը Հայց. եկեղեցինին գրաված կարևոր դիրքին քրիստոնեական հին եկեղեցիներու ամրողցության մեջ:

Այս անկյունակետն ևս դիտված՝ պարտավոր էինք մենք ալ ներկա գտնվիլ ազգապատկան ս. տեղերու վերանորոգության և օծման նավականակարին իբրև մեկ օդակը Հայց. եկեղեցի նվիրապետական կառուցին: Ականատես ըլլալն հետո կատարված աշխատանքներու արդյունքին, կը նաք վկայել որ այս ընդհանուր նորոգչական գործին մեջեն մեր եկեղեցին ամենեն շահավորը և ամենեն գեղարվեստակերը դուրս եկած է, նախկին խոցերու և խորաններու ինչպես նաև մասն մասուններու լաբյուրինունեն վերակազմած ըլլալով գեղեցկագոյն վերաստան եկեղեցին ամբողջ Տաճարին մեջ: Ու Հայց. առաքեական եկեղեցին ունեցած պատմական դիրքը ավելի բան երբեք ամրապնդված է քրիստոնեական մեծագույն այս սրբավայրին մեջ: Մենք սիրով կշնորհավորենք ս. Աթոռին Գահակալը, միաբանությունը ու հատկապես նորոգչական այս աշխատանքին անմիջական վերակացությունը և գործադրիները, ձեռք բերված այս նշանակելի արդյունքին համար:

Հայարտ մեր խոսքին թող ներկի մեզի կարճառոտ մտածում մը: Ներկա լինելով ու մասնակցելով այս փառահեղ հանդիսությանց, մենք այրեցանք

Աճեքս-Մարտի ՄԱՆՈՒԿԻԱՆ ԺԱՐԱՆԳԱՎՈՐԱՑ ՎԱՐԹԱՐԱԿԻ ԵՎ ՀԱՇԱՅԱՐԱԿԻ
ՆՈՐՍԿԵՐԸ ԾԵՍՔԻ ԲԱՑՈՒԾ

հոգեկան հրճվանքի հազվագյուտ պահեր: Բայց միաժամանակ մենք զմեզ դրած եղանք, հավաքարար, պատասխանատվության մը ներքև:

Երուաղեմի Ժառ. Վարժ.-ը մեր այն հոգևոր դպրանցն է, որ օժոված է առավելագույն կարելիություններով եկեղեցականեր պատրաստելու: Ամեն ինչ որ անհրաժեշտ է դպրեվանքի մը համար ունի ան. կրոնական ու եկեղեցական շրջանակ, մշակութային նոյն մթերք, մեծ մատենադարան, ամենաօրյա աղյօթք ու պաշտամունք, անցյալ և ավանդություն, այլովքն հանդերձ: Այս բոլորը պասկվեցան այս օրերս ժառանգավորաց վարժարանի և ընծայարանի փառավոր և ընդարձակ շենքով, օժոված և օժուակի՝ արդիական գրեթե բոլոր պայմաններով: Հարցո, որ կենարդեմ թե ամենքին մորերուն մեջ կծագի այն է, թե ինչպես ընել, որ Ժառ. վարժարանը առավելագույն և լազագույն չափով ծառալէ իր իսկական նպատակին: Տարակույն վեր է, թե ամեն կողմէն շատ կարիք կա լավ կազմավորված հոգևորականներու և մտքի մշակներու: Թերևս մինչև հիմա կիրարկված միջոցներով կարելի չըլլա լրիկ հասնել ակնկալված նպատակին: Որևէ վարժարանի մը աշակերտությունը առհասարակ կկազմավորվի ուսուցիչներով և օրինակով: Դպրոց սովածը իր վերջին վերլուծումին մեջ կվերածվի ուսուցիչի և օրինակի, և այդպես է իրականությունը հատկապես կրոն. վարժարաններու համար: Հետևաբար ոչ մեկ դժվարության և զոհողության առջև կանգ պետք է առնել օժուելու համար նոր ժառանգավորաց և ընծայարանը կարողագույն մտքի ուղմերով: Կենարդեմ որ առաքելյան Աթոռը ներկայիս ի վիճակի չէ առանձին ի գորու հանելու այս գործը. հետևաբար կծագի անհրաժեշտությունը ամենքին համագործակցության. ու ասիկա իրավունքը և արդար պահանջը է Երուաղեմի Աթոռին, քանի որ Ժառանգավորաց վարժարանը միայն և Հակոբյանց վանքին համար միաբաններ չեն որ կհասցնեն այլ՝ ամբողջ Հայց. եկեղեցին հոգևոր պաշտոնյաներ, ինչպես կիաստան ներկա իրականությունը, որը գրեթե սփյուռքի, ամբողջ տարածքին վրա, մեր բոլոր թեմերուն մեջ՝ կպաշտոնավարեն Երուաղեմի Ժառանգավորաց վարժարաններ շրջանավարտ հոգևորականներ:

Մենք, Թուրքի հայությունը, «արծաթ և ոսկի ոչ ունիմք». բայց պիտի շարունակենք տալ ինչ որ ունինք, պիտի շարունակենք հայթայթել Երուաղեմի Աթոռին համար կարևորագույն հում նյութը—աշակերտությունը: Ծառ բնականորեն Մայր Աթոռը անպակաս պիտի ընե իր բարդական հովանալուրությունը և օճանդակությունը, ինչպես ըրած է ցարդ: Սակայն, ըստ մեզի, կարևորագույնը պիտի լինի կազմությունը արտասահմանեն բարձրագույն մակարդակի կերպ. հանձնախումբի մը, որ ստանձնեն այս սրբազն գործի նյութական հոգը, անոր առավելագույն բաժինը ինչպես եղավ արդարն ա. տեղյաց նորոգության պարագային: Սակայն բացահայտ է, թե գլխավոր գործը պիտի կատարվի այստեղ, և Աթոռին մեջ, իրն գործադիր ուժ և իրոն կենացգործող ձեռք: Հոգևորականները պատրաստելու այսպես ասած սովունք գործարանի վարիչները, գործիչներ և արտադրիչները գլխավորաբար և. Հակոբյանց միաբանները պիտի ըլլան: Մենք կատահ ենք որ և Հակոբյանց միաբանությունը, առաջնորդությամբ իր ամեն. Պատրիարքին, և ամբողջ իր վարչական մեքենականությամբ ինքզինքը պիտի ենթարկեն սրբազն պրկումի և օրինակելի կարգապահության, իրագործելու համար, առավելագույն և լավագույն չափով, այս վարժարանի գերագույն նպատակը:

Մենք անգամ մը ևս կիմնակցինք ու կշնորհավորենք Երուաղեմի ամեն. Պատրիարքը և միաբանությունը, ձեռք ձգված այս հոյակապ հաջողու-

թյանց համար: Մենք անգամ մըն այ կհայտնենք մեր գոհունակությունը մեզի եղած եղայրական այս հրավերին՝ ինչպես նաև մեր անձին և մեր հետևորդներուն նկատմամբ ցուց տրված հյուրամեծարության համար: Ու կաղորենք, որ նվիրապետական մեր Արքուներու այս եռյակ եղայրական հանդիպումը վերածվի երջանիկ օր մը քայլակ հանդիպումի, ու այս անգամ իր ամբողջականությանը և իր լուրջանը մեջ իրագործվի Հայց. եկեղեցիի միասնականությունը, ի փառ Աստուծո, ի պայծառությունն մեր եկեղեցին և ի հոգևոր միմիթարությունն մեր ժողովուրդին»:

Միաբանական սույն ճաշին խոր առավ նաև Հայոց Հայրապետը՝ շեշտելով, որ իր այցելությունը սրբոց Հակոբյանց վանք մտնենում է իր ավարտին: «Ենոյ օրը ևս», ասաց Հայոց Հայրապետը, «անմոռանալի հիշատակեներով և տպափորություններով լեցուն մի օր եղավ Քրիստոսի լուս գերեզմանի վրա ու պատարագի մատուցմամբ և այժմ եղայրական սիրո այս ճաշով: Մեզ համար հոգեկան մասնավոր ուրախություն ու միմիթարություն ես, ալելացրեց Հայոց Հայրապետը, «սիրո այս սեղանի շորջ Մեր աջ և ձախ կողմերում ունենալ Երուսաղեմի և Կ. Պոլսի ամենապատիվ Մեր սրբազն եղայրներին»:

«Մենք երջանիկ կաթողիկոս ենք,—ասաց Հայոց Հայրապետը, «քեն Մեր գահակալության օրերին, ժամանակավորապես խանգարվեց մեր նկեղցու ներքին միասնությունը: Բայց Մենք ուրախ ենք և միմիթարված, որ այսօր մեծ շափով վերականգնվեց այն, Մեր երկու սրբազն պատրիարք եղայրների ողջագործումով: Եյս իրողությունը Հայոց Հայրապետի համար մեծագույն նվերն է, որը հոգեկան հրճվանք է պատճառում Մեզ: Մենք տկար ենք: Մեր ոժը մեր ներքին միասնության, մեր միության մեջ է: Միությամբ կշահենք, իսկ անմիթաբանությամբ կկորցնենք բոլորս»:

Այս առթիվ Հայոց Հայրապետը, ակնարկելով մասնական Անթիխասի Ալոռի կողմից ստեղծված եկեղեցական տագնապին, բարի ցանկություն հայտնեց, որ, համուն հայ եկեղեցու և ժողովրդի գերագույն շահերի, ժամանակն է, որ կիլիկյան Աթոռը մտնի հայ եկեղեցու նվիրապետական կառուցի մեջ և իր օրինակոր տեղը գրավի, որպեսզի Հայաստանյաց եկեղեցին, ինչպես անցյալում նաև հետ այսու մեկ ու անքաժան՝ իր հոգևոր ազգային և հայրենամիտական առարկությունը շարունակի հայ ժողովրդի ծոցում:

Իր խորի ավարտին Վեհափառ Հայրապետն իր օրինությունն ու գնահատանքը տվեց ու Աթոռի ողջ միաբանությանը, ուսանողությանը, պաշտոնությանը և աշխատավորությանը:

Միաբանական սույն ճաշկերություն ավարտվեց Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով:

ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ

Երեկոյան ժամը 20-ին հայրապետական շքախմբի անդամ և «Էջմիածն» ամսագրի խմբագիր Արթոռն Հատիտյանը Հ.Ե.Մ.-ի ակումբում դասախոսություն կարդաց՝ «Մայր Աթոռ սուրբ Էջմիածնին և Երուսաղեմի հայոց պատրիարքական սուրբ Աթոռը մեր օրերին» թեմայով:

Հարգելի բանախոսը խանդակառ տեղեկություններ հաղորդեց նաև Հայաստանում մեր ժողովրդի արձանագրած փայլուն հաջողությունների մասին մշակությի, գիտության, արվեստի նվաճումների բնագավառներում:

Դասախոսությունը լսվեց մեծ հետաքրքրությամբ:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԽՄՐԱՑԵԼԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ

Հունիսի 30-ին, երկուշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 10.30-ին, Հայոց Հայրապետը պաշտոնական այցելություն տվեց Խարագելի հանրապետության նախագահ Էֆրայիմ Գացերին, որը չերմ խորքով ողջունեց Նրա և Երուսաղեմի հայոց տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքի այցելությունը և իր քարեմատթուրիանեները ուղղեց հայ եկեղեցուն և հավատացյալ ժողովրդին:

Հայոց Հայրապետն այս այցելության առթիվ ողջունելով հանրապետության պարող նախագահին, ասաց.

«Մենք գոհություն կու տաճք Աստուծո ամենակալին, որ հրավերովը Երուսաղեմի հայոց տ. Եղիշե պատրիարքին, այցի եկանք սուրբ քաղաք Երուսաղեմ և այժմ կգնվինք Զեզ մոտ, բերելու Զերդ Գերազանցության Մեր և հայ եկեղեցին ողջունը և ամենաքարի մաղթանքները՝ ուղղակա Զեզի և ձեր ժողովուրդին:»

Մենք Երուսաղեմ եկանք, մեր եկեղեցին պատմական կեղրոն սուրբ Էջմիածնեն, Հայաստանեն, իբրև գերագույն պետը հայ եկեղեցին, նախագահելու և Հարության տաճարի հայկական խորաններու օծման և նոր հոգևոր վարժարանի բացման հանդիսությանց, որոնք կատարվեցան բացառիկ շուրջով և Մենք հոգեակա չերմորեն միխթարվեցանք:

Մեր սույն այցելության առթիվ գտաճք շատ ուշադիր ու հարգալից վերաբերումը ձեր երկրի կրոնից նախարարության և քաղաքային իշխանությանց, որի համար կամենանք Մեր չերմ շնորհակալությունը հայտնել Զերդ Գերազանցության:

Երեկ, կիրակի օր, ս. Հարության տաճարի մեջ սուրբ պատարագի միշոցին, Մենք աղոթեցինք որ Աստված այս սուրբ քաղաքը, ձեր երկիրը և ամբողջ այս շրջանը Մերձավոր Արևելքի, պահե-պահպանե տևական խաղաղության ու ապահովության մեջ, շրջան մը ուր կապրին նաև ավելի քան կես միլիոն հայ հավատացյալ զավակները մեր եկեղեցին:

Կյուրինք, թէ մեր օրերուն, մարդկային աշխարհը, ժողովուրդները բոլոր՝ մեկ միասնություն կկազմեն, մեկ ճակատագրով, մեկ ապագայով:

Խաղաղ գոյակցությունը, համերաշխ գործակցությունը և արդար լուծումը բոլոր ազգամիջյան հարցերուն այն գերագույն սկզբունքները պետք է նկատել, որոնցով կարելի պիտի ըլլա ապահովել բարօրությունը և երշանկությունը բոլոր ժողովուրդներուն:

Մեզի համար միխթարական պիտի ըլլար Մեր վատահությունը հայտնել, թէ Խարագելի պետությունը ևս իր բոլոր միջոցները ի գործ պիտի դնեն այս ոգիով և այս նապատակով:

Զերդ Գերազանցություն, թուլ տվեց Զեզի մաղթել լիակատար քաջառողջություն և երկնային ներշնչումներ, Զեր խաղաղարար առաքելության նամապարի վրա:

Թող Աստված օրինե ձեր երկիրը և ձեր տաղանդաշատ ժողովուրդը. ամեն»:

ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆ Ս. ՀԱԿՈԲՅԱՆ ՎԱՆՔԻ ԶԵՐՈՒԱԳՐԱՑ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

Նույն օրը, ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետն այցելեց սրբոց Հակոբյանց վանքի ձեռագրաց մատենադարան՝ ս. Թորոս մատուան մեջ, որը

կառուցվել է Հեթում Ա. մեծագործ քագավորի կողմից գահաժառանգ Թորոս իշխանի եղերական մասնան նիշտուակին:

Վեհափառ Հայրապետին ընկերակցում էին տ. Սերովքն, տ. Կոմիտաս սրբազները, Արքուն Հատիտանը և Գրիգոր Խանջյանը:

Չեղագրաց մատենադարանի տեսուց, բազմավաստակ գիտնական տ. Նորայր արքեա. **Պողարյանը ջերմությամբ ընդունեց Հայոց Հայրապետին և պատմական տեղեկություններ տվեց մասուան կառուցման մասին: Սոյն մասուան ներքին ամբողջ պատերը երեսպատված են Կոտինայում (Քյոթանիա) պատրաստված երկնագույն ընտիր խճանկարներով: Այս մասուան մեջ է, որ շորջ քանի գրադարակներում աշքի լուսի պես պահպանվում են նեանդրյան մեր մշակույթի անելինելի գանձերը՝ ավելի քան 3800 ձեռագիր: Տ. Նորայր սրբազնը տարիների տքնաչան աշխատանքով պատրաստել և հրատարակել է 2365 ձեռագիրի ցուցակը:**

Այս առջիկ Վեհափառ Հայրապետը դիտեց մասուան մեջ ի պահ դրված նեագույն ձեռագրեր, այդ թվում 1269 թվականի Երգնկայի նշանակող Աստվածաշունչը, որը սեփականությունն է եղել Սարգիս արքեա. Երգնկացու, Կոտուանին Բարձրբերդի կաթողիկոսի Ավելասարանը՝ նկարազարդված 1260 թվականին Թորոս Ռոպինի կողմից, ապա Կեռուն իշխանություն Ավելատարանը՝ նկարազարդված 1265 թվականին Դարձյալ Թորոս Ռոպինի կողմից Հոռոմիլայում:

Ինչպես հայտնի է, միջնադարյան կիլիկյան շրջանի հայ նշանակող մանրանկարիչ Թորոս Ռոպինից մեզ հնաել եմ յոթ նկարազարդ ձեռագրեր, որոնցից նինգը սեփականությունն են Երուսաղեմի սրբոց Հակոբյանց վանքի ձեռագրատուն:

Վեհափառ Հայրապետը իր այցելության առթիվ ս. Հակոբյանց վանքի ձեռագրաց մատենադարանի ուվենաւոյանում գրեց հետևյալը. «Ճորր գոհունակությամբ այցի եկանք ս. Թորոս և Մեր ջերմ գնահատանքն ու օրինությունը բերինք բազմավաստակ գիտնական միարան գերաշնորհ տեր Նորայր արքեայիսկոպոսին, մաղթանքով սրտագին որ քաջառողջ երկար տարիներ տակավին ապրի, իր բոլոր գիտական մատենագրական ծրագրերը ի կատար ածելու համար»:

ԱՐՍԲ ՔԱՂԱՔԱԳԼՈՒԽՆԵՐԸ ԹԵՅԱՍԵՂԱՆՈՎ ՊԱՏՎՈՒՄ ԵՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Նովս օրը, հետմիջօրեկի, ժամը 15.30-ին, Բեթղեհեմի, Նարլուաի, Ռամալյաի, Քերրոնի, Բեթանիայի և արաքական այլ քաղաքների քաղաքագլուխները «Ամրասադոր» հյուրանոցում Հայոց Հայրապետի պատվին կազմակերպեցին նոյն թեյանեղան, որին ներկա եղան ավելի քան հարյուր հրավիրյալներ, այդ թվում սրբար իրավաբաններ, հորդանանյան նախկին պետական պաշտոնյաներ, արաք քաղաքական-հասարակական հայունի գործիչներ, շեյխեր՝ գլխավորությամբ մոփթի Գուտ շեյխ Սասադ Էլ Դին Էլ Ալարիի:

Հայոց Հայրապետի ժամանումը, հանուն արաք քաղաքագլուխների, շերմ խոսքերով ողջունեց Նարլուաի նախկին քաղաքագլուխ Համդի Քանանը՝ շեշտեղով, որ հավաքված բոլոր ներկաները մեծ սիրով և երախտագիտությամբ են ողջունում Հայոց Հայրապետի ներկայությունը. Հայրապետ, որը, որպես արաք ժողովրդի մեծ քարեկամ, պաշտպանում է հրա արդար դատը, ինչպես պաշտպանում է Սովետական Միությունը: Մեծահարգ նախ-

կին քաղաքագլուխը ցանկություն հայտնեց և բարեմաղթեց, որ Հայոց Հայրապետը կրկին անգամ ուստի գտ սուրբ երկիր, առավել երշանիկ պայմանների մեջ:

Հայոց Հայրապետը, խոր առնելով այս առքիվ, ասաց, որ Խնքը չերս սիրով ողջունում է Անդրկայությունը պատեղ հավաքված արար ժողովրդի Անդրկայացուցիչների, հասարակական հայտնի գործիչների և առաջին իսկ րոպեից գգում է արար ժողովրդի սրտի բովանդակ չերմությունը:

Հայոց Հայրապետն այնուեւու ոգեկոչեց 1915 թվականի Ապրիլյան եղեննի տիտոր օրերը, երբ արար ժողովուրդը Միջին Արևելքի երկրներում եղբայրորն ու սրտարաց ընդունեց համատակված հայ ժողովրդի գաղթական զավակներին, իր աղճ ու հացը բաժանեց նրանց հետ և բուժեց նրանց սրտի վերքերը:

Հայոց Հայրապետը նշեց, որ ամենից առաջ արարական երկրներում է, որ հայ ժողովրդի տարագիր զավակները գտան ապաստան, հոգատար եղբայրական վերաբերմունք, ասպեքտականություն և ազատություն, կառուցեցին իրենց աղոթքի տները և հիմնեցին հայկական դպրոցներ: Արար ժողովրդի այս եղբայրական վերաբերմունքը, շեշտեց Հայոց Հայրապետը, շարունակվում է մինչև այսօր, երբ շուրջ կես միլիոն հայություն է ապրում Միջին Արևելքի արարական երկրներում որպես լիիրավ, օրինապահ և աշխատասեր քաղաքացիներն այդ երկրների:

Բովանդակ հայությունը, հավաստիացրեց Հայոց Հայրապետը, ինչպես այլուրքի ողջ տարածքի վրա, այնպես էլ Սովետական Հայաստանում, երբեք չի մոռանա արար ժողովրդի այս ազնվահոգի վերաբերմունքը:

Սուրբ երկիր Մեր երկրորդ այցելությամբ, ասաց Հայոց Հայրապետը, մեծապես միսիթարվեցինք սրբազն արարողությունների և հանդիսությունների կատարումով: Մեկնում ենք այս սուրբ երկրից՝ տանելով Մեզ մետ անմոռանալի տպավորություններ նաև այս հանդիպումից: Մեր աղոթքների մեջ այստեղ միշտ հայցեցինք Աստծոց խաղաղություն աշխարհին, համագործակցություն ժողովուրդների և ազգությունների միջև, որովհետև աշխարհը դեռ չի գտել իր խաղաղությունը: Բայց Մեր չերմ աղոթքը եղավ, ավելացրեց Հայոց Հայրապետը, որ այսուհետև ոչ մի տեղ չկրկնվեն պատերազմները, և ժողովուրդների փոխարարելությունների մեջ տիրեն արդարության, հավասարության և մարդկային իրավանց պաշտպանության բարգրուները:

Ողջոյնի սույն խոսքերից հետո Հայոց Հայրապետը և նրա շքախմբի բոլոր անդամները հյուրասիրվեցին ճոխ թեյասեղանի շուրջ:

ՈՂՋԵՐԹԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱՎԹԻ ԲԵՐԴՈՒՄ

Նոյն օրը, երեկոյան ժամը 18-ին, Երուսաղեմի քաղաքագլուխ Տեղի Կողեկը և համանգապետ Ռաֆայել Լիին, Դավթի պատմական բերդում Հայոց Հայրապետի պատվին կազմակերպեցին բացօթյա ողջերթի ընդունելություն Երուսաղեմից նրա մեկնելու առիթով:

Ընկունելությանը ներկա էին կրոնից միջնարդ Եցիսակ Ռաֆայելը և ավելի քան հինգ հարյուր հայ, արար, հրեա հրավիրյալներ, քոյք եկեղեցների հոգևոր պետեր, դիմանագիտական մարմինների ներկայացուցիչներ, արարական քաղաքների քաղաքագլուխներ, այդ թվում Քերրոնի քաղաքագլուխ շեյխ Մուհամմեդ Ալի Զաքարին:

Ընդունելությանը ներկա էին նաև Կարախուս և ասմարացի հրեական բամայնքների կրոնապետներ:

Հայոց Հայրապետի ժամանումն իր շքախմբի անդամներով չերմորեն ողջունեց բոլոր ներկաների կողմից: Երուսաղեմի հրեա երիտասարդների հմագախումբը կատարում էր հայկական, արաբական և հրեական ժողովրդական եղանակ:

Հայոց Հայրապետը և քաղաքագլուխ Տեղի Կողեկը ճառեր փոխանակեցին: Հայոց Հայրապետն իր խոսքի մեջ շեշտեց, որ Խեքը խորապես զգացված է առող երկրի քաղաքական իշխանությունների և արար ու հրեա ժողովուրդների կողմից ցույց տրված սրանչելի հյուրասիրությունից և ուշադրությունից:

Ընդունելության ավարտին, հրաժեշտ առնելով, Հայոց Հայրապետը Երուսաղեմի քաղաքագլխին, նահանգապետին և կրոնից մինիստրին նվիրեց արձարյա ափանեներ՝ որպես՝ նվերներ:

Այս առջիկ տեղական թերթերը հշեցին, որ Հայոց Հայրապետը, որպես հայ եկեղեցու գերագույն պետ, որը Սովետական Հայաստանից է գալիս, «խոր տպավորություն թողեց բոլոր հրանց վրա, ովքեր հանդիպեցին Նրան նրա իննօրյա քազմազբաղ օրերին»:

ՈՂՋԵՐԹԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆՈՒՄ

Նոյն օրը, ժամը 20-ին, տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը Վեհափառ Հայրապետի, թեմական առաջնորդների, շքախմբի անդամների և հայ ուխտավորների պատվին պատրիարքարանի դահլիճում տվեց ողերթի մեծ ընդունելություն, որին ներկա էին նաև Երուսաղեմի հայ համայնքի քազմաթիվ ներկայացուցիչներ իրենց տիկիններով՝ շորջ երկու հարյուր հոգի:

Այս որպիս առիթով ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը Հայոց Հայրապետի միջոցով Երևանի և Մեսրոպ Մաշտոցի անվան ձեռագրաց Մատենադարանին նվիրեց հայ մանրանկարչության արքա Թորոս Ռոպինի 1268 թվականին նկարազարդ գունավոր Ավետարանը: Նոյն առիթով, նոյնքան մեծ սիրով և որախությամբ, սրբազն պատրիարքը մի այլ ընտիր ձեռագիր նվիրեց Հայոց Հայրապետին, Մայր Աթոռի ձեռագրաց մատենադարանի համար: Երուսաղեմի հայոց սրբազն պատրիարքի այս մեծարժեք, սրտարուխ, բացառիկ նվերները որոտվնուստ ծափահարություններով ընդունվեցին բոլոր ներկաների կողմից:

Ընդունելության ժամանակ Հայոց Հայրապետին և տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքին ուղյալ երախտագիտական և շնորհակալական ջերմ մի ողերձ կարդաց, հանուն ամյուռքահայ ոխտավորների և հյուրերի, ֆրանսահայ ծանօթ հասարակական գործիչ պրն. Գևորգ Պագրճյանը:

Ողերթի սույն ընդունելությունն անցավ ջերմ ու խանդավառ մթնոլորտում:

Վերջում Հայոց Հայրապետը բոլոր ներկաներին տվեց իր օրինությունն ու պատգամը:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՅԱՊԵՏԸ ՀՐԱԺԵԾԸ ՀԱՅՈՑ Ա. ԵՐՈՒՍԱԼԵՄԻՆ

Հովհանի 1, Երեքշաբթի:

Այսօր Երուսաղեմում Հայոց Հայրապետի այցելության վերջին ժամերն

Են: Երազի նման անցան ալցելության ինն օրերը, անցան արագ, բայց բովանդակալից, հոգումնառատ, բայց և հոգեշեն:

Բաժանման վերջին սրտառուց ժամն է:

«Հայր, հասեալ է ժամ»: Մեկնում է Հայոց Հայրապետն Իր շքախմբի անդամներով:

Հայոց Հայրապետը պատրիարքարանի դահլիճից եկեղեցական թափորով առաջնորդվում է և Գլխադիր և ապա Ավագ խորան:

«Տէ՛ր, ուղղեա՛ զգնաց մեր»:

Վերջին րոպեներն են: Պահը հուզիչ է, նույնիսկ խոռվիչ: Ուրախության և հապարտության լուսն արցունքներ կան շատերի աշքերում բաժանման այս առիթով:

«Ոչ թողում զձեզ որբս, գամ առ ձեզ»:

Դողանչում են Մայր տաճարի զանգերը: Բոլորը՝ միաբան, ուսանող, ուխտավոր, ժողովորդ, աշահիմբույրով ստանում են Հայոց Հայրապետի օրինականությունը:

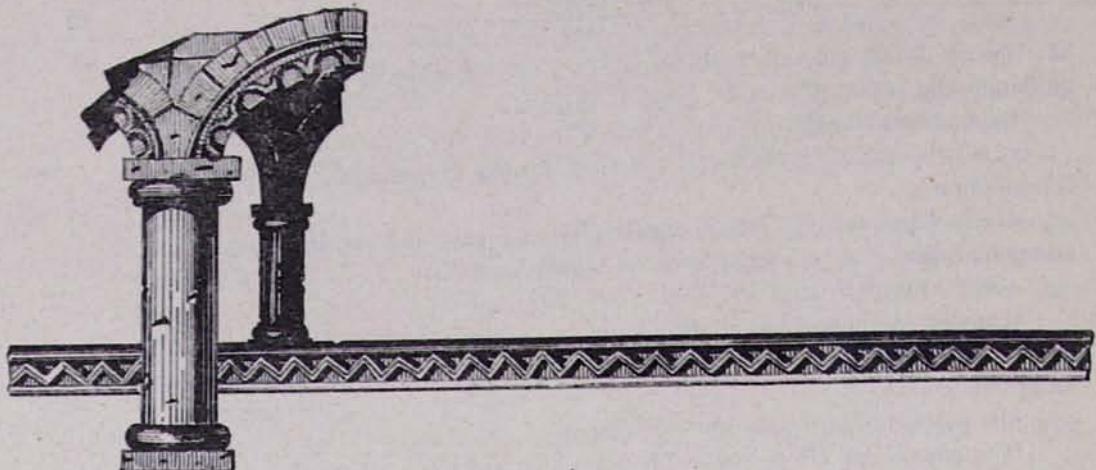
Հայոց Հայրապետին ճանապարհում են ամենապատիվ տ. Ծնորիք սրբազն պատրիարքը, եպիսկոպոսաց դասը, և. Աթոռի ողջ միաբանությունը, Ժառանգավորաց, և. Թարգմանչաց, Տատուրյան վարժարանների աշակերտությունը և Երուաղեմի հայությունը:

«Վերջին ժամն է, օրինե՛, Հայր»:

Հայոց Հայրապետը ինքնաշարժերի մեծ շքերթով մեկնում է դեայի Ամման:

Հայոց Հայրապետին ուղեկցում են տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը, տ. Սիոն, տ. Սերովքե, տ. Կոմիտաս, տ. Շահե, տ. Վաչե սրբազները, պրոֆ. Ավետիս Սանճյանը, Գրիգոր Խանջյանը, Արթուր Հատիտյանը, տ. Անահիտ արդի. Արարացյանը և ուրիշներ:

ՎԵՀԱՓԱՌԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԿՐԿԻՆ ԱՄՄԱՆՈՒՄ՝

Խորայելի և Հորդանանի սահմանի կամուքի վրա Հայոց Հայրապետին դիմավորեցին և բարի ճանապարհ մաղթեցին կառավարական բարձրաստիճան ներկայացուցիչներ:

Հորդանանի հողի վրա, Նորին Վեհափառություն Հուսեին Բ թագավորի անձնական ինքնաշարժով, Հայոց Հայրապետը հանդիսավորապես մուտք գործեց մայրաքաղաք և առաջնորդվեց «Ինտերկոնտինենտալ» հյուրանոց:

ԱՅՅ ՀՈՐԴԱՆԱՆԻ ՄԵՐԱԿՈՒՅՑԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՊԵՀԵՆՁԵԹ ԹՍԼՀՈՒՄԻՒՄ

Հովհան 2-ին, չորեքշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 10-ին, Վեհափառ Հայրապետը, տ. Եղիշէ սրբազն պատրիարքի, տ. Սիոն, տ. Սերովքն, տ. Կոմիտաս, տ. Չամին, տ. Վաչէ սրբազնների և Իր շքախմբի անդամների ուղևորացամբ, Ամմանում այցելություն տվեց Շերակույտի նախագահ Պետենցեր Թահմունիին, որը սիրապիր հարգանքով Հայոց Հայրապետին դիմավորեց և բարի գալուստ մաղթեց:

Հայոց Հայրապետն Իր պատասխան խոսքի մեջ ողջունեց Շերակույտի պարուն նախագահին, շնորհակալություն հայտնեց ջերմ ընդունելության համար և սրտագին բարեմաղթություններ արեց Հորդանանի Նորին Վեհափառություն Հուսեին Բ թագավորի և Հորդանանի բարձրաստիճան դեկանար աշխատողների հայրենանվեր գործերի հաջողության համար:

Հայոց Հայրապետն Իր խորագգաց երախտագիտությունն ու շնորհակալությունը հայտնեց Շերակույտի մեծարգու նախագահին այն Խորագրական առավելանության համար, որ 1920 թվականից հետո Հորդանանի իշխանությունները, նրա նախանք արքաները և արար ժողովուրդը ցույց տվեցին նայ-

ժողովրդի գաղթական զավակների համեմապ, որոնք տուն ու տեղ եղան այս օրհնյալ հոդի վրա, ապրեցին խաղաղության, ազատության ու բարօրության մեջ, կառուցեցին իրենց տաճարները, շինեցին իրենց դպրոցներն ու ակումբները և ապրեցին որպես լիիրավ քաղաքացիներն այս երկրի, որպես կարգապահ ու շինարար տարր:

Հայոց Հայրապետը իր ողջունի խոսքն ավարտեց՝ հայցելով Աստուծո հովանին հորդանանյան հայրենիքի, նրա իմաստուն և քաջակորով թագավորի ու երկրի բոլոր պատասխանատու ղեկավարների և ժողովրդի վրա, որպեսզի բոլորը, մեկ հոգի և մեկ սիրտ, ծառայեն հորդանանյան փառապահ հայրենիքին:

Ա.ՅՅ ՀՈՐԴԱՆԱՆԻ ՆՈՐԻՆ ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈՒՍԵԻՆ Բ ԹԱԳԱՎՈՐԻՆ

Հումանի 2-ին, շորեքշաբթի օրը, ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետն Ամմանում, Բեամեն պալատում, տ. Եղիշէ սրբազն պատրիարքի և հայ բարձրաստիճան հոգևորականների ուղևորությամբ, այցելեց Հորդանանի Նորին Վեհափառություն Հուսեին Բ թագավորին:

Հայոց Հայրապետը և սրբազն պատրիարք հայրը հարգալից մեծարանքով և շերմությամբ ընդունվեցին թագավորի կողմից:

Մրտագին մթնոլորտում Հայոց Հայրապետը և Հորդանանի թագավորը բարիգալստյան և ողջունի խոսքեր փոխանակեցին: Հայոց Հայրապետը, այս առթիվ խոսք առնելով, իր շնորհակալությունը հայտնեց չերմ դիմավորման և հյուրամիրության համար ու իր երախտագիտությունը հայտնեց Հորդանանում ապրող հայ ժողովրդի համեմապ ցուց տրված ասանցականության և արքայական ուշադրության համար: Հայոց Հայրապետը միաժամանակ բարեմաղթություններ արեց Վեհափառ թագավորի արևշատության, քաջառողջության, արքայական ընտանիքի բարօրության և Հորդանանի բարեխնամ կառավարության հայրենաշեն գործերի հաջողության ու արաք ժողովրդի խաղաղության և ապահովության համար, ժողովորդ, որի ծոցում հանգիստ և ապահով ապրում է Հորդանանի հայությունն իր կրոնական հաստատություններով աղդարության և ազատության պայմաններում:

Այս առթիվ Հայոց Հայրապետը ս. Գրիգոր Լուսավորչի առաջին կարգի շքանշան նվիրեց Նորին Վեհափառություն Հուսեին Բ թագավորին:

ՈՂՋԵՐԹԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Նոյն օրը, ժամը 13-ին, Ամմանի հայոց հոգևոր հովվությունը և տեղական խորհուրդը, ի պատիվ Հայոց Հայրապետի, «Տեռաս» ուսուորամում կազմակերպեց ողջերթի ընդունելություն:

Երեկոյան ժամը 21-ին Ամմանի Հուսեին թագավորի անունը կրող մարգավաճի դահլիճում Հորդանանի կրոնից մինիստր շեյխ դոկտ. Աբդ Էլ Ազիզ Խայաթը, ողջերթի ճաշկերուց տվեց՝ ի պատիվ Հայոց Հայրապետի: Ընդունելությանը հրավիրված էր շորջ վախտուն հոգի, այդ թվում կրոնական համայնքների նոգեստ պետեր, դիվանագիտական մարմինների ներկայացուցիչներ և այլ պաշտոնական անձինք:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸՆ ՀՐԱԺԵԾ Է ՏԱԼԻՆ ԱՄՄԱՆԻՆ

Հովհանի Յ-ին, Բինգշարթի օրը, առավոտյան ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետը հրաժեշտ առաջ Ամմանից և ինքնալիութ մեկնեց Փարիզ:

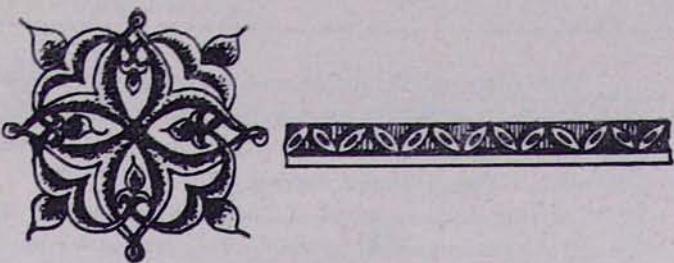
Հայոց Հայրապետին դեպի Փարիզ ճանապարհեցին տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը, տ. Շանէ, տ. Վաչե սրբազներքը, տ. Անուշավան և տ. Փառեն վարդապետներքը, համայնքի Տեղական խորհրդի անդամները:

Հանուն Հորդանանի Հուսեին Բ թագավորի, Հայոց Հայրապետին ճանապարհեցին Հորդանանի արտաքին գործերի մինիստրության պրոտոկոլի պետ Մուհեսսամ Բիլբեսին, Թոփիկ Խարթան փաշան, բանակի հրամանատարներ, Ամմանի ոստիկանապետը, ինչպես նաև մայրաքաղաքի քոյլ եկեղեցիների և հարանվանությունների նոգեոր պետեր:

Հայոց Հայրապետին նաև Հորդանանուն Սովետական Միության դեսպան Ա. Լ. Վորոնինը:

Հայոց Հայրապետին ողեկցում էին տ. Սերովքե, տ. Կոմիտաս սրբեպիսկոպոսները, Արքուն Հատիտյանը, Գրիգոր Խանջյանը և տ. Անանիա արդ. Արքաջյանը:

ՀԱՅՈՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԿՐԿԻՆ ՓԱՐԻԶՈՒՄ

Ժամը 19-ին Փարիզ ժամանեց Վեհափառ Հայրապետը: Բուրժեի օդանավականում Հայոց Հայրապետին դիմավորեցին Ռուսինիայի և Բուլղարիայի հայոց առաջնորդ տ. Տիրապէ եպս. Մարտիկյանը, Արևանյան Եվրոպայի հայրապետական պատվիրակի Փարիզի փոխանորդ տ. Գյուտ եպս. Նագաշյանը, Անգլիայի հայրապետական պատվիրակ և Լոնդոնի հայոց հոգևոր տեսուչ տ. Ներսես եպս. Պողապալյանը, Ալֆորվիլի հայոց հոգևոր հովիվ տ. Զարեհ վոր. Թոփիալյանը, Փարիզի կրոնական ընկերակցության անունից՝ Ալեքսանդր Օհանյանը, փարիզահայ մտավորական Կարպիս Ջրբաշյանը և որիշներ:

Վեհափառ Հայրապետն իշխանեց «Պլացա Աթենե» հյուրանոցում:

Ժամը 21-ին տեր և տիկին Համազասպ և Ալիս Մոմբաններն իրենց հյուրընկալ հարկի տակ Հայոց Հայրապետին ընտանեկան մտերմիկ սեղանի շորջ պատվեցին ճաշով, որին ներկա էին տ. Սերովը, տ. Կոմիտաս, տ. Տիրապէ, տ. Գյուտ, տ. Ներսես սրբազնները, Արթուր Հատիկյանը, Գրիգոր Խանջյանը, տ. Անանիա աքեղան, ինչպես նաև Մայր Աթոռի բարերար տեր և տիկին Կարպիս Ջրբաշյանները:

Այս առթիվ Կարպիս Ջրբաշյանը և Գրիգոր Լուսավորչի առաջին կարգի շրանշանակիրներ քրանսահայ Գևորգ Պագրճյանի, Արծուն Ջրբաշյանի, Նապոլեոն Պովոլովյանի, Կարպիս Շնկուրյանի և իր կողմից զնված ԺԶ դարի մի ընտիր ձեռագիր «Յայսմատորք» և երեք այլ արժեքավոր ձեռագրեր նվիրեց Հայոց Հայրապետին Երևանի Մեսրոպ Մաշտոցյան ձեռագրաց Մատենադարանի համար՝ արժանանալով Նորին Սուրբ Օծության և՝ օրինությանը, և երախտագիտությանը:

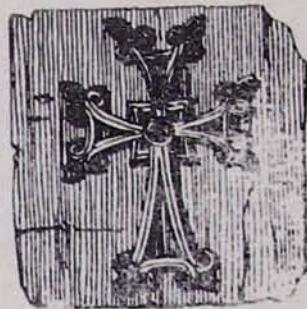
ՀԱՅՈՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՀՐԱԺԵԾ Է ՏԱԼԻՆ ՓԱՐԻԶԻՆ

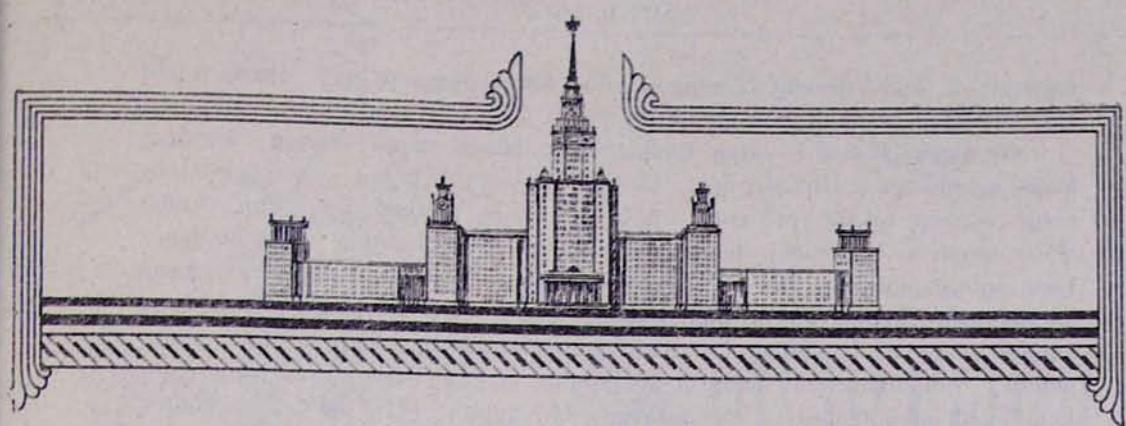
Հուլիսի 5-ին, շաբաթ օրը, առավոտյան ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետը հրաժեշտ առաջ Փարիզից և իր շրախմբով մեկնեց Մուլիս:

Բորժեհ օդանավայանում Հայոց Հայրապետին ճամասպարհեցին ու. Սերովը և ու. Գյուտ սրբազները, ու. Զարեհ և ու. Նորվան Վարդապետերը, Փարիզի կրոնական ընկերակցության անդամները, բոյր եկեղեցիների և մատուցի ներկայացոցիներ:

Հայոց Հայրապետին ճամասպարհեց, համուն Ֆրանսիայի արտաքին գործերի մինիստրության, պրոտկողի գրասեմյալի պետ **Միշել Բերտոն**:

Հայոց Հայրապետին դեպի Մուլվա ճամասպարհեց նաև Ֆրանսիայում Սովետական Միության դեսպանատան առաջին քարտուղար **Հենրիկ Լիլյանը**:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՄՈՍԿՎԱՅՈՒՄ

Մոսկվայի Շերեմետևոյի օդանավակայանում Հայոց Հայրապետին դիմավորեցին և բարի գալուստ մաղթեցին Ռուսաստանի և Նոր Նախիջևանի հայոց առաջնորդ տ. Պարզե եպս. Գևորգյանը և տ. Գրիգորիս աքդ. Բունիաթյանը:

Համուն ուսաց եկեղեցու Տ. Պիմեն Պատրիարքի, Հայոց Հայրապետին այստեղ դիմավորեց և բարի գալուստ մաղթեց նաև տ. Պիտիրիմ արքեպիսկոպոսը:

Հայոց Հայրապետին ողջունեց և բարի գալուստ մաղթեց նաև ՍՍՀՄ Մինիստրների սովետին առընթեր կրոնական գործերի խորհրդի նախագահ Ա. Կուրոյեղովի առաջին տեղակալ Ա. Տիտովը:

Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների սովետին առընթեր նաև եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Սարգիս Գասպարյանը նույնպես օդանավակայանում բարիգալստյան շերմ խորքերով ողջունեց Հայոց Հայրապետի ժամանումը:

Հայոց Հայրապետն Իր շքախմբով իշխանեց Մոսկվայի «Սովետսկայա» հյուրանոցում:

ՀԱՆԴԻՍԱՎՈՐ Ա. ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՎԼ ՔԱՐՈՉ ՄՈՍԿՎԱՅԻ ՀԱՅՈՑ
Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Հովհան 6, կիրակի: Այսօր մին տոմարով կաթողիկէ Մայր Աթոռ և. Էջմիածնի հիմնադրության տոնն է:

Մոսկվայից հայոց և. Հարություն եկեղեցում հանդիսավոր և. պատարագ մատուցեց հայրապետական շքախմբի անդամ, Արարատյան յեմի առաջնորդական փոխանորդ տ. Կոմիտաս արքեպ. Տեր-Մտեփանյանը:

«Հայր մեր»-ից առաջ Ռուսաստանի և Նոր Նախիջևանի հայոց թեմի առաջնորդ տ. Պարզե եպս. Գևորգյանը սրտագին խորքերով ողջունեց Հայոց Հայրապետի ժամանումը Մոսկվա և ապա նրամիջին նրան տարու Իր

ողջոված և օրինությունը Մոսկվայի հայ հավատացյալներին, որոնք լորե էին եկեղեցին ու հրա շրջափակը:

«Ե Վերա Աջոյն և սուրբ Էջմիածնի ամենայն ազգն հայոց կապեալ կար», պատմաբան Առաքել Վրոյ. Դավիթիծեցու սոյն գեղեցիկ խոսքն իր բարոցի համար որպես բնաբան առնելով, Հայոց Հայրապետության վեր համեմ Մայր Աթոռ ու Էջմիածնի կատարած հոգևոր, մշակութային, հայրենասիրական առաքելությունը մեր ժողովրդի կանքում դարերի միջով, ու Գրիգոր Լուսավորչի օրերից մինչև մեր ժամանակները և ապա, անդրադառնալով Լոնդոն, Փարիզ, Ամման և Երուսաղեմ կատարած իր ովկորության պատմական հշանակության մասին, հայորդեց ափուրահայության եղբարական չերմ ողջովածներն ու զգացումները Մոսկվայի հայությանը՝ օրինելով բոլինդակ հայ ժողովրդին և Հայաստանյաց եկեղեցուն:

Հայաբուն ու պատարագի եկեղեցուն ներկա հայ հավատացյալների բազմությունն աջամամբուրով սուսաւ Հայոց Հայրապետի օրինությունը:

ԱՅՀ ՍՍՀՄ ՄԻՆԻՍՏՐՈՒԹԵՐԻ ՍՈՎԵՏԻՆ ԱՌԵՆԹԵՐ ԿՐՈՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐԻ ԽՈՐՃՐՈՒ ՆԱԽԱԳԱՀ Ա. ԿՈՒՐՈՅԵՆՈՎԻՆ

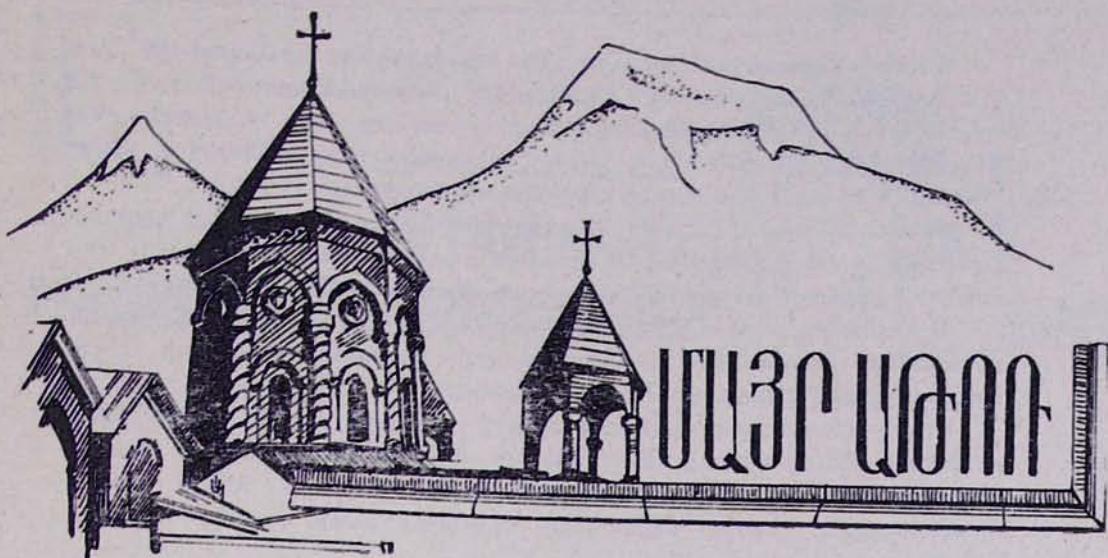
Հունիսի 7-ին, երկուշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 10-ին, Վեհափառ Հայրապետը, արտասահմանյան իր ովկորությունից Մոսկվա ժամանելու առիթով, այցելեց ՍՍՀՄ Մինիստրների առներեր կրոնական գործերի խորհրդի նախագահ Ա. Կուրոյենովին:

Վեհափառ Հայրապետին ովենկում էր տ. Կոմիտաս արքենիսկոպոսը:

Հայոց Հայրապետի և Խորհրդի մեծարգու նախագահի միջև տեղի ունեցաւ չերմ զրոյց:

Զրոյցին ներկա էր Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների առվետին առընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Սարգս Գասպարյանը:

ՀԱՅՈՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ ՄԱՅՐ ԱԹՈՂ

Հովհանի 8-ին, երեքշաբթի օրը, ժամը 20-ին, Հայոց Հայրապետու նրա շքախմբի անդամների հետ Մոսկվայից վերադարձավ Մայր Աթոռ՝ շուրջ երկու և կես ամիս տևած արտասահման կատարած նրա հովվապետական ուղևորությունից հետո:

Մոսկվայի «Դոմոդեդով» օդանավակայանում Հայոց Հայրապետին ճամապարհեցին տ. Պարզե Եպս. Գևորգյանը, տ. Անանիա արդ. Արաքաջյանը և ոռուաց պատրիարքարանի Արտաքին հարաբերությունների բաժնի վարիչի տեղակալ տ. Խրիզոստոմ Եպիսկոպոսը:

Հայոց Հայրապետին դեպի Երևան բարի ճամապարհ մաղթեցին նաև Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների սովետին առընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Սարգս Գասպարյանը և ՍՍՀՄ Մինիստրների սովետին առընթեր կրոնական գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Վ. Մակարցելը:

Երևանի օդանավակայանում Հայոց Հայրապետի ժամանումը ողջունեցին և բարի գալուստ մաղթեցին Մայր Աթոռի դիվանապետ տ. Արսեն Եպս. Բերբերյանը, տ. Վահան, տ. Նարեկ, տ. Գևորգ Եպիսկոպոսները, Մայր Աթոռի միարանությունը, Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամները, մայրավանքի պաշտոնեությունը, Արարատյան թեմի քահանայից դասը, թեմական և եկեղեցական խորհուրդների անդամներն ու հավատացյալների մի մեծ խումբ:

Հայոց Հայրապետին պատեղ մեծ ուրախությամբ դիմավորեցին նաև ամերիկահայ երիտասարդաց եկեղեցակրթ կազմակերպության շորջ 32 երկսեռ ուսանող անդամանութիւնները՝ գլխավորությամբ առ. Ներսէն քնն. Ծեպեճյանի: Ուսանողների այս խոսքն ուխտավորաբար գտնվում էր Մայր Աթոռում և հայրենիքում՝ Հայոց Հայրապետի հրավերով:

Օդանավակայանում Հայոց Հայրապետին դիմավորեց և բարի գալուստ մաղթեց նաև Հայկական ՍՍՀ Մինչառութերի սովետին առընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Սուրեն Հովհաննեալյանը:

Այնուհետև Հայոց Հայրապետը, օրինելով բոլոր ներկաներին, ավտոմեքենաների շարապունով հանդիսավորապես առաջնորդվեց Մայր Աթոռ, որն այս առջիվ զարդարվել էր սովորականորեն:

Հայոց Հայրապետը զանգերի զվարք ղողանջի ներքո, եկեղեցական թափորով, մուտք գործեց Մայր տաճար, որ լուսարարապետ առ. Հովհկ եպս. Սանթորյանը, հանուն Գերագույն հոգևոր խորհրդի, Մայր Աթոռի միաբանության և բոլոր ներկաների, սրտագին բարի գալուստ մաղթեց Նրան:

Վեհափառ Հայրապետն իր պատասխան խոսքով ողջունեց բոլորին, անդրադառն արտասահման կատարած Իր ողլուրության հոգևոր, եկեղեցական, ազգային-հայունասիրական արդյունքներին և հաղորդեց աիցութիւն հայության եղբայրական ողջունները Մայր Աթոռի միաբանության ու հայրենի ժողովրդին:

Այնուհետև Վեհափառ Հայրապետն առաջնորդվեց Վեհարան, որ «Պահպանիշ»-ով ավարտեց օրիւ հանդիսությունը:

Բարի գալուստ Հայոց սիրելի Հայրապետին:

ԱՐԹՈՒՐ ՀԱՏԻՑՅԱՆ
ՊԱՐԴԵՆ ԾԱՀԲԱԶՅԱՆ

Մայր Հայրենիքում

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ
ՄԻՆԻՍՏՐՈՒՄԵՐԻ ՍՈՎԵՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ
ԳՐԻԳՈՐ Ա. ԱՐՁՈՒՄԱՆՅԱՆԻՆ

Հուկիսի 25-ին, ուրբաթ օրը, առավոտյան ժամը 10-ին, Երևանում Հայկական ՍՍՀ Մինիստրումերի սովետի նախագահ Գրիգոր Ա. Արզումանյանն ընդունեց Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին՝ նրա արտասահման կատարած վերջին հովվապետական այցելության առիթով:

Հայոց Հայրապետին ուղեկցում էին Արարատյան հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդ տ. Կոմիտաս արքեպ. Տեր-Ստեփանյանը, Գեղարդի վանքի վանահայր տ. Վահան եպս. Տերյանը և «Էջմիածին» ամսագրի խմբագիր Արթուր Հատիսյանը:

Հայոց Հայրապետին և Մինիստրումերի սովետի մեծահարգ պարոն նախագահի միջև տեղի է ունենում ջերմ գրուց, որի ընթացքում Նորին Արքությունը տիար Գրիգոր Ա. Արզումանյանին է հաղորդում ափյուռքում իր վերջին ուղևորության ժամանակ այցելած եկեղեցական համայնքների հայրենակարուտ հայության ողջույններն ու բարեմաղթությունները հայրենիքի բարօրության համար:

Ջերմ գրուցի ընթացքում Հայոց Հայրապետը պատմում է նաև արտասահման կատարած իր տասներորդ ուղևորության առթիվ Ռումինիայի, Բուլղարիայի, Լոնդոնի, Փարիզի, Ամմանի և Երուսաղեմի հայ եկեղեցիներին ու հայկական համայնքներին տված իր այցելության հոգևոր, եկեղեցական ու հայրենասիրական նշանակության, Լոնդոնում, Փարիզում օճված հայկական նոր եկեղեցիների, Փարիզում Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության երիտասարդաց ընկերակցության նորարաց մշակույթային կենտրոնի, ինչպես նաև Երուսաղեմի և Հարության տաճարի հայկական մասի վերանորոգված խորանների օճման և Ալեքս-Մարի Մանուկյանների անունը կրող նորակերտ վարժարանի բացման մասին:

Զրուցի վերջում Հայոց Հայրապետը խանդավառ մթնոլորտում ՀՍՍՀ Մինհատրների սովորի նախագահ Գրիգոր Ա. Արզումանյանին է հանձնում պաշտոնային Երուսաղեմի հայոց ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքի բանկարժեք ու բացառիկ նվերը՝ ձեռագիր մի Ավետարան, որը նկարազարդվել է Հռոմեական, 1268 թվականին, հայ մանրանկարչության մեծագույն վարպետ Թոորոս Ռուսինի կողմից:

Ամենապատիվ տ. Եղիշե սրբազն պատրիարքը 1975 թվականի հունիսի 30-ին Երուսաղեմում Հայոց Հայրապետին է հանձնում վերոնիշյալ թանկարժեք ձեռագիրը հետևյալ հիշատակարանով.

«Նորին Սուրբ Օծուցյան Տ. Տ. Վազգեն Ա կաթողիկոսի փախարով, սրբազն պատրիարքը Երուսաղեմի և սրբոց Հակոբյանց միաբանությանը Երևանի պետական Մաշտոցի Մատենադարանին կնվիրեն Ռուսինի սովորի սովոր ձեռագիրը, ի վայելումն ազգին հայոց:

ԵՂԻՇԵ ԱՐՔ. ՏԵՐՈՅԵՐՅԱՆ
Պատրիարք հայոց Երուսաղեմի

30 հունիս 1975

Երուսաղեմ:

Հայոց Հայրապետը վերոնիշյալ ձեռագրի վրա հետևյալ մակագրությամբ սովոր թանկագիրն ձեռագիրը հանձնում է տիար Գրիգոր Ա. Արզումանյանին՝ ի պահ դրվելու համար Երևանի Մաշտոցյան ձեռագրաց Մատենադարանում:

«Մենք Վազգեն Ա կաթողիկոս Ամենապահ Հայոց, այսօր, 25 հունիս 1975 թվի, սովոր ձեռագիր Ավետարանը հանձնեցինք Երևանի Ա. Մեսրոպի անվան պետական Մատենադարանին»:

Այս որպիս առթիվ Հայոց Հայրապետն Իր կողմից էլ ձեռագրաց Մատենադարանին է նվիրում է դարի գործ, մեր ունեցած ձեռագրերի մեջ երկարագիր հնագույն մի Ավետարան ևս, որը սովոր տարվա սկզբին ստացել էր Մայր Աթոռում, տ. Վահան Եպս. Տերյանի շանօքերով: Սովոր ձեռագիրը կոչվել է «Տիրամօր Ավետարան», ի հիշատակ հանգույցյալ Տիրամայր Միրանուշ Պալճյանի:

Հայոց Հայրապետը, Իր այցելության ստիթով, հանձնում է նաև ս. Գրիգոր Լուսավորչի շքանշանակիր ֆրանսահայ Կարափս Ջրբաշյանի, Գևորգ Պագրեմյանի, Արծուն Ջրբաշյանի, Նապոլեոն Պոլլուքյանի և Կարափս Շընկարացյանի կողմից գնված ԺԶ դարի ընտիր մի ձեռագիր «Յայսմաւոր» և այլ արժեքավոր երեք ձեռագրեր՝ որպես նվեր, Իր միջոցով տրվելու համար Մաշտոցյան ձեռագրաց Մատենադարանին:

Հայկական ՍՍՀ Մինհատրների սովորի նախագահ Գրիգոր Ա. Արզումանյանը, մեծ ուրախությամբ ու գոհունակությամբ, ընդունում է Հայոց Հայրապետի ձեռքից ձեռագիր այս նվերները և պաշտոնապետ հանձնում Մատենադարանի դիրեկտոր ակադ. Լևոն Խաչիկյանին՝ որպես թանկագիրն մասնակի, աշքի լոյսի պես պահպանվելու համար Մատենադարանում, հայ մշակույթի մեր անկրկնելի գանձերի հետ, «ի վայելումն ազգին հայոց»:

Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի անվան Մատենադարանի դիրեկտոր ակադ. Լ. Խաչիկյանը սրտագիր շնորհակալությամբ է ընդունում Հայոց Հայրապետի, Երուսաղեմի ամենապատիվ սրբազն պատրիարքի և ֆրանսահայ պատ-

Վական ազգայինների այս թանկագին նվերները, որոնք էլ ավելի են հարստացնում Մատենադարանի հայ ձեռագրաց գանձարանը:

Հայոց Հայուապետի, ՀՍՍՀ Մինիստրների սովորի պարոն նախագահի միջև տեղի ունեցած շերմ զրուցին և ձեռագրերի պաշտոնական հանձնման արարողությանը ներկա են լինում նաև Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների սովորին առընթեր հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ Սարգիս Գասպարյանը և Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների սովորի գործերի կառավարիչ Հ. Ե. Վարդանյանը:

Ա. Հ.

ՀԱՆՈՒՆ ԵՎՐՈՊԱՅԻ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ

Հոլիսի 30-ին Ֆինլանդիայի մայրաքաղաք Հելսինկիում, «Ֆինլանդիա» պալատում, հանդիսավոր իրադրության մեջ, գումարվեց Եվրոպայի անվորտանգության ու համագործակցության խորհրդակցությանը նվիրված եզրափակիչ երրորդ նիստը, որին մասնակցում էին Եվրոպայի 33 պետությունների, ինչպես նաև ԱՄՆ-ի և Կանադայի կառավարությունների քարձրատիմների 35 դեկանալիքներ: Հելսինկիի սույն վեհաժողովի հիմնական խնդիրն էր՝ քննարկել Եվրոպայի խաղաղության, անվտանգության ու համագործակցության, քաղաքական ու ռազմական լարվածության թուլացման հարցերը:

Համաեվրոպական սույն խորհրդակցությանը Սովետական Միության պատմիրակությանը գլխավորում էր ՍՍՌԿ Կենտկոմի գլխավոր քարտուղար Լ. Ի. Բրեժնևը:

Հոլիսի 31-ին շարունակվում էին խորհրդակցության աշխատանքները:

Օգոստոսի 1-ին Եվրոպայի անվտանգության և համագործակցության նվիրված խորհրդակցությունն ավարտում է իր աշխատանքները:

Օրիա երկրորդ կեսին խորհրդակցությանը մասնակից 35 պետությունների քարձրագոյն դեկանալիքները, «Ֆինլանդիա» պալատի լիազումար նիստում, հանդիսավոր իրադրության մեջ, իրենց ստորագրություններով վավերացնում են խորհրդակցության մշակած եզրափակիչ ակտը, որպես պատմական, կարևոր մի փաստաթուղթ, որը ոչ միայն Եվրոպայի մայրամարի ժողովորդների խաղաղության, անվտանգության և լարվածության թուլացման ամոր ու հուսալի հիմքերն էր դնում, այլ նաև հանդիսանում էր կարևոր մի ավանդ ընդհանուր խաղաղության ամրապնդման գործում ողջ աշխարհում:

Եզրափակիչ սույն պատմական ակտը սկսվում է «Եվրոպայի անվտանգության վերաբերող հարցեր» դեկանալիքի աշխատանքներով, որտեղ սահմանվել

են այն սկզբունքները, որոնցով մասնակից պետությունները առաջնորդվելու են իրենց փոխադարձ հարաբերություններում:

Սույն եզրափակիչ փաստաթուղթը ունի նաև տնտեսության, գիտության, տեխնիկայի և շրջակա միջավայրի պահպանության բնագավառում համագործակցության վերաբերող բաժիններ, ինչպես նաև համագործակցություն այլ բնագավառներում (տրանսպորտ, տորիզմ, փոխանակումներ մշակույթի, կրթության, ինֆրամաշիայի):

Փաստաթուղթը բովանդակում է նաև մարդասիրական և այլ բնագավառներում համագործակցելու բաժիններ, այդ թվում մարդու իրավունքների և հիմնական ազատությունների, ներառյալ մտքի, խոճի, կրոնի և համոզմությունների ազատության հարգումը:

Փաստաթուղթի եզրափակիչ բաժինը «Երաբերվում է խորհրդակցությունից հետո արվելիք քաղերին»:

Եվրոպայի և բովանդակ աշխարհի խաղաղասեր, բարի կամքի տեր միջնավոր մարդիկ, ժողովուրդներ, ինչպես նաև քրիստոնեական բոլոր եկեղեցներն ու բոլոր կրոնները խանդավառությամբ, երախտագիտությամբ և հոկայական ուշադրությամբ ընդունեցին Հելսինկիի խորհրդակցության գումարումն ու նրա արդյունքները որպես շրջադարձային պահ պետությունների հարաբերությունների ժամանակակից տարեգործյան մեջ, որպես բաղարական և մարդկային փոխհարաբերությունների նոր օրենսգիրք:

Այո՛, մարդկությունը կարո՞ն է և պետք է ապրի առանց պատերազմների:

Դեռ մարդկանց գիտակցության, նրանց մտքերի և գգացմունքների մեջ կենդանի են I և II համաշխարհային պատերազմների ողբերգություններն ու սարսափները:

Այո՛, մարդկությունը չի կարող երբեք մոռանալ անցյալի այդ ոճիրներն ու ցեղասպանությունները:

Պատերազմը ոճիր է Աստծու դեմ, երկնքի դեմ, քաղաքակրթության դեմ, մարդկության վեմ ու ազնիվ իդեալների դեմ:

«Ուխտ իմ որ ընդ նմա, ուխտ կենաց և խաղաղութեան». ահա թե ինչու ոչ միայն և դարի համաշխարհային երկու պատերազմների արյան, փորորիկների ու հրդեհների միջով անցած սերումների, այլ նաև նույստերազմյան շրջանում խաղաղության և շինարար, արդյունավետ աշխատանքներում հասակ առած, Եվրոպայի նոր սերումների համար Հելսինկիի եզրափակիչ ակտը պատմական, վճռական նշանակություն ունի: Հելսինկիի համաժողովը արտահայտեց աշխարհի բոլոր խաղաղասեր ժողովուրդների, կրոնների, դավանանքների ակնկալիքները, սախառները, լավագույն ապագայի հույսը և հանդիսացավ կարևոր ավանդ համընդհանուր խաղաղության ամրապնդման գործում:

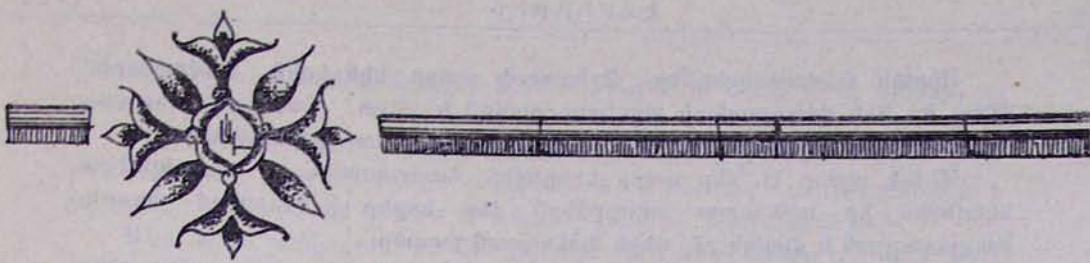
Ահա թե ինչու Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը 1975 թվականի օգոստոսի 3-ին ս. Էջմիածնի Մայր տաճարում, նր պատմական ու գեղեցկահյուս խոսքի մեջ, համուն Հայց. առաք. եկեղեցու և հայ հավատացյալ ժողովորդի, որ ի Հայաստան և ի սփյուս աշխարհի, միմիթարությամբ ու ուրախությամբ ողջունում էր Հելսինկիի համաժողովը, որ «Հռչակվում են փրկարար ու մարդասիրական վեհ սկզբունքներ, որոնք պետք է ուղեցույց հանդիսանան հետ այսու, միջազգային կյանքում... Խաղաղ լուծում բոլոր ազգամիջան և միջավայրական հարցերի, ոչ թե ուժի իրավունքով, այլ իրավունքի ուժով, արդար իրավունքի ուժով... Որպեսզի Եվրոպայի և աշ-

խարհի խաղաղությունն ու անվտանգությունը երբեք չխանգարվեն և ժողովորդների միջև տիրի խաղաղ գործակցությունն ու համերաշխ գոյակցություն»:

Այս մտածումների լուսի տակ «Եջմիածին» ամսագրի ընթերցողների ուշադրությանն ենք ներկայացնում Հայոց Հայրապետի «Եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն» Ավետարանի բնաբանով բովանդակալից խոսքը:

Ա. Հ.

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԽՈՍՔԸ՝ ՀԵԼՍԻՒՆԿԻՈՒՄ ԵՎՌՈՊԱՅԻ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՎԵՀԱԺՈՂՈՎԻ ԱՎԱՐՏՄԱՆ ԱՌԹԻՎ

(1975 թ. օգոստոսի 3-ին, Մայր տաճար)

Համուն Հոր և Որդի և Հոգվուն Սրբո. Ամեն:

«Եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

Սիրելի հավատացյալներ, դուք անշուշտ եք այս խոսքերը, «Յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն», խոսքեր, որոնք երգվեցին երկու հազար տարիներ առաջ երկնքի հրեշտակների կողմից, այն սուրբ պահին, երբ մեր Տերը և Փրկիչը Հիսուս Քրիստոս ծնվում էր Բերդեթեմում:

Ս. Ավետարանը պատկերավոր կերպով և հոգիչ, պատմում է այդ տեսարանը, որ բացվում է այն ժամանակ ապրող մարդկանց հայացքի առաջ: Այդ պատվածային ծննդի պահին, երկինքը բացվում է և բարձունքից լրսվում են հրեշտակների ձայները, որոնք երգում էին հաղթական. «Փառք ի բարձունք Աստուծոյ և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

Այդ պատգամով ծնվեց մեր Տերը և Փրկիչը Հիսուս, այդ պատգամը բարողեց նա իր կյանքի ողջ ընթացքում:

Աստուծ բոլոր պատգամների և մեծ սկզբունքների գերագույնը հանդիսացակ միշտ սիրու և խաղաղության պատգամը ուղղալ մարդկանց և ժողովուրդներին: Որովհետև այդ դարաշրջանում, երկու հազար տարիներ առաջ, մարդիկ և ազգություններ շատ անգամ տառապում էին այլ և այլ անարդարությունների, հաղածանքների, բռնությունների և պատերազմների հետևանքով: Մարդիկ ծարավի էին իրավես նոգելու և կյանքի խաղաղության, ծարավի էին արդարության, ծարավի էին մարդասիրության: Հիսուս աստվածային այդ պատգամները, քաղցրությամբ և հեղությամբ բաշխեց բոլոր մարդկանց անխտի:

Եվ, երբ նա ինքն էլ հալածված և խաչված, բաժանվում էր երկնային կյանքից, իր վերջին կտակը եղավ «Խաղաղութիւն թողում ձեզ, զխաղաղութիւն զիմ տամ ձեզ»: Այսպիսով մարդկության Փրկիչը Հիսուս, խաղաղության պատգամով ծնվեց և խաղաղության պատգամով իր աչքերը փակեց, այն երազական, որ այդ գաղափարները երկրի վրա իրականություն պիտի դառնան մի օր, կյանքի պիտի կոչվեն մարդկային հասարակության և ազգամիջյան կյանքի հանապարհի վրա:

Սիրելի հավատացյալներ, Քրիստոսի սուրբ եկեղեցին հավատարիմ մնաց իր մեծ վարդապետի այս պատգամին և միշտ, հարատն կերպով, նույն աղոթքը մրմնջեց. «Յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

Մինչն այսօր էլ, մեր սուրբ եկեղեցին, Հայաստանյաց առաքելական եկեղեցին իր ամենօրյա աղոթքների մեջ երբեք չի մոռանում աղոթել խաղաղության և մարդկանց միջն հաճության համար:

Դուք երեխ այսօր կարող եք Մեզ հարց տալ թե այսպիսի քարոզ դուք լսում եք հատկապես ՄԵԽԵՎԱՆ տոնի առիթով, այսինքն այն օրը, հունվարի 6-ին, երբ մեր եկեղեցին փառաբանում է ծնունդը Քրիստոսի: Սակայն, այսօր սիրելի հավատացյալներ, այս նույն բնաբանը ընտրեցինք Մենք, «Յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն», որովհետև հենց մեր օրերին, սրանց երկու-երեք օրեր առաջ, միջազգային մեծ մի իրադարձություն տեղի ունեցավ, միջազգային մի վեհաժողով գումարվեց Ֆինլանդիայի մայրաքաղաք Հելսինկիում, որտեղ մասնակցեցին Եվրոպայի և Հյուսիսային Ամերիկայի 85 պետությունների մեծ դեկավարները:

Այդ օրերին բոլոր այս պետությունների առաջնորդները խոսք առին և արտահայտեցին իրենց կամքը խոր համոզումով և վճռականությամբ, իրականացնելու Եվրոպայի մեջ և աշխարհի վրա խաղաղության և ժողովուրդների բարեկամության և անվտանգության սկզբունքները: Մենք պիտի ասեինք, քրիստոնեական վեհ պատգամներն էին, որ այսօր հոչակվեցին նաև պետությունների բարձր այդ համաժողովի մակարդակի վրա: Երեսունհինգ պետությունների առաջնորդները հուզիչ և գեղեցիկ խոսքերով վեր առին անհրաժեշտությունը խաղաղության և անվտանգության պաշտպանման Եվրոպայի և ամբողջ աշխարհի մեջ:

Նրանց խոսքերը երեխ դուք կարդացած կիհնեք թերթերում, լսած կիհնեք ռադիոներից, հեռուստացուցից: Մենք այդ բոլորին չենք ուզում անդրադառնալ: Մասնակցող պետությունների ներկայացուցիչները վերջում ստորագրեցին մի փաստաթուղթ, մի պատմական կարևոր փաստաթուղթ, որով արտահայտեցին իրենց հավաքական կամքը պահպանելու և աշխատելու որպեսզի Եվրոպայի և աշխարհի խաղաղությունը և անվտանգությունը երեք չխանգարվեն և ժողովուրդների միջն տիրի խաղաղ գործակցություն և համերաշխ գոյակցություն:

Եթե մի քանի խոսքով կամենանք արտահայտել այդ վեհաժողովի արդյունքները, կարող ենք ասել, որ Հելսինկիում հոչակվեցին երեք հիմնական սկզբունքներ:

ա. Խաղաղ գոյակցություն ազգերի և պետությունների միջև.

բ. Խաղաղ գործակցություն ազգությունների և պետությունների միջև.

գ. Խաղաղ լուծում, խաղաղ ճանապարհներով լուծում այն բոլոր հարցերի, որոնք կան, կամ կարող են լինել ազգությունների և պետությունների միջև:

Խաղաղ լուծում բոլոր ազգամիջյան և միջպետական հարցերի, ոչ թե ուժի իրավունքով, այլ՝ իրավունքի ուժով, արդար իրավունքի ուժով: Ահա սիրելիներ, սքանչելի երեք մեծ սկզբունքներ, որոնք թե՛ աստվածահանուն, թե՛ բարոյական և թե՛ մարդասիրական:

Մենք վստահ ենք, որ այս օրերին համայն մարդկությունը և հատկապես Եվրոպայի ժողովուրդները, ապրեցին ուրախության և խանդավառության պահեր:

Բոլոր մեծ և փոքր ազգությունները երջանիկ պիտի լինեն հետազային,

եթե այս սկզբունքները խսկապես կլանքի կոչվեն, և Մենք հույս ունենք, որ այդպես կլինի:

Մեր ժողովուրդն էլ, հայ ժողովուրդը, շահագրգոված է կենսականութեն աշխարհի խաղաղության պահպանման և խաղաղ գործակցության և ազգամիջյան հարցերի արդար և խաղաղ լուծման սկզբունքներով:

Մեր ազգը անցյալում, ինչպես գիտեք, շատ տառապած է և զոհված և նահատակված՝ տարբեր-տարբեր պատերազմների ընթացքում, դարեր շարունակ: Բավական է միայն հիշել առաջին համաշխարհային պատերազմի շրջանը, երբ 1915—16 թթ. հայ ժողովրդի զրեթե կեսը՝ մոտ 2 միլիոն հայ ազգաբնակչություն Արևմտյան Հայաստանի, զոհ գնաց Օսմանյան Կայսրության կողմից ի գործ դրված ցեղասպանության ծրագրին:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմը ևս մեծ վտանգ հանդիսացավ նաև մեր ազգի համար, այս անգամ հիտուրյան նացիստական ահավոր պատերազմի սանձազերծումով:

Փառք Սատուծո, սակայն, փառավոր հաղթանակով վերջացավ այդ պատերազմը, և Հայաստանը ևս Սովետական Միության բոլոր ժողովուրդների և հաղթող պետությունների հետ միասին. դիմեցին նոր և շինարար կլանքի:

Անա թե ինչու մեր փոքրիկ ժողովուրդը և՛ ի Հայաստան, և՛ ի սփյուռք աշխարհի այսօր երջանիկ է և մսիթարված, որ այսպիսի բարձր մակարդակի վեհաժողովում հոչակվում են փրկարար և մարդասիրական վեհ սկզբունքները, որոնք պետք է ուղեցուց հանդիսանան հետ այսու, միջազգային կլանքում:

Մենք մսիթարված ենք նաև այն իրողությամբ, որ մեր պետությունը՝ Սովետական Միությունը, ամենաառաջավոր դիրքերից մեկը գրաված է միշտ՝ խաղաղության և ժողովուրդների բարեկամության պայքարի ճանապարհին:

Սովետական Միությունը իր ողջ պատմության ընթացքում այս սկզբունքները պաշտպանեց հետևողականորեն, և այսօր էլ Հելսինկիի ժողովում հանդիսացավ գլխավոր կազմակերպիչ ուժը:

Այն ճառը նշանավոր, որ արտասանեց մեր պետության դեկավարը այնտեղ, անշուշտ որ ուժեղ և քաղցր հնչեց ո՛չ միայն մեզ բոլորին՝ սովետական քաղաքացիներին, այլ նաև խաղաղության ծարավի ողջ մարդկության, բոլոր ժողովուրդների համար:

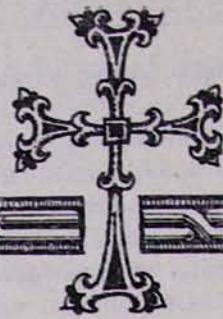
Մենք երախտապարտ ենք մեր պետության դեկավարներին՝ նրանց այս խաղաղասիրական և մարդասիրական քաղաքականության համար:

Եվ կադորթենք առ Աստված, որ Տերը նեցուկ կանգնի բոլոր խաղաղարար ուժերին աշխարհի վրա, որպեսզի մեր երկրագնդի բոլոր պետությունները, բոլոր ազգությունները ձեռք-ձեռքի տված այս միևնույն արևի տակ ապրեն խաղաղ և համերաշխ գործակցությամբ, ամեն մեկը իր նպաստը բերելով ընդհանուր առաջընթացին, այս ձևով բոլորը մեկ արժանի դառնալով բարօրության, երջանկության:

Թող Տերը միշտ մնա զորավիճ և մարտակից բոլոր այն ուժերին, այն պետություններին, այն ժողովուրդներին, որոնց կյանքի, աշխատանքի և պայքարի դրոշի վրա գրված կա.

«Յերկիր խաղաղութիւն և ի մարդիկ հանութիւն»:

Այժմ և հավիտյան: Ամեն:

ՄԱՀ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ ՊՐՈՖ. ԷՌՎԱՐԴ ՈՒԹՈՒԶՅԱՆԻ (1906—1975)

1975 թվականի հուլիսի 28-ին Փարիզում, իր բնակարանում, 69 տարեկան հասակում, լախճանաժեց անվանի և վաստակավոր ճարտարապետ ու քաղաքաշինարար, Փարիզի կերպարվեստի, ճարտարապետության, մեխանիկայի և էներգետիկանության մասնագիտական քաղաքագույն դպրոցների պրոֆեսուր-դասախուս, ճարտարապետների ամերիկան ինստիտուտի պատվավոր անդամ, Ֆրանսիայի ստրոգանովյան քաղաքաշինության համակարգությունում և ինստագրամունիքի և գլխավոր քարտուղար, «Հը Մոն ստուդիոն» ստորգանովյան քաղաքաշինությանը և տեխնիկային հիմքավաճական համակարգությունի-տնօրինությանը, Պատվո լեզենինի ազգային շքանշանի ասպետ պրոֆ. Էդվարդ Ութուզյանը:

Սիրութքահայ ճարտարապետական միտոք և կրեց մեծ կորուստ:

Ճարտարապետ պրոֆ. Էդվարդ Ութուզյանը մեծ վաստակ ունի հան ախյուռքի միշտար հայկական նկալեցիների կառուցման շնորհակալ աշխատանքներում, որոնց համար արժանացել է Հայոց Հայրապետի քարձոր գնահատությանը և օրինությանը՝ ստանովով և Գրիգոր Լուսավորչի Ա. կարգի շքանշան:

1975 թվականի հուլիսի 18-ին Հայոց Հայրապետը Մայր Աթոռում «Եր օրինությունը, ջերմ գնահատանքը և անվերապահ հիացումն» լր հսկումում վաստակաշատ ճարտարապետին՝ նրա մահից տասն օր առաջ:

Այժմ հանգույցյալի հիշատակի առաջ «Էջմիածն» ամսագրի թիվերցողների ուշադրու-

թյանն ենք ներկայացնում Հայոց Հայրապետի վերոնիշյալ գեղեցիկ և բովանդակալից օրինության նամակը՝ որպես քարձորագոյն վկայությունը ճարտարապետ Էդվարդ Ութուզյանի տաղանդի, վաստակի ու ճաշակի:

«Մեծահարգ տիար ճարտարապետ,

Խոր հոգումով կարդացինք Ձեր 5 հունիսի 1975 թվակիր ձեռագիր նամակը, տեղյակ դառնալք հետո թե առողջական պատճառներով ստիպված եք անկողնն ծառակել: Ըստ, շատ կցավինք որ պապիսով չկարողացաք ներկա գունվիլի այն նոզեզմալ արարողությանց և հանդիսությանց, որոնք տեղի ունեցան քացանիկ շուրջով՝ թե՛ Պորտյուի և թե՛ Երուսաղեմի մեջ, որ հոգեկան միմիարությունը ունեցանք Մեր ձեռով օրինելու Ֆրենելյան գերդաստանի դամբարանը և օծելու սուրբ խորանները և Հարության տաճարի, բոլոր սրանշելի արգասիքները Ձեր ճարտարապետական տաղանդին և քարձոր ճաշակին: Թե՛ Պորտյուի և թե՛ Երուսաղեմի մեջ Պորտ հաջողած եք Ձեր կառուցմաներու վրա վավերական կնիքը դնել հայ դասական ճարտարապետության և քանդակագործության հաճարի, մեր օրերտն պատշաճ ոգիով ու լեզվով, ինչ որ քացանիկ արժանիքն է Ձեր ստեղծագործ անձնավորության: Ձեր այս զործերը անկրոնչելի արժեքներ են, պարզևլաց քազմահազարամյա հայ արվեստի գանձարանին:

Ձեզի, մեծանուն վարպետ, Մեր ջերմ գնահատանքը, Մեր անվերապահ հիացումը, Մեր շնորհակալությունն ու օրինությունը:

Իրավես ցավեցանք որ ի վիճակի չեղաք անձամբ ներկա գտնվելու Պուրս և Երուսաղեմ: Սակայն գուցե սխալ չէր ըլլար ըսել՝ թե Ձեր բացակայությամբ իսկ, առավել շեշտվեցավ Ձեր իրական ներկայությունը:

Փարիզ երկու-երեք անգամներ փորձեցինք Ձեզի հետ խոսիլ հեռախոսով, սակայն չհաջողեցանք:

Սիրեկի ճարտարապետ, սույն Մեր գրով Ձեզի կմադրենք շուտափույթ և լիակատար ապարհնում և տևական բաշառողջություն: Տակավին Ձեր ուժերու ծաղկումին մեջ եք: Դուք շատ պետք է ապրիք, և պիտի ապրիք, նոր գործերով փառավորելու համար մեր ժամանակներու հայ արվեստը:

«Ուշ լերուք, գորացեալ սուրբ Հոգով և

յաւառ օրինեալ ի Տեառնէ և ի Մէնջ անէն»:

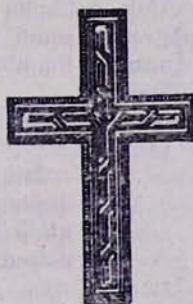
Սիրով և օրինությամբ՝

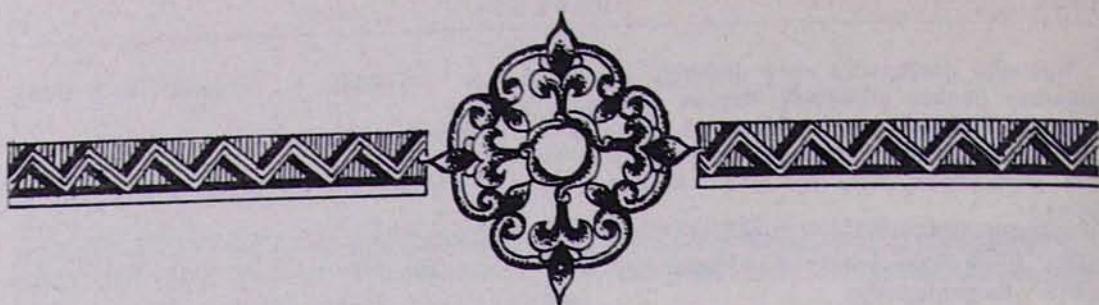
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ»:

Հանգուցյալի թաղման արարողությունը կատարվել է օգոստոսի 5-ին, երեքշաբթի օրը, ժամը 15-ին, Փարիզի հայոց ս. Հովհաննես Մկրտիչ եկեղեցում, տ. Գյուտ եպս. Նագաշյանի նախագահությամբ, ի ներկայության հայ և ֆրանսիացի հոծ բազմության:

Հանգուցյալ ճարտարապետ պրոֆ. Էդվարդ Ութուշյանի անցունն ամփոփվել է Փարիզի թիե գերեզմանատանը, նրա ընտանեկան դամբարանում:

Հանգիստ նրա ուկորներին:

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԲԵՄ. ԼՈՒՐԵՐ

Հովհանի 16-ին, չորեքշաբթի.—Այսօր ովստավորաբար Մայր Ալթոռ ժամանեց Դամակոսի հայոց թեմի առաջնորդ տ. Ռուկան ծ. Վորդ. Գալրականը:

* * *

Հովհանի 20-ին, կիրակի.—Այսօր Մայր տաճարում և պատուագ մատուցեց տ. Մասիս արդ. Գալստյանը և քարոզեց «Սրբոց որդոց և թռուանց սրբոյն Գրիգորի Լուսատօքին մերոյ՝ Արիստակիսի, Վրասիսի, Յուսկանն, Գրիգորիսի և Դամիելի» տոնի առիթով՝ «Արմատ ճշմարիտ ասուածային օրինացն» (Չարական) թեսաբառվ:

* * *

Հովհանի 23-ին, չորեքշաբթի.—Այսօր Մայր Ալթոռի Միջեկեղեցական հարաբերությունների ընդհանուր քարտուղար Պարգևն Շահրազյանը, ընկերակցությամբ տ. Անանիա արդ. Արաքաջյանի, Մովսեսյանու մասնակցեց ոուաց պատրիարքարանի Արտօքին հարաբերությունների քաժնի հախաձեռնությամբ գումարված մեծօրյա խորհրդակցությանը, որին ներկա են եղել նաև Սովորական Միությունում տարբեր դավանությունների պատկանող Եկեղեցիների 35 ներկայացուցիչներ, որոնք այս տարվա նոյեմբերին մասնակցելու են Նայրոբիում Եկեղեցիների համաշխարհային խորհրդի և համաժողովին:

Մովսեսյանի սովոր խորհրդակցությանը մասնակցել է նաև Ե. Հ. Խ.-ի Միջազգային գործերի հանձնաժողովի նախագահ, Շվեյցարիա:

Սովոր խորհրդակցությունում ներկաները ծանոթացել են օրակարգի այև գլխավոր հարցերին, որոնք առաջադրվել են Ե. Հ. Խ.-ի Միջազգային գործերի հանձնաժողովի կողմից ընենության առևմբերու համար Նայրոբիի համաժողովում:

Խորհրդակցությունում ընթերցվել են նաև մի շարք զեկուցումներ և ընդունվել համապատասխան որոշումներ՝ բոլոր միջոցներով նպաստելու միջազգային լարվածության թուլացմանը և դրա նետագա կայունացման ու խորացմանը:

* * *

Հովհանի 26-ին, շաբաթ.—Այսօր ովստավորաբար Մայր Ալթոռ ժամանեց Երևանի հայոց վանքի Ժառանգավորաց վարժարանի և ընծայարանի տեսուշ տ. Աղասի վորդ. Բայինգյանը:

* * *

Հովհանի 27-ին, կիրակի.—Այսօր Մայր տաճարում և. պատուագ մատուցեց տ. Տիրան արդ. Կյուրեղյանը:

* * *

Հովհանի 29-ին, երեքշաբթի.—Այսօր, առավոտյան ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետն այցելեց և. Գեղարդ վանք, որ ընդունվեց վանքի վանահայր տ. Վահան եպս. Տերյանի և վանական միաբանության անդամների կողմից:

Հայոց Հայրապետին ուղեկցում էին Ծիրակի թեմի առաջնորդ տ. Նարեկ եպս. Շարարյանը, վրահայոց թեմի առաջնորդ տ. Գևորգ եպս. Սերադարյանը, տ. Ա-

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Հայոց Հայրապետի ողջովին խօսքը Լամբեթ պալատում Քենտրոնի արքեպիսկոպոս	8
Դունալդ Ֆրեդերիկ Կոգանին	
Հաղորդագրություն	6
S. S. ՎԱԶԳԵՆ Ա. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՏԱՄՆԵՐՈՐԴ ՈՒՂԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐՏԱՍՍՀՄԱՆ	
ԵԶՆԻԿ ԱԲԵՂԱ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ	
Մեկնում Լոնդոն	8
Վեհափառ Հայրապետը Ֆրանչայում	17
ԱՐԹՈՒՐ ՀԱՏԻՑՅԱՆ, ՊԱՐԳԵՎ, ՇԱՀԲԱԶՅԱՆ	
Հայոց Հայրապետը սուրբ Երկրում	28
Վեհափառ Հայրապետի ժամանումը Երոսաղեմ	37
Վեհափառ Հայրապետը Կրկին Ամմանում	70
Հայոց Հայրապետը Կրկին Փարիզում	73
Հայոց Հայրապետը Մոսկվայում	75
Հայոց Հայրապետի վերադարձը Մայր Աթոռ	77
Ա. Հ.	
Հայոց Հայրապետի այցելությունը՝ Հայկական ՍՍՀ Մինիստրությի ստվարի նախագահ Գրիգոր Ա. Արզումանյանին	79
Հանուն Եվրոպայի խաղաղության և անվտանգության	82
Հայոց Հայրապետի խոսքը՝ Հեղինակություն Եվրոպայի անվտանգության և համագործակցության համաժողովի ավարտման առթիվ	85
Մասն ճարտարապետ պրոֆ. Էղվարդ Ութուշյանի	88
ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ—ԵՎՀԵՂԵցական թեմ. լուրեր	90

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՍՑԵՆ

Արմանական Հայոց Հայրապետական Համայնքի առաջնախառնության համար հայտագրություն

Հայոց Հայրապետական Համայնքի առաջնախառնության համար հայտագրություն

Համաձայնագր է արտադրության 29/VII 1975 թ.: Ստորագրված է տպագրության 5/IX 1975 թ.:
Տպագրական 5,75 մմալու +20 մերժիր, թույլ 60×84^{1/8}, պատվեր 566

Մայր Աթոռ և Էջմիածնի տպարան, 1975 թ.